

ΧΡΙΣΤΟΜΑΘΙΑ

ΓΙΑ ΤΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΣΚΟΛΙΟ

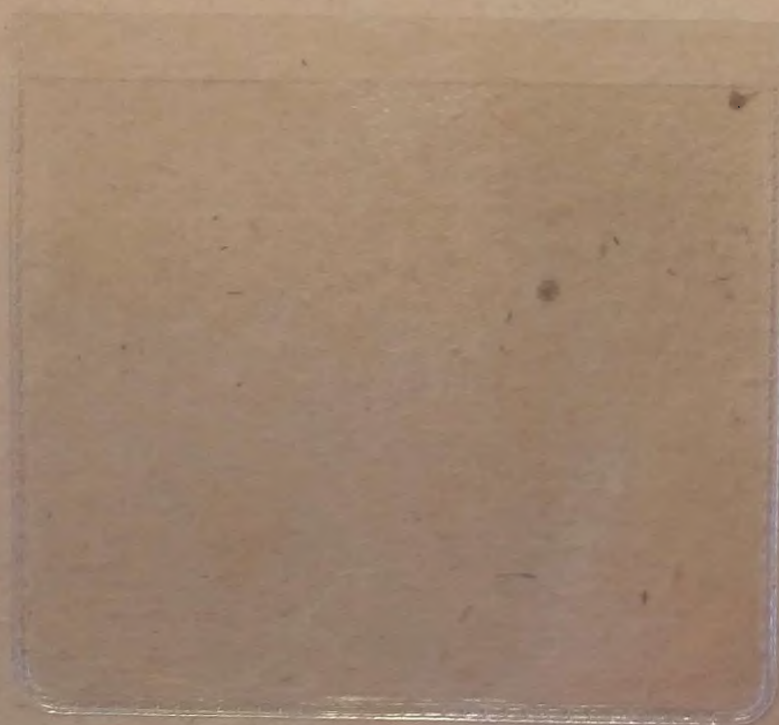
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

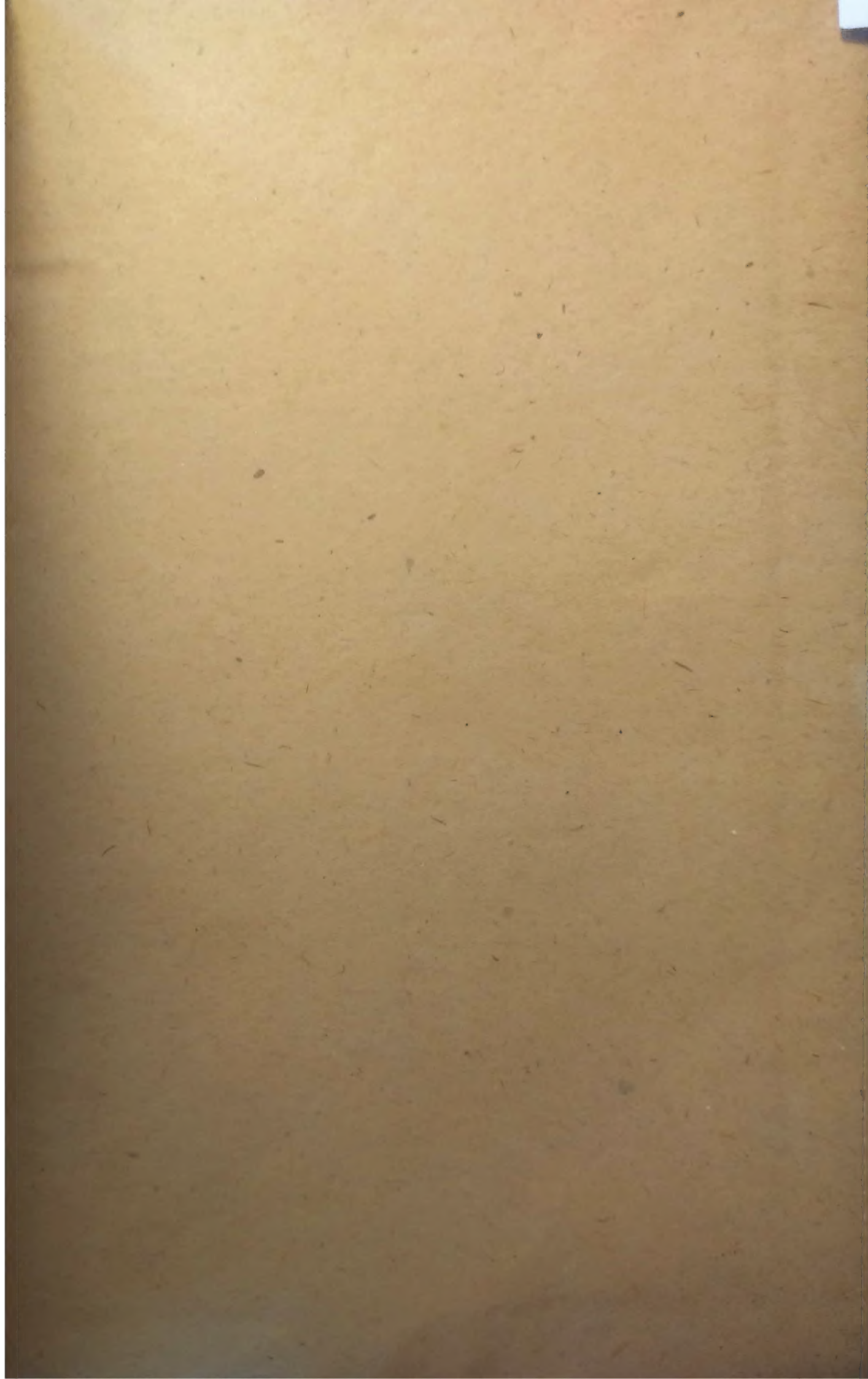
ΣΙΝΘΕΣΙ, ΔΙΑΣΚΕΒΙ ΚΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ

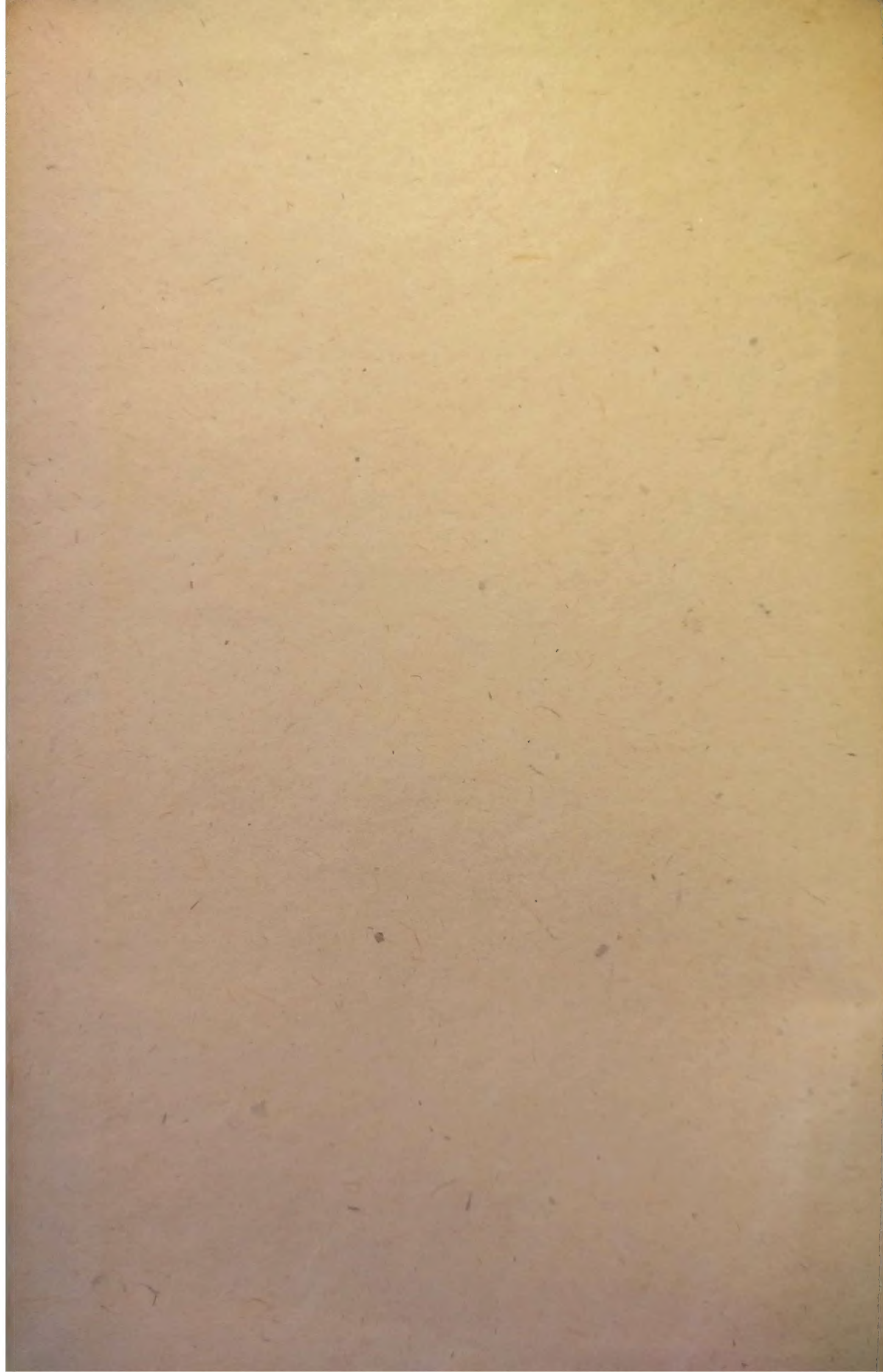
Α. ΔΙΜΙΤΡΙΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΓ ΔΘΝΗΠΑΣ
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ—1936

Π18
321-22

ΧΡΙΣΤΟΜΑΘΙΑ

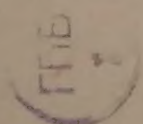
ΓΙΑ ΤΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΡΟΣ II

8532
ΓΙΑ ΤΙΝ ΤΕΤΑΡΤΙ ΤΑΚΣΙ
ΤΥ ΑΡΧΙΚΥ ΣΚΟΛΙΥ

ΣΙΝΘΕΣΙ, ΔΙΑΣΚΕΒΙ ΚΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ
Α. ΔΙΜΙΤΡΙΥ

ΕΠΙΤΡΑΠΙΚΕ ΑΠ' ΤΟ ΑΚΠ ΤΙΣ ΥΣΣΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΘΝΜΗΑΣ
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ—1936

151

ΠΑΡΑΜΙΘΙΑ

«Ο χοριάτις κι' ο αφέντις» κε «Ο τραγόπαπας» ίνε παραμίθια τις φτοχολογιάς τυ χοριού κε σχηματίστικαν πριν από πολλά χρόνια—το πρότο στιν τσαρική Ροσία κε το δέφτερο στι μπουρζουαζική Ελλάδα.

Το παλιό χοριό τις τσαρικής Ροσίας, όπος κε το τορινό χοριό τις μπουρζουαζικής Ελλάδας, ίχε λίγα σχολιά κι' ακόμα λιγότερα διδλία. Ι τσιφλικάδες κ' ι καπιταλιστές άφιναν το χοριό-μας αγράματο. Το ίδιο κάνουν κε τόρα στα καπιταλιστικά κράτι. Γι'αυτό ι καλιτεχνική διμιουργία τις φτοχολογιάς τυ χοριού ίτανε μόνο προφορική: σχιμάτιζαν τραγύδια, παραμίθια, ενίγματα, θγάζανε παριμιές. Αφτά όλα τα μεταδίνανε όχι με τα διδλία, μα από στόμα σε στόμα.

Στα παραμίθια ι φτοχολογιά τυ χοριού δίχνι το μίσος-τις ενάντια στους καταπιεστές, ενάντια στους αφεντάδες κε τυς παπάδες, καθός κε τιν ελπίδα-τις, ότι ο φτοχός θα νικίσι τον πλύσιο.

Τα παραμίθια «Για τον Λένιν κε τιν αλήθια» κε «Ι εφτιχία τυ φτοχύ χοριάτι» σχιματίστικαν στι χόρα-μας ίστερα απ'τι Μεγάλη προλεταριακή επανάστασι τυ Οχτόβρι. Αφτά μας δίχνυν το πός ι εργάτες κ'ι χορική τις Σοβ. Ένοσις κάτο απ' τιν καθοδίγισι τυ Κομμουνιστικού κόμα-τος νίκισαν τυς τσιφλικάδες, φαμπρικάντιδες, εμπόρους, κυλάχους κε παπάδες, έγιναν ι ίδι νικοκίριδες κε χτίζυνε τι νέα εφτιχιζμένη ζοί σίμφο-να με τις οδιγίες τυ κόματος τυ ΛΕΝΙΝ—ΣΤΑΛΙΝ.

Ο ΧΟΡΙΑΤΙΣ ΚΙ' Ο ΑΦΕΝΤΙΣ

(ΡΟΣΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΠΑΡΑΜΙΘΙ)

Μια φορά κ' έναν κερó ζύσε σε σπίτι αφέντι ένας χοριάτις. Έχανε διάφορες δίσκολες δουλιές. Μα μια όμορφι μέρα πσόφισε το αγαπιμένο σκιλί τυ αφέντι, πυ το λιπότανε περισσότερο απ' το χοριάτι. Ο αφέντις απεφάσισε, ότι ο χοριάτις φαρμάκοσε το σκιλί-τυ κε τον έδωσε στο δικαστήριο.

Το δικαστήριο έβγαλε απόφασι να ίνε ο χοριάτις στον αφέντι σε σκίλος κε τυ απαγόρεψε να μιλάι ανθρωπινά.

Νά, τρέχι ο χοριάτις με τα τέσερα κε γαβγίζει σα σκύλος όλι τε νίχτα.

Ακούι ο αφέντις, ότι ο χοριάτις γαβγίζει καλά κε φωναχτά κε διατάζει:

— Να ταιΐετε το σκιλί καλίτερα!

Ο χοριάτις έκανε μια πονιριά κε συμφόνισε με τυς κλέφτες να-ρθύν κε να κατακλέψουν τον αφέντι.

Ι κλέφτες το δέχτικαν κε μια νίχτα ίρθανε να κλέψουν.

Ο σκύλος γαβγίζει ακόμα πιο πολί κι' ο αφέντις σκέφτετε.

— 'Αθριο θα διατάκσο να ταιΐουν ακόμα πιο καλά το σκιλί.

Το προί λίπανε πολά πρόβατα, αγελάδες, άλογα, έκλεψαν κε χρισαφικά. Ο αφέντις θίμοσε απ' το σκύλο-τυ κε τον έδωσε στο δικαστίριο. Ο δικαστίς ρο-τάι τον αφέντι:

— Διπόν, πολί γάβγιζε ο σκύλος εκίνο το θράδι;

Ο αφέντις απαντάι:

— Ο σκύλος γάβγιζε περισσότερο από κάθε άλι φορά.

Ο δικαστίς ίπε:

— Δε φτέι ο σκύλος, αφύ τον απαγορέψατε να μιλάι.

Ο αφέντις θίμοσε ακόμα πιο πολί κε σκέφτετε: «Θα τυ δίκσο, θα τον πάγο στι φιλαχί».

Τιν άλι μέρα ο αφέντις έβαλε να ζέψουν τ' άλογα για να πάι το σκύλο στι φιλαχί.

Πιγένων απ' το δάσος, ίδε ο χοριάτις ένα δέντρο, πυ το τσάχιζε ι μπόρα κε λεί στον αφέντι:

— Νά μια αρχύδα!

Τ' άλογα φοβιθίκανε κε τραβίχτικαν στιν πάντα.

Ο αφέντις λεί:

— Μα τί θα κάνουμε τόρα;

Ο χοριάτις απαντάι:

— Πρέπι να γαβγίσουμε.

Ο αφέντις ρίχτικε πάνο στο χοριάτι κε λεί:

— Γλίγορα γάβγισε, κε δυνατά!

Ο χοριάτις γαβγίζει αγάλια-αγάλια, κι' ο ίδιος πσιθιρίζει: «Έρχετε ι αρχύδα, έρχετε ι αρχύδα!»

Ο αφέντις φοβήθηκε κε φόναξε:

— Γάβγισε δυνατά!

Ο χοριάτις απάντισε:

— Έχισ δυνατί φονί, δοκίμασε εσί να γαβγίσις!—Ο αφέντις άρχισε να γαβγίζει, έτσι γάβγιζε ος το προί.

Κσιμέροσε, κι' ο χοριάτις λεί:

Μα δέντρο ίνε αφτό! Θα πο ς' όλυς τυς γίτονες, ότι ανάνκασα τον αφέντι-μυ να γαβγίζει όλι τι νίχτα.

Ο αφέντις άρχισε να τον φοθερίζει, ότι θα τον εκσορίσι στι Σιβιρία, κι' ο χοριάτις απαντάι:

— Κ' εγό απ' τι Σιβιρία θα γράψο γι' αφτό στιν εφιμερίδα.

Φοβήθηκε ο αφέντις κε λεί:

— Σε παρακαλό, μι λες τίποτα σε κανένα, θα σε λεφτερόσο, θα συ δόσο ένα ζεθγάρι άλογα, μιαν αγελάδα, πρόβατα, κε ζιτάρι για ένα χρόνο κ' εφτά ντεσετίνες γι.

Ο χοριάτις συμφόνισε. Στο σπίτι ο χοριάτις πήρε απ' τον αφέντι όλα όσα τυ ιποςχέθηκε, πήρε το έγγραφο τις ελευθερίας κε ίπε:

— Εφχαριστό, αφέντι. 'Όσπου θα ζο θα λέο—ο αφέντις-μυ δε γάβγιζεσα σκίλος.

Έτσι ο χοριάτις δρέθηκε πιο πο-νιρός απ' τον αφέντι.

ΕΡΟΤΙΣΙΣ

1. Σε πίες πράξεις τυ αφέντι βλέπυμε τι σκληρότιτά-τυ;
2. Πός ζόσε ο χοριάτις στο σπίτι τυ αφέντι;
3. Τι ίθελε ο αφέντις απ' το χοριάτι κε τι ίθελε ο χοριάτις απ' τον αφέντι; Πιός νίκισε στο παραμύθι;
4. Πιός μπόρσε να σχηματίσι ένα τέτιο παραμύθι: ο χοριάτις ίτε ο αφέντις; Μπορί κανίς να το καταλάβι αφτό απ' το παραμύθι;
5. Σε πιό περιβάλλον σχιμάτισαν κε διηγόντανε ένα τέτιο παραμύθι: στο περιβάλλον τον τσιφλικάδον ίτε τον εργαζομένον χορικόν; Τί εξθανότανε εκείνος πυ άκουε ένα τέτιο παραμύθι;

ΔΥΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΛΑΝΟ

Ιποδιγματικές ονομασίες τον μερόν τυ παραμιθιύ:

1. Ο χοριάτις εκότοσε το εκίλο τυ αφέντι.
2. Ο χοριάτις πρέπι να κáni το εκίλο.
3. Ο χοριάτις κáni το εκίλο.
4. Έκλεψαν τον αφέντι.
5. Ι απόφασι τυ δικαστιρίυ: ο εκίλος δε φτέι.
6. Ο χοριάτις φοβέρισε τον αφέντι με τιν αρχύδα.
7. Ο αφέντις γάβγιζε.
8. Ο αφέντις ανανκάστικε να υποχορίσι.

Πύ τελιόνι στο παραμιθι το καθένα απ' αφτά τα μέρι;

Σε πιά μεγάλα μέρι μπορούμε να ενόσουμε τα μικρά; Πόσα τέτια μεγάλα μέρι θα θγύνε; Πός μπορούμε να ονομάσουμε το καθένα.

ΔΕΚΣΙΔΟΓΙΟ

- Αφέντις, ο—барин, άρχοντας.
 Τραγόπαπας, ο—поп с козлиной шкурой, παπάς με τραγί δέρμα.
 Σχηματίστηκαν—составлены, ίνταν.
 Τσιφλικάδες—помещики.
 Καλιτεχνικός—художественный.
 Διμιουργία, ι—творчество, ότι κáni κανίς.
 Ένιγμα, το—загадка.
 Παριμία, ι—пословица.
 Μίσος, το—ненависть.
 Ελπίδα, ι—надежда, υςάνεμα.
 Έμπορος, ο—торговец, τυκιαντζίς.
 Οδιγία, ι—указание, τίλογα δίχινι.
 Διάφορος—разный, λυγάς-λυγάς.
 Δίσκολος—трудный, βαρίς.
 Διπότανε—жалел, χίεβε.
 Δικαστίριο, το—суд, κρίσι.
 Απαγόρεψε—запретил, δεν τον άφισε.
 Διατάζει—приказывает.
 Ταΐζο—кормить, φαίζο.
 Πονιρία, ι—хитрость.
 Σιμφόνιζε—договорился, έκαμαν λαχαρντι.
 Δέχτικαν—согласились, приняи, ίνταν χαίλ.
 Εκέφτετε—думает, νυνίзи.
 Δίπανε—отсутствовали, δεν ίτανε.
 Χρισταφικά, τα—золотые вещи, φλιωρίτκα ρσεία.
 Θίμοσε—рассердился, χολιάσταν.
 Δικαστής, ο—судья.
 Δε φτέι—не виновен, δεν έχι χαμπαιάτ.
 Φιλαχί, ι—тюрьма, τυρμύ.
 Στιν πάντα—в сторону, сги μαρέα.
 Ψιθιρίζι—шептал, μυρμυρίζι.
 Δοκίμασε—попробуй, ντινχάι.

Γίγναται, ο — ссoсed. χημαίω.
Εκχορίζο—ссылать, πελίγο.
Ιπoсχέθηκε—обещал, έδωσε λόγο.
Ένγγραφο, το—акт.
Σκληρότητα, ι—жестокость.
Περιβάλλον, το—среда, ότι ίνε ολόγισρα.
Εξθανότανε—чувствовал, ένιοθε.
Ιποχορίζι—уступить, отступить.

Ο ΤΡΑΓΟΠΑΠΑΣ

(ΕΛΙΝΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΠΑΡΑΜΙΘΙ)

Ενός χοριάτι πέθανε το παιδί-το (πε) τριάντ-το. Δεν κείρε.
Λιπόν αφτός ήτανε φτοχός. Πήε στο γαί-το να προσκαίλει τον
παπά να θάψει το παιδί. Πίγε το παιδί, μη ο παπάς δε θέλανε να παί-
ίχσере προς δεν ίχε χρίματα.

Ο πατέρας ανανκάστηκε τότες κ'έστειλε το παιδί-το να μαζέψει
ελεημοσίην. Αλλά δεν μπόρεσε να μαζέψει. παρα μόνο μια δραχμή, χρο-
κί άνθρωπι θλέπισ, άλος μια πεντάρα. άλος μια δεικάρα, περύτερο
δεν ίχαν να το δόσουν.

Τα έδωσαν στον παπά, αφτός κε πάλι δεν το δαχτιασε. τρις
τολάχιστα τρις δραχμές.

Τότε λεί ο πατέρας το παιδί:

«Πεδί-μυ πίγενε ν'άνικς το λάχο, να το θάψουμε μαζι-μαζι.
γιατί τόρα ίνε καλοχέρι, κε θα θρομίσι ο νεκρός».

Πήε τον καζμά το παιδί κε ενα φτιάρι. Πίγε στο νεκροτάφιο κε
άνικε ένα λάχο. Αλλά εκί ίθρε ένα δέμα. πυ ίχε μέσχη λρεα.

Τότε πίγε στο σπίτι κε λεί: «Όριστε, πατέρα, μια λίρα, πηρε
δός'τι στον παπά να θάψουμε τον αδερφό-μυ». Επηρε ο πατέρας π
λίρα, τιν πίγε στον παπά κε έθαψαν το νεκρό.

Ο παπας σκεφτηκε κε λεί με το νο-το. «Α! λεί, έντι τός όσος
τρις δραχμές κε δεν ίχαν, τόρα π'ό θόρανε τις λρεα. Κατι θα τωρε.
θα θόραν θισαρό!» Κε σκεφτηκε πός μπορμε να τωρε το παπ. Τι
σφρίζετε:

Πάι είναν τριμπάνο κε το ίπε αν έχι άνα μεγάλη ποση. Ο
τριμπάνος ίχε καλός. «Λιπόν το λεί, να μη διαλέκτε τα μαζά-ταρε
να σας δόσε μια λίρα, μα θάλο να τον γράψτε καλά κε να προσφί-
να μη δόσετε το τομари κε το κρήν αρτίστ-το ατ κε φάτε-τε. Να
μη αφίστε τα κήλα, τα μάτι να τα θάλετε καλά, κε γ'άρματα αλά
το τομари άλος να το αφίστε καλά, μη να γράψ, να
στόμα, όλαν».

Το δράκι το παρ' το τομάρι στο σπίτι, όπως το παρακίλε. Ἰ γινέκα-το, ἀπόρισε ἀπὸ τὸν ἴε καὶ τὸν ρότισε: «Παπα-μου, πῶς πάθες;» — «'Ελκα-σι, μοῦρὶ γινέκα, καὶ θὰ δις ἀπὸ τὸ τομάρι θὰ φέρι θισαῦρό το δράκι».

Τὰ μεσάνυχτα λιπὸν ὁ καλὸς-το ὁ παπὰς γόητικα, ὅπως τὸν γένι-σε ἰ γάνα-το, τὸν δούλευε καὶ ἡ παπαδιά, καὶ φόρεσε τὸ τομάρι. Μια δὲ καὶ παί ἰσια στο σπίτι το χοριάτι, πὺ ἴχε τὸν πεθαμένον καὶ χύπησε τὴν πόρτα.

Ὁ νικοῖρις το λέι: «Πιὸς ἴνε;» — «'Ἰμε ὁ διάβολος», λέι. Ἀπὸ τὴν πόρτα ὁ νικοῖρις καὶ ἔλεπι ἓναν τράγο καὶ το μιλῶσε. «Τὶ ἴσε σι;» λέι. τρομαγμένος ὁ νικοῖρις. — «'Ἰμε ὁ διάβολος καὶ ἐρχομε νὰ μὲν δόσετε τὰ χρίματα πὺ μὲν πέρατε». Ὁ νικοῖρις δὲν ἴκερε τιποτα. Πᾶι στο πεδί-το, το λέι. «'Ελα εδὸ, πεδί-μου, μὲν ἴθρες τιποτα ἐκὶ πὺ ἐρεκπες; Εἰδὸ ἴρθε εἷνα πράμα καὶ μὲν λέι, ὅτι ἴνε ὁ διάβολος, μα τι ἴνε καὶ ἐγὼ δὲν κέρο». Τὸ πεδί φοβήθηκε καὶ πῆγε εἷνα μέρος πὺ ἴχε κρυμμένο τὸν κόμπω με τὶς λίρες καὶ ὅπως ἴτανε πῆγε καὶ τὰ εἶδον ἀπὸν τραγῶν.

Ὁ τράγος ὅλος χαρὰ πῆγε στο σπίτι καὶ θρόνται. Ἀπὸ ἡ παπαδιά «Πιὸς ἴνε; — Εἰδὸ ἴμε, λέι. Εἰ, δὲ εἶδον γὰρ τις λέι, παπαῖα-μου, πὺς τὸτο το τομάρι θὰ φέρι θισαῦρό; Νὰ λιπὸν» — καὶ τὶς εἶχε τὸ δάρι με τὶς λίρες.

Στο διάστημα ἀπὸ πὺ ἡ παπαδιά κατὰ τὶς λίρες καὶ χερσὶναι, ὁ παπὰς προσπαθῶσε νὰ ὀράει τὸ τομάρι τὸ τράγο ἀπὸ πᾶνο-το. Ἀλλὰ

τιποτα. Δε μπορούσε. Προσχέλι με το παπαδί. Τρελάει κι' αργά να έβγαινε το τομάρι, μα το τομάρι δεν καταλήγεται απ' το παπά. Απ' δειν έβγαίνει λαι τις παπαδιάς:

«Παρ'ένα μεχέρι να σκίσεις το τομάρι τολάχιστα». Πήρε το μεχέρι, παι να σκίσει, ποιάι ο παπάς. Απ' ιδε, ότι πονάει να ιταν κήνυατο να έβγαι το τομάρι. λαι τις παπαδιάς να πάρει τις λίρες να να τις δώσει στο τάδε σπιτι. Γιατι σκαρτικε, ότι αν δόσει πωρ όσα πωρ με πονορία. Οα έβγαι το τομάρι. Πιρε : παπαδιά τις λίρες, τις πιτε να τις έδωσε. Αλλά όταν γιρισε τραχύνει πάλι το τομάρι, κα ότα τότε έδωκε.

Έτσι κι' απερίνε ο παπάς με το τραχύν τομάρι.

ΕΡΟΤΙΣΙΣ

1. Σε πιά πράναι το παπά βλέπομε την αχφοταχιά-τα.
2. Τι έκανε ο παπάς για να πάρει τα χραιματα.
3. Πιός σχιμάτιζε κα διγόντανε παραμύθια για τους αχφοταχες παπαδες; Μπορούμε να δόσουμε απάντις απ'ότι γράφι στο παραμύθι.

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

- Έστειλε—послал, πέλσεν.
Ελεημοσίνι, ι—милостыня.
Μαζέβο—собирать, σορέβο.
Δραχμί, ι—драхма, ελινικά καπίκια.
Τολάχιστα—по крайней мере, το λιγότερο.
Λάκος, ο—яма, τζουχόρ.
Ηάπζομε—похоронить, παραχόζομε.
Νεκρός, ο—мертвец, πεθαμένος.
Νεκροταφίο, το—кладбище, μυρμόρια, νίματα.
Καζράς, ο—кирка.
Λιρα, ι—золотая монета, φλιουρίτχα καπίκια.
Ηισαβρός, ο—клад, σοкровнице, χαζνά.
Σοφίζετε—выдумывает, θγάι με το νό το.
Διαλέγο—выбирать, μπιλέζο.
Τομάρι, το—шкура, δέρμα.
Κρατό—держатъ, θαστό.
Πιράζο—трогать, τιέδο.
Παράγγιλε—заказал.
Απ'όρισε—изумился, θαρμάσεν.
Έρωτα—не беспокоится, με κήνυα.
Γαίβναι—разделся, γόβεν.
Τριναχρίνος—испытанный, φουζάινος, καπαζάινος.
Δάχμα, το—промежуток, ηρεμία, κήνυα.
Προσπαθε—стараться, κολιμα.
Αδυνατω—невозможно, δαν έβγαι.
Τζός—такой-то, αινεός.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΕΝΙΝ ΚΕ ΤΙΝ ΑΛΙΘΙΑ

(ΡΟΣΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΠΑΡΑΜΙΘΙ)

Ἡ δουλιὰ αὐτὴ ἐγίνε προπολὺ. Ζύσανε στο χοριό διο ἀδέρφια. ὀργα-
ναν τον κάμπο. πότιζαν με δάχρια τι γι κε γινόντανε χαμπύριδες.
Ἐπερναν τα ζιτιρά-τους κε τὺς πλήρωναν με κοπανίζμα.

Ζύσανε ὄχι ἓνα ἰτε διο χρόνια, μα ζύσανε ποιά χρόνια. Ἐτσι ζύ-
σανε ολόγிரά-τους χι ἀλι χοριάτες. Δε θάσταξαν τ'αδέρφια να ζόνε
ἔτσι. Αποφάσισαν να πάνε στι μάνα Ροσία, στις πόλεις, στις προτέ-
θους. — να θρόνε τιν ἀλῖθια.

Νά, λιπόν, πιγένυν κε ὄχι μια ἰτε διο μέρες, πολὲς μέρες πῆγε-
ναν. Ἰρθανε ἓνα μεγάλο κε πλύσιο χοριό. Βλέπων ἓνα αρχοντόσπιτο,
μια πέτρινη ἐκκλησιὰ. Σκέφτοντε: «Θα θρόμε εδὸ τιν ἀλῖθια».

Ἰρθανε τ'αδέρφια στον ἀφέντι κε τὸ λένε:

— Ζύσαμε πολὺν
κερό κε δε μποροῦμε πια
να θαστάκουμε. Μάθε-μας
τιν ἀλῖθια.

— Καλά. — λέι ο
αφέντις. — Θα σας διῶσο
τιν ἀλῖθια. Μα θα δυλέ-
ψετε γι'αυτό.

Τ'αδέρφια συμφώνη-
σαν. Δύλεθαν κε δύλεθαν
ὀργοναν τι γι κε γινόν-
τανε χαμπύριδες.

Πέρασε ἓνας χρόνος.
Τ'αδέρφια ἴρθανε στον
αφέντι. () αφέντις τὺς
λέι:

— Λιπόν, νά ἡ ἀλῖθια- σας. καιπόλκι. ἵνε να δυλέψετε πάντα γι
μας. τ'αφεντικά- σας.

Ἐτσι κε φήγανε τ'αδέρφια ὁχρος τιποτα. Δεν ἴδραν τιν ἀλῖθια στο
αφέντι.

Πήγανε στιν πέτρινη ἐκκλησιὰ. Σκεφτοντε: «Μπορὶ να θρόμε στο θεὸ
τιν ἀλῖθια».

Βγήκε ο παπάς, πλῆσιος, ὄχι λιγότερο ἀπ'τον αφέντι, λέι:

— Τί θέλετε, χοριάτες. τιν ἀλῖθια γράβετε: Καλά, θα παρακα-

λέτο την αλήθεια απ' τον επωράνιο θαυλέα, χέρι για το όρι δουλέπαστε για μένα.

Συμφώνισαν τ' αδέρφια. Δούλεθαν κε δούλεθαν, όργοναν τον λαμπο, ποτιζαν με όαχρια τι γι κε γινόντανε χαμπύριδες.

Πέρασε ένας χρόνος. Ήρθανε τ' αδέρφια στον παπά, χέρι τους λέι:

— Δουλέπαστε κε να ακύτε τί σας λένε ι επιρέτες το θεό. Να ι αλήθια-σας, πεδάχια-μυ.

Έφτισε εδό ο με-γαλίτερος αδερφός κε λέι:

— Δεν ίμαστε δυ-λεφτάδες-συ, εσί μόνος-συ, κιλαρά, κάνε ότι συ λέι ο θεός-συ.

Ο παπάς στέναχσε, άρχισε να φονάζει, μα τ' αδέρφια ίτανε πια μακριά.

Πήγανε σ' έναν έμπο-ρο. Βγικε ο έμπορος, πιο πλύσιος απ' τον παπά κε απ' τον αφέντι, παχίς.

— Καλά.—λέι. Θα σας μάθο την αλήθια, δουλέπασ-τε για μένα.

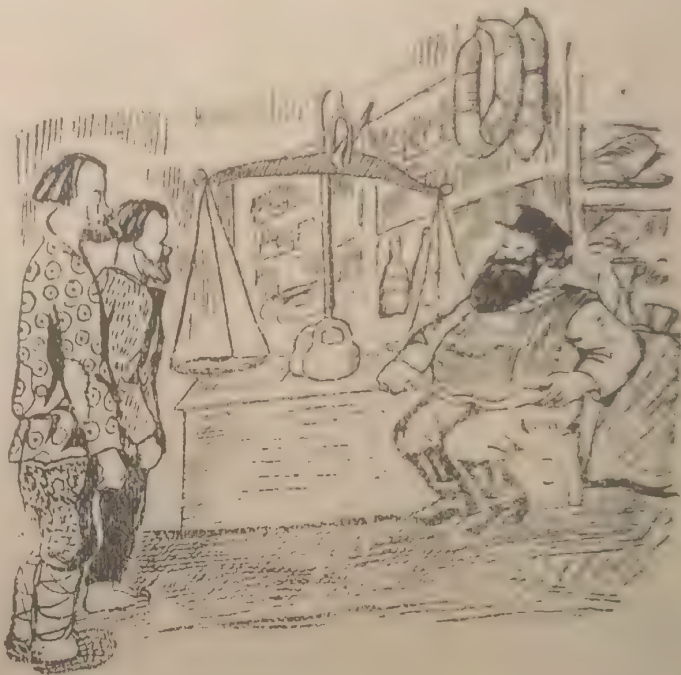
Άρχισαν τ' αδέρφια να δουλέθουν, να γίνυντε χαμπύριδες. Τη μα-θενε ο έμπορος, πός να κσεγελύνε τις τίμιες ανθρώπους, να κσεγέλυνε τις φτοχές στο μέτριμα. Δε δούλεψαν ένα χρόνο, κι ο μικρότερος λέι:

— Δε θα πάγο πια να γιρέψω την αλήθια, δεν ιπαρχι ι χόρσ-τιχ αλήθια στον κόζμο. Θα γιρίσω πίσο στο χοριό.

Κε γίρισε ο μικρότερος αδερφός στο χοριό.

Μα ο μεγαλύτερος αδερφός ίτανε επίμονος, δεν ήθελε να γιρίσει το επίτι δίχως την αλήθια. Πήγε σ' ένα φαμπριάντι. Ήχε μεγάλε μηχανές με χίλιες μηχανές. Κι' ο ίδιος ίτανε πιο χορταζμένος απ' τον παπά τον αφέντι κε τον έμπορο. Άρχισε ο μεγαλύτερος αδερφός να δουλέθω. Κε ττι φαμπριαντα δούλεθαν ανόμα πολί χοριάτες από διάφορα μέρη της Ρωσίας. Δουλέθαν όγι ένα ίτε δύο χρονιά, μα δουλέθανε καλά γρήνα γινόντανε χαμπύριδες, αλά την αλήθια δεν την έδινε. Με μια φορά, ερε-τέλιντε ι δουλιά τους, αλά ο μεγαλύτερος αδερφός μια ίμερη σ' άφεντι.

— Στο θαρά, την Πατρόπολι ι ένας άνθρωπος. Δεν ιπαρχι ελω, τέτοιος άνθρωπος ετι γι. Τον λένε Λένιν. Κιάρη την αλήθια. Ο μεγαλύτε-

τερης αδερφός έδωσε χαλά στο νύ-τυ ακτό το όνομα. έφριξε απ' το νικητήριο κε πιγε στον κόζμο να γιρέπει τον Λένιν. Πίγενε. πίγενε. μέ-
ρες πολλές. Ήρθε στην Πετρούπολη. Στο όρόριο συνάντισε έναν άνθρωπο-
εργάτη κε το λεί τυχά:

— Ήθ να θρο εθό τον Λένιν:

Κ' εκινος το απαντά ακόμα πιο τυχά.

Μα πός απ' τος εργάτες-μας δεν κέρει τον Λένιν; Πάμε
να το τον δίκω.

Κ' έφερε το μεγαλίτερο αδερφό στον Λένιν. Μπένι ο μεγαλίτερος
αδερφός. βλέπει μια μεγάλη κάμαρα, πολά βιβλία. Τον προειπάντισε ένας
άνθρωπος, ντιμένος όχι πλύτια, μιλά απλά, σαν τον αδερφό-μας εργάτη
λει:

— Για-συ, τίντροσε. Τί θα πεις:

() μεγαλίτερος αδερφός διγίθηκε, πός με το μικρότερό-τυ αδερφό γι-
ρέθανε την αλήθια, πός γίριτε ο αδερφό-τυ στο σπίτι δικος την αλήθια,
κ' εκινος πήγε παραπέρα στι φάμπρικα. Πολύν κερό μιλύσε ο Λένιν μα-
ζί-τυ, ροτύσε πός θυλέθωνε στι φάμπρικα κε για τι χοριατικι αδικία.

Κι' ο Λένιν το ίπε:

— Έχανεε εσστά. Στι φάμπρικα ίσια-ίσια μπορίς να μάθες την
αλήθια. Στα χέρια-σας την κρατάτε.

Κε διγίθηκε ο Λένιν στο μεγαλίτερο αδερφό, πός να παλέπσυνε
για την εργατικί αλήθια, όστε να μιν ιπικετόνε ττος αφεντάδες, να μιν
αχύνε τος παπάδες, να μι θυλέθων εττος εμπόρους κε φαμπρικάντιδες, μα
μαζί με τον τσάρο να διόκωνε κι' ακτός. Μα πρέπει όλι ι εργάτες να
παλέπσυνε για ένα έργο, κ'ι χοριάτες να παλέπσυνε μαζί με τος
εργάτες.

Γίριτε στι φάμπρικα ο μεγαλίτερος αδερφός. Κι' άρχισε κριφά να
διγίτε ττος άλλος τι λεβινιστικί αλήθια. Ένας διγίτε—δέχα άνθρωπι
αχύνε, δέχα διγόντε—εκατό αχύνε. Κε πιγε ι λεβινιστικί αλήθια με
θερμά λόγια στις φάμπρικες κε στα χοριά. Ι λεβινιστικί αλήθια περπα-
τύτε στον κόζμο ένα χρόνο, περπατύσε δυο χρόνια, περπατύσε πολά
χρόνια. τίκωνε τος εργάτες κε χοριάτες στον αγόνα.

Κε τον Οκτώβρι με τι μεγαλι φονί τον κανονιόν φανερόθηκε τ' όλο
τον κόζμο.

Ι εργάτες κ' ι χοριάτες άρχιταν τικιρό πόλεμο εναντια εττος τσε-
φικαάδες κε φαμπρικάντιδες.

Κε τος οδηγότανε ι μπολσεβίκι, ο Λένιν κ'ι ο Στάλιν, ο καλίτε-
ρος διγής-τυ. Κε νίκισε στον Οκτώβρι ι λεβινιστικί αλήθια.

Από τότε κε ίπτερα δε θυλέθων για το φαμπρικάντι κε τον αφέν-
τι ότε ι εργάτες κε ότε ι χοριάτες, δε γινόντε χαμπύριδες, δεν ποτίζων
τι με τα δάκρια-τους. Ι ίθι τος νικητρίδες τις γις-τους.

ΓΡΟΤΙΣΙΣ

1. Πῶς ἀποφάσσαν νὰ πᾶνε τὰ δύο ἀδελφεὰ γὰρ νὰ ἔρῃσι τὴν αἰθῶν.
2. Πῶς δόλεσαν ἔσαν αἰνῶσι, πῶς κατὰ τὴν ἑσπέρην αἰ τὴν ἀποπνεύσαντες
Ἰδρᾶνε ἐκ τὴν αἰθῶν;
3. Πῶς ἴκανε ὁ μαγαλίτης ἀδελφεός;
4. Τὶ τοῦ ἴπε ὁ Λόγγ;
5. Πῶς νύκταν ἰ ἀργήτος κ' ἰ χορῆτος τὸς περιπατῶντες αἰ τὸς ἐπι-
τακιστέσι;
6. Πῶς τὸς ἀδελφεὸς ἔσαν ἀφ' ἑνὸς τοῦ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

- Προπολό—давно, ἵνα πόλις κερὸς.
Οὐγγῶν—пахать, ἀλετρίζω.
Προτέβυα, ι—столица, ἰ κριώτερι πόλι.
Αφεντικό, το—хозяин, νικοσίρις, εὐρηπατῆς.
Επουράνιος—небесный, πρ ἵνα τὸν ὕραν.
Ἰπυρέτις, ο—служитель.
Κεσεγελό—обманывать, ἀλταέδο, πλάνο, κομπόνο.
Τίμιος—честный, χορῆς.
Δεν ἰπάρχι—нет, не существует, δεν ἵνε.
Επίμονος—встойчивый, νιάτις.
Κυθέντα—разговор, беседа, λαχαρντί.
Ἰσιχοτ—тихий, τίντζκος.
Σινάντιζε—встретил, ἴρθε χαρσῶ.
Ντιμῆνος—одетый, φορεμένος.
Προϊπαντό—встречать, κ'ἔεν ἔμπρο.
Απλᾶ—просто.
Διγίθικε—рассказал, ἴπε.
Αδίκη, ι—несправедливость, обида.
Διόχνο—выгонять, καρτακολίγο.
Ἐργο, —делο, δουλιά.
Κανόνι, το—пушка.
Οδιγύσανε—вели на, τὸς πίγεσαν.

Ι ΕΦΤΙΧΙΑ ΤΥ ΦΤΟΧΥ ΧΟΡΙΑΤΙ

(ΤΖΥΓΒΑΣΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΠΑΡΑΜΙΘΙ)

Σ' εἶνα χοριό ζῶσε ἕνας γέρος με τὴ γριά-το. Ἰχῶνε τὸν πόνον.
Ζῶσανε πολὶ φτοχικά. Βλέπει ὁ γέρος, ὅτι ἡ κατὰ μετὰ με αἰ τὴν
ἰκαγένια-το ἀπ' τὴν πίναν. Τὶ νὰ κανε;

Ἄκουε ὁ γέρος, ὅταν ἴκανε ἀκόμα νῦν. Ἐνὰ παρῶντος παρῶντος,
—σα νὰ μιράζανε τάχατις μιὰ φορὰ τὴν ἐργίαν παρῶντος τὸς ἀν-
θρώπου. Ὁ πρότος τῆ δαζος, ἀπ' τὸν οὐκ ἀρχίσε ὁ ἐξῆς αὐτοῦ λαός
δεν πῆρε τὴν ἐργίαν, γιὰτι ἀργίε—φορετὴ τὰ παρῶντος-το.

Κι' ο γέρος αποφάσισε να στείλει τους τρεις γιός-του σε τρεις δρόμους
για να βρουν την ερτιχία.

Τον πιο μικρό γιό-του τον έλεγαν Εντρί.

Πήγανε, πήγανε στο δρόμο, έφτασε ως τον τόπο, όπου ο δρόμος
χωριζότανε σε δύο. Εκεί ήτανε ένας στίλος, και πάνω στο στίλο ήτανε
γραμμένοι: «Αν πας στα δεξιά—θα βρεις την αρχύδα, αν πας στ' αριστε-
ρά—θα συναντίσεις τον αιτό».

Ο Εντρί σκεφτότανε πολύ καιρό πού δρόμο να πάρει. Αποφάσισε
να πάει στ' αριστερά.

Τι όψιμα μέρη έφτασε ως την αρχή του δάσους. Ήθε το λαμπερό
ήλιο, και πάνω στον ήλιο καθότανε ένας αιτός.

— Πύ πιγένις Εντρί! —τον ρώτησε ο αιτός.

— Νά, πήγαν να βρο την ερτιχία, δεν μπορώ πια να ήμε με
τι φτόχια-πινα.

Ο αιτός φώναζε σιμά-του τον Εντρί και το λέει:

— Η ερτιχία δεν κλιέτε στο δρόμο, πρέπει να μπορέσεις να την
πάρεις. Νά πάρε αυτό το ρόπαλο και πήγανε πίσω. Στο δρόμο θα σι-
ναντίσεις μια αρχύδα. Χτύπισε αυτή την αρχύδα με το ρόπαλο, σκίσε την
κιλία-τις, κι από εκεί θα πέσει ένα χρυσό κυτάκι. Αν μπορέσεις να τ'
αγκις—θα βρεις την ερτιχία.

Ο Εντρί άκουσε τον αιτό, σκότοσε την αρχύδα, ήθε το κυτάκι, το
άγκισε, κι από μέσα βγήκε ένα γυρόνι κ' ένα πρόβατο.

Ο Εντρί πήγανε στο σπίτι-του, χέρετε: ήθε την ερτιχία-του. Έβλεπε
ο Εντρί λιγάκι στο χοριό—βλέπει: αν και άρχισε να ζει πιο λαφριά, μα
η ερτιχία—ουχ, πόσο μακριά ίνε!

Αποφάσισε να κσαναπάει να βρει την ερτιχία. Συνάντισε πάλι τον αιτό,
κ'έκινος τον ρωτάει:

— Πύ πιγένις πάλι, φίλε Εντρί;

Ο Εντρί του τα ήπε όλα με τι σιρά.

— Καλά,—λέει ο αιτός,—νά πάρε το ρόπαλο, πήγανε πίσω. Θα
σιναντίσεις ένα λίκιο. Σκότοσέ-τον, σκίσε την κιλιά-του, στα πόδια-σε θα
πέσει ένα κυτάκι. Αν αγκις το κυτάκι, θα βρεις την ερτιχία-σε.

Έτσι και έκανε ο Εντρί, όπως του ήπε ο αιτός. Άγκισε το κυτά-
κι κι από εκεί βγήκε μια αγελάδα κ' ένα άλογο.

—Νά-τινα επιτέλους η ερτιχία, σκέφτηκε ο Εντρί κ' έφρεξε στο
σπίτι-του.

Έβλεπε λιγάκι στο χοριό—βλέπει: ζει εμένα πάλι πιο λαφριά,
μα η ερτιχία ακόμα ως μακριά. Αποφάσισε να κσαναπάει για να βρει την
ερτιχία.

Συνάντισε τον αιτό και του ήπε, ότι πάλι η ζωή ίνε δύσκολη.

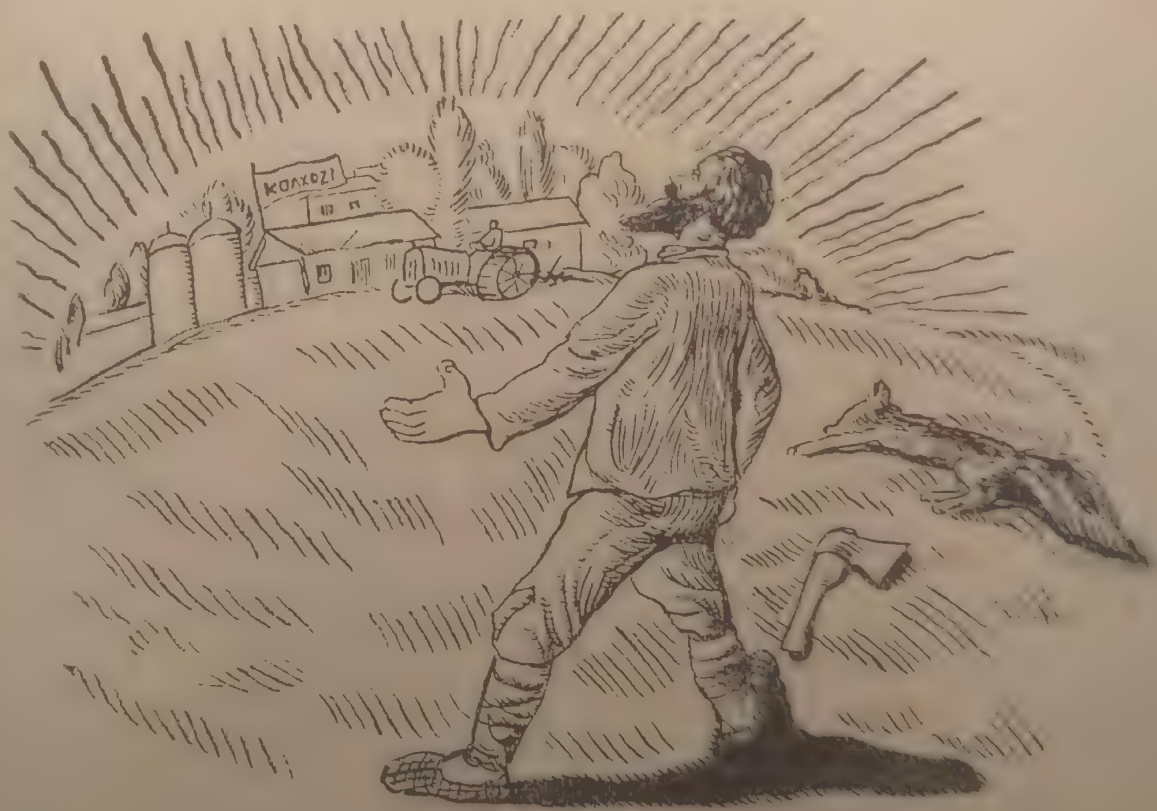
— Καλά,—λέει ο αιτός.—Πήγισε πίσω, θα σιναντίσεις μια αλεπού.

Να τι σκοτόσις, κα στον τόπο όπου θα τι σκοτόσις, θα βρεις την ερπι-
χια-σύ.

Ο Εντρι έτσι κα έκανε. Συνάντησε την αλεπού στο χοριό-το, τι
σκοτόσε. κιτάζει το χοριό-το κα δεν το γνωρίζει στον τόπο το γιοστό
χοριό ίνε ένα νέο, θαδμάσιο χοριό, με καλά χτίρια, με αμπάρια γιο-
μάτα από ειτάρι, με σταύλους κα μάντρες γεμάτες από ζόα, κα παύο
στο κριώτερο χτίριο αφτό το χοριό ίνε γραμμένι : όμωροι λέκσις «κολ-
χό-ι».

Έτσι ο φτοχός, τζουβάρας Εντρι, μην σκοτόσε την αρύδα-τσαρο,
το λίκιο-τσιφλικά κα την αλεπού-κυλάκα, βρε επιτέλους την ερπιχια-το.

Κε το όνομα το αιτό, που εδίκσε το όρόμο στο φτοχό τζουβάρα,
ίνε Στάλιν.

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

- Ερπιχία, ι — счастье, βεχτ.
Έβρεσε — прибыл, пришел, ηθα.
Στάλος, ο — столб, κλη.
Λίκις, ο — оруд.
Σταύ — столб, κλη.
Κοριό το — коровник, κλη.
Λιζα — лиза.
Ρόπαλο, το — дубина, κλη.
Χιτάρι, το — шкура.
Σταύλος, ο — стойло, κλη.

ΟΜΗΡΟΣ

Εφτά ελληνικές πόλεις: Ἰ Ζήριον, ἡ Ρόδο, ἡ Κολοφών, ἡ Σαλαμίνα, ἡ Χίος, τὸ Ἄργος καὶ ἡ Ἀθήνα—μαζί, πια ἔβγαζαν τὴν τιμὴν τῆς οὐρανόθεν πατρίδος τοῦ Ὀμήρου. Τρεῖς χιλιάδες χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν μας (ὅλα ἅδι πρὶν ἀπὸ 5000 χιλ. χρόνια) ἡ ἑλληνικὴ τραγικιστικὴ ἐλεγχὴν τραγῳδία γιὰ τὴν ἐκστρατεία τὸν ἑλλήνων ἐναντίαν εἰς τὴν Τροίαν καὶ γιὰ τὴς περιπέτειας τοῦ Ὀδυσῆα, τὸ ἥρωα τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Ἐλεγχον, ὅτι αὐτὰ τὰ καλλιζόμενα τραγῳδία τὰ ἐφτιακτε ὁ τυφλὸς ποιητὴς Ὀμήρος.

Μα ἴστανε ὁ Ὀμήρος εἰς ἀλήθειαν ἴτε, μπορεῖ. αὐτὰ τὰ τραγῳδία νὰ τὰ ἐφτιακτεν διάφοροι ποιηταὶ εἰς διάφορες ἐποχάς γιὰ διάφορους πόλεμους καὶ γιὰ διάφορους ἥρωας καὶ μόνον ἀργότερα ἐνθάρτυον εἰς δύο μεγάλα πῦμα, τὴν «Ἰλιάδα» καὶ «Ὀδύσειαν»—αὐτὸ καὶ ὡς τότε δὲν τὸ κερύον ἡ ἐπιστὴμονες.

Μα τρεῖς χιλιάδες χρόνια εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον διάβαζαν καὶ μελετούσαν ἀπ' αὐτὰ παιδικὰ χρόνια τὰ πῦματα τοῦ Ὀμήρου. Καὶ τότε δὲ βρίσκατε κανὲς μορφομένους ὅτε εἰν Εὐρώπῃ, ὅτε εἰν Ἀσίᾳ, ὅτε εἰν Ἀμερική, πῶ νὰ μὴ διάβαζε τὴν «Ἰλιάδα» καὶ τὴν «Ὀδύσειαν», καὶ ἴνε καὶ εἰς ἀποσπάζματα. Ἡ ἐπιστὴμονες μελετῶν εἰς αὐτὰ τὰ πῦματα τὴν ζωὴν τοῦ ἀρχαίου κόσμου: τὴν πίστιν καὶ τὰ εἰνέθια, τὸ κοινωνικὸ καθεστὸς, τὸς πολέμους καὶ τὴν ἱρινὴν δουλίαν, τὴν ἐπιτικὴν ζωὴν καὶ τὰ τακείδια.

Τὰ πῦματα αὐτὰ ἔχον πολλά ἀπίστευτα καὶ μυθικὰ ἐπισόδια. Ἐνὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ μυθικὰ ἐπισόδια ἴνε καὶ τὸ πὸς ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ἡ συντροφία ἐνθάρτυον εἰς τὸ νικῆναι τὸν κικλόπον, πῶ ἴστανε γίγαντες—ἀνθρωποφαγί.

Ο ΟΔΙΣΣΕΑΣ ΣΤΥΣ ΚΙΚΛΟΠΕΣ

Ἡ ΔΙΠΙΣΙ ΤΥ ΟΔΙΣΣΕΑ

Θέλει νὰ μάθῃς γιὰ τὴς θλιβερὰς περιπλανήσεις-μου. μα ἀπὸ πῶ ν' ἀρχίσω καὶ πῶς νὰ τελώσω τὴν διήγησί-μου. Πρῶτα ἀπ' ἄλλων θέλω νὰ πῶ τὴν ἀνομή-μου γιὰ νὰ κερύετε πρὸς ἡμᾶς. Ἰμε ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁ γιὸς τοῦ Λαερτιάδε, ὁ κυβερνήτης τὴς ἰλιόλυστis Ἰθάκης, ὅπου τὸ Νέριον, πῶ γένετε παντὸ ἀπ' τὴν Ἰθάκην, εἰσὶν περὶ τὴν κορυφὴν-τω, πῶ ἴνε ἐκτετασμένοι ἀπὸ ὄρεας. Ἐνὶ ἴνε καὶ πολὰ ἄλλα νησιά, πῶ βρίσκοντε τὸ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο: ἡ Σάμος (Κεφαλληνία) καὶ τὸ Δυλίου, ἡ Χάκινθος, πῶ ἴνε πλῆθος ἀπὸ ὄρεας καὶ διὰ πετρώδους, μα ἐγὼ δὲν κερύω καμιά χώρα πῶς ὁμορφί ἀπ' τὴν Ἰθάκην.

Άμα καταστρέψαμε την Τρία — την προτέβουσα του Πριάμου, πηγή-
μα στην πατρίδα-μας με καράβια, που ήτανε φορτομένα από πλούσια
λάφυρα.

Άκουσαν ο συντρομαζόχτης θεός Δίας μας έστειλε ένα θυριά, που
μόνιχνε άγρια. Τα ζίνεφα χέπαζαν τι θάλασσα να τι γι. Η σκοτινί
νιχτα κατέβηκε απ' τον αγριεμένο υρανό. Τα καράβια-μας πετόσαν κι η
πλόρες-τους θύτιζανε στα χίματα.

Ο κέρας μας έριξε στη χώρα των δυνατών, άγριον κιχλόπον, που
δε θέλουν να κέρουν το δίκιο. Ζώνε κτένιαστα, δεν οργάνουν τι γι με τ'
αλέτρι, δε σπέρνουν, μα η παχιά γι απλόχερα της θύνη κε σικάλι, κε
κοιθάρι, κε θαθύμαζιτ τραμπιά σταφίλια. Δεν έχουν ότε κίθερνίτες, ότε
λοιχές σινελέφεις. Ζώνε λέρτερα μέσα σε σκοτινές επιλιές ίτε πάνω στα
κορφοθύνια.

Εκί ίνε ένα νισάκι, δίπλα στη γι τον κιχλόπον, έριμο κι' άγριο,
σχεπαζμένο από δάσος. Το νισί δεν έχει ενθρόπος. Εκί τριγιρίζουν λε-
πτοπούδαρες κατσίκες, που ποτέ ακόμα δεν τις ανισίχισε ότε ο θεριοπια-
στις, ότε ο κινιγός.

Εκί ίνε ένας είγυρος όρμος, όπου ίνε τόσο ίσιχα, όστε δε χροιάζετε
να ρίχεις τι θαριά άνκιρα, ότε να δέσεις το καράβι με το παλαμάρι. Σ'
αυτό τον όρμο κε μπίχαμε με τα καράβια. Ήτανε σκοτινί νιχτα. Η ιγρί
ομίχλι τριγιρίζε τα καράβια. Τα πικνά ζίνεφα χέπαζαν το φενκάρι, κε
δεν ίδαμε ότε το νισί, ότε τα χίματα που έτρεχαν πλατιά στην από-
κριμνι ακροθαλασιά.

Μα νά η πλόρες τον καραβιόν-μας χτίπισαν στην ακροθαλασιά.
Μαζέψαμε τα πανιά, θύίκαμε στην κσιρά κε κιμιθίκαμε ος το προί.
Το προί γιρίκαμε με θαθύμαζμό στο έριμο νισί. Η κατσίκες κατέβηκαν απ'
τα θυνά. Φέραμε αμέσως απ' τα καράβια τα εφκολολιγιστα τακσα, τα
κινιγιτικά λαφριά κοντάρια κι' αρχίσαμε τι μάχι. Φορτόσαμε κε τα δε-
δεκα καράβια με σκοτομένες κατσίκες, τρώγαμε όλι τι μερα ορεο κρεας
κε πίναμε γλικό κρασί. Σ' αυτό το διάστημα θασίλεπεσε ο ήλιος, κι' όλι-
μας κιμιθίκαμε με την κυθέντα τον κιμάτον, που έσπαναν στην ακρο-
θαλασιά.

Την άλι μέρα, άμα θύίκε ο ήλιος, μαζέψα τις συντροφες-μου κε
της ίπα: «Εσείς όλι να μίνετε εδώ, κι' εγώ με το καράβι μου, μαζί με
τους ανθρώπους-μου θα πάγω στη γι τον κιχλόπον. Θέλω να κίερω, τι αν-
θρώπι κατιχόν εκί: άγρι, που δε θέλουν να κέρουν το δίκιο, ίτε γλικομιλιτα
φιλόκρενι κε καλόκροδι».

Έτσι ίπα κε μπίκα στο καράβι. Κ' η ανθρωπι-μου μπικαν ιστερα
από μένα, καθίσανε κι' αμέσως με τα δυνατά κυκία εκαναν ν' αφρίσουν
τα σκοτινά νερά.

ΣΤΙ ΣΠΙΛΙΑ ΤΥ ΠΟΛΙΦΙΜΥ

Γλίσγορα αράκσαμε στὴν ακροθαλασιὰ καὶ ἴδαμε σιμὰ στὴ θάλασσα ἕνα θρόνον καὶ μέσα-τὸν μια μεγάλη σπιλιά, πὺ ἴτανε πικνοντιμένι με δάφνες. Ἡ σπιλιά ἴτανε φραγμένι μ' ἕναν ἀπσιλὸ τίχον ἀπὸ τεράστιες, χοντρά πεταγμένες πέτρες καὶ ολόγιρα ἱερωνόντανε σαν πιχτός φράχτις ἡ θαλανηδιές καὶ τὰ πέφκα.

Μέσα εἰς αὐτὴ τὴ σπιλία ζῶσε ἕνας γίγαντας με τερατοῦδικο ἀνάστημα. Μονόφθαλμος καὶ φοβερός, ἐμιάζε με τὸ ἀγριο κορφοθύνη, πὺ ἴτανε σκαπαζμένο ἀπὸ δάσος. Ἐβόσκε τὰ κριάρια καὶ τὶς κατσίκες, καὶ ἴτανε μισάνθρωπος, ἀγριος, δὲν ἴκσερε ὅτε νόμος, ὅτε δίκιο. Διάτασσα τὸς σινοδιπόρους-μὺ ν' ἀπομίνυνε στὴν ακροθαλασιὰ γιὰ νὰ φιλάκουν τὰ καράβια, καὶ διάλεσσα δώδεκα εἰγούρους, τὸς πιο ἀφοῦς σιντρόφους καὶ πύγα μαζί-τὸς στὴ σπιλιά. Ὁ νικοκίρις τὶς σπιλιάς ἐλίπε: ἐβόσκε στὴ λιθάδι τὶς κατσίκες καὶ τὰ κριάρια. Ἀρχίζαμε νὰ κιτάζουμε. Στὴ σπιλία ἴτανε πολὰ τιριά μέσα σε χαλαρένια καλάβια. Στὶς μάντρες ἴτανε σφυλιγμένα τὰ κατσίκακια καὶ τ' αρνιά. Ἡ κάδι καὶ ἡ λεκάνες ἴτανε γιομάτοι ος τὰ χίλια με πιχτό κεινόγαλα.

Ἡ σινοδιπόρι-μὺ ἀρχισαν νὰ μὲν λένε νὰ μὲ μίνουμε πια εἰς αὐτὴ τὴ φοβερὴ σπιλιά. ἀλλὰ νὰ πάρουμε τιριά καὶ διαλεχτά κατσίκακια ἀπ' τὴ μάντρα, νὰ μπύμε γλίσγορα στὰ καράβια καὶ νὰ φύγουμε στὴ θάλασσα. Μα γιὰ κακί-μὺ τίχιν ἐγὼ δε θέλιτα νὰ εχτελέσω τὴ σοφὴ συμβουλί-τῆς. Ἦθελα νὰ δοῦν τον κίχλοπα. Θάρῶσα, ὅτι θὰ μὰς φιλέψει καὶ θὰ μὰς δώσει δόρα.

Ἀνάπτουμε φωτιά, θισιάταμε στὸν θεὸς καὶ, ἀφ' χορτάταμε ἀπὸ τιρί, ἀπομίνουμε στὴ σπιλιά, περιμένοντας τὸ νικοκίρι. Γλίσγορα ἴρτε με μια ἀγκαλιά κτίλα γιὰ νὰ μαγирέψει τὸ δίπνο-τὸ καὶ ἐρίχτε με ὁρόντο τὰ κτίλα στὴν ἱσοδο τῆς σπιλιάς. Μὰς ἐπίασε ὁ φόβος καὶ κριφτικαίμε στὴ γονιά. Κ' ἐκείνος ἔφερε ἕνα κοπάδι ἀπὸ θρεμένα κατσίκια καὶ μαλιαρά κριάρια πρὸς τὴ σπιλιά, ἄφισε νὰ μπύνε μέσα ἡ κατσίκα καὶ προβάτινες καὶ τὸς τράγους καὶ τὰ κριάρια τ' ἄφισε ὅκτο. Ἰστερα σίκατε μια πέτρα τεράστια σε θρόνον, καὶ ἐφραχτε μ' αὐτὴν τὴν ἱσοδο. Κάθιστε καὶ ἀρχιστε ν' ἀρμέγι τὶς κατσίκες καὶ τὶς προβάτινες. Ἀμὰ τὶς ἀρμεκτε, ἐβόλε κατὸ ἀπὸ καθεμιὰ ἀπ' ἕνα θίζανιάρικο. Ἰστερα ἐχίτε τὸ γάλα: τὸ μὲτὸ γιὰ νὰ πιχτόσι καὶ νὰ γίνι τιρί, καὶ τ' ἄλλο γιὰ νὰ το πινι τὸ πρὸ καὶ τὸ δίπνο. Τέλος, ἀνάπτε μια δυνατὴ φωτιά, μὰς ἴδε καὶ ἴπε με χοντρὸ τρόπο: «Πῶ ἴρτε; Ἀπὸ πὺ ἴρθατε; Ἦχτετε καμιά δουλιὰ; Ἦτε κριφρίζετε ὅκτος δουλιὰ στὴ θάλασσα; τὰ λιπτέτ, ριπτοκινδινεθόντατ τὴ δουλιὰ καὶ λανόντατ κακὸ στὸς λαὸς!»

Ἦπτε ἴπε, Ἡ ὁροντερί φωνὴ καὶ τερατοῦδικο ἀπ' τὸ μὰς φοβερίταν ἀκόμα πιο πολὺ. Μὰ πῶθ θάρῶ καὶ τὸ ἴπτε: «Ὁλι-μὰς ἱμαστε ἀχεί καὶ ἐρχύμαστε ἀπ' τὴ μακρινὴ Τρία. Εἰδὲ μὰς ἐρίχτε: φορτόνα: γιρίζαμε

στην πατρίδα-μας κε νά χάσαμε το δρόμο. Ιππερεύσαμε στο στρατό το
Ατρείδι, γιν το Ατρεα, το βασιλιά Λαγαμένωνα. πο νηρέμιτε τι μεγαλι-
Γρια. Κε τόρα πέφτομε στα πόδια-τω κε σε παρακαλούμε να μας ελε-
αξενίσις κε να μας δόσις τα δώρα, πο συνήζον να δινον στις χσένους
όταν τος αποχερετών, ιματτε χσένοφερμένοι. Ζιτόμε άτιλο, κ' εστ' φοβίτη
τους θεός. Όπιος δε σέβετε τος νόμους τις φιλοχσενίας κε δε διν' δώρα στις
χσένους, θα τιμοριθί σκληρά απ' το φιλόχσενο θεό Δία.

χριστόμαρτε της θεότη-
τας. Κε με με γοβερί-
μας με τον νεράνδρα
Δια. Θα τας κάνο ότι θελο. Μα πές-
μυ. πό ανε το καράδι. π
έφερε εδώ:»

Κατάλαβα την πονηριά του χίχλοπα με το απάντησα επίσης πονηρά. «Το τσάκιζε ο θεός Ποσειδόνας. Τόριχτε όχι μακριά απ'την εσό κι πάνω στις πέτρες ενότ' απόκριαν ακροτίρι, κι ε φουρτυναζέμεν. Βάλας γκόρπιζε τα τιντρίμα-το. Κ'ερμς τιχέα γλιτόταμε».

Έτσι ίππα. Ο κίλοπαρ, διχός ν'άπαντί τι ποτα. πιδίσε άκασφια τα
λιταζμένο θεριό. κε από άπλοσε τα φοβερά-τυ χέρια. άρπαξε με μιας δυ
απ' τω διχός-ματ τα κιλάκια κε τω χτίπιτε κάτο. Τα κεφάλια-τω
τραχίστικαν. Τωτ έκοπτε, τωτ έκανε κομάτια. μαγίρεπε το φριχτό-το
δίπνο κε τωτ έφαγε ολάκερος σε λιοντάρι. μανιαζμένο απ' τιν πίνα.
Ίστερα απ' αυτό το φοβερό φαγι. ο ανθρωποφάγοτ ίπιε γάλα. κραπλό-
θηκε στο γόμα. ανάμεσα στα κατσίκια κε τα πρόβατα. κε κινίθηκε.

Τότες εγώ πήγα εμένα-τω, έδωξα το καρτερό επαθί για να το
μπήκω στο κορμί το κίχλοπα, ίσια στο τικότι. Ήχα τικόσι πια το
επαθί κι άκουα να θιμίθικα, ότι μαζί με τον κίχλοπα χ'εμής θα χαθόμε. Γιατί
εμής με τις λίγες δυνάμεις-μας δε θα μπορούμε να παραμερίσουμε τον πέτρα
απ' την ίσοδο.

Κε νά με λαχτάρα περιμέναμε το προί. 'Ιρθε το προί. Ο κίχλοπας
 ειχόθηκε. άναπτε φωτιά. άρμευσε τις κατσίκες κε τις προβάτινες-τι
 κε πάλι έφαγε δια από μας. 'Αμα τες έφαγε, έδγαλε το κοπάδι απ' τ
 σκοτινί ρηλιά. παραμερίζοντας την πέτρα με το δυνατό-το χέρι. κτα-
 νατφάλιζε τι ρηλιά με την πέτρα κε ξεριζόντας πήγε το παχι κοπά-
 δι-τι στο βοσκότοπο. στα θυνά.

Κ' εγώ, πν έμνα εγμάλοτος, άρχιτα να κζέστυμε για να δο
κανένα μέτο να τον εκδιχθό. Κε νά τί αποράσιζα: τιν κατςικιτα μάν
τρα ίτανε το ρόπαλο το κίχλοπα. Μόλις το ίχε κόπει από μια ελιά,
ίχε καθάρσει τι φλόδα κε τόβαλε ττι μάντρα να κζεραθί. Το ρόπαλο
πτο μάκροσ, στο χόντροσ κε το βάρος ίτανε ταν πραγματικν αλμπω
μεγάλν χαραθί, πν κυθαλάι εμπορέδματα. Το πέρα κέκοπτα, απ' αττο
με το ζπαθί ένα παλόνι, μεγάλο στ τρις πιγες, το μιτερίτα κέκοπτα
τι μιτερί-τν άχρι στα κάρβουνα. Παραχόσαμε το παλόνι μεσα τιν κο
πριά, πν ίτανε σαν τεράστια στιβα μεσα ττι όροισι σπλιά το
κίχλοπα.

Τέτερα διάτακτα τὴν εὐνοδιπόρος μὲν νὰ ριχτοῦνε κλέροι πρὸς ἀπ' αὐτοῦ θὰ με βοῦν' εἰ νὰ μπικίσω τὸ κομμένο πάλαι εἰς τὸ μαχί τῶν ἀνθρο- ποφάγῳ. (1) κλέρος ἔπεσε με τέττεροι, τὸν πιο πρῶτον, πὺν κ' εἶν' ἡα τὸν διάλεγα διγὸς κανένα κλέρο.

Το βράδι ο κηλόπας έφερε το παχί-το κοπάδι στ' έπικια, αρμεχσε τις κατσίκες με τις προβάτινες-το με πάλι έβραγε όλο απο μαζε.

Τότε πήρα εμένα το με μια χροιά κύπα με κρασί καί ήπαρ. «Πες, κίχλοπα, πότε κρασί υπέρτα απ' το ανθρώπινο κρέας για να μάθης τι πολιτικό πιντό έχασε στο καραβί-μας. Το φιλάγα για ξένα με πνέει. Ελπίζω, ότι θα ής επιλαχνικός. Μα εσύ ής τόσο ελκικός κι' άγριος! Κε πώς θα ε'πιλαχνετί τώρα, άρα ακόμα για τα κακογερματά-σου».

Είπα ήπα. Κε πήρε την κύπα καί ήπιε, καί το δυνατό πιντό το φάνηκε πολύ νόστιμο.

«Βάλε-μν κι' άλλο—ήπε, — καί πες-μν τ' όνομά-σου για να μπορέσω να το ετιμαζω ένα καλό δόρο».

Πήρα την κύπα. Ήπιε τι δέυτερι καί την τρίτη κύπα, καί να έβλεπε το κεφάλι-το. Κ' εγώ το ήπα κολακευτικά: «Κίχλοπα, θέλεις να κλέβης τ' όνομά-μν για να με φιλέψεις καί να μν δώσεις ένα καλό δόρο, μαθε λικνόν: με λένε Ήτι (Κανίς). Τέτιο όνομα μν έδωσαν ι γονι-μν, έτσι με λένε καί ι σιντρόφι-μν».

«Άκουσε λικνόν, φίλε-μν Ήτι,—ήπε ο κίχλοπας,—εξένα θα σε φάγο τελεφετό. Να πιά ντε το δόρο-μν».

Τότε κλαπλόθηκε ανάσκελα, κρέμασε στην πάντα το δυνατό-το κεφάλι καί χιμήθηκε μεθιζμένος. Πήραμε το παλόνι καί θάλαμε τι μιτερί-το άχρι ετι φωτιά. Ι μιτερί άχρι άναψε. Ι τέσερις άφοδι σιντροφι αναλαίσαν το παλόνι κι' έμπικσαν τι μιτερί άχρι στο χιμήζμένο μάτι το ανθρώποράγν. Κ' εγώ άρχισα να στριφογυρίζω το παλόνι, όπως στριφογυρίζει ο μάστορας το καραβιό το τριπάνι, όταν τριπάι κανένα χοντρό πανίδι. Το μάτι τριτσερίζε. Κάικαν ι θλεφαριίδες, ο κίχλοπας μόνχιριζε τόσο άγρια, πν απ' το μονχριτό-το στένακζε ι επιλιά. Πέτακζε με το δυνατό-το χέρι το παλόνι απ' το θγαλμενο μάτι κι' άρχισε να φονάζει κα μα-νιαζμένος τος άλλος κίχλοπας, πν κατιχύσανε στις γιτονικές επιλιάς. Ι κίχλοπας έτρεχσαν από παντό κα μαζέφτιχαν στην ίσοδο τις επιλιάς.

«Τ' έπαθες Πολιφίμει; Γιατί μας κσιπνάς τα μεζάνιχτα; Ήτε το πέραν τις κατσίκες κα τα χριάρια-σου; Ήτε κανίς θέλι να σε σκοτώσει. Λέγε, πύος;»

Κι' ο Πολιφίμος με άγριο απελπιζμένο μόνχιρισμα απάντιζε: «ο Ήτι!»

«Ήτις; (Κανίς;) Τέτε γιατί μόνχιρίζεις; Μα τί, άροστος ής; Ήνε το θέλημα το Δια: αφτό δε μπορεί να τ' αποφίγης. Προσεφχίσε στον Ποσιδόνα, τον πατέρα-σου,—εκινός θα σε βοηθήσει».

Είπα ήπαν κι' έβριγαν κα μέσα-μν γελώσε ι καρδιά-μν, τόσο γε-ραμμένα, πν με το όνομα πν εσφίστικα πονηρά γλίτωσα κα τον εαυτό-μν κα τον σιντρόφι-μν.

Ι ΦΙΓΙ ΑΠ' ΤΙ ΣΠΙΛΙΑ

Αναστενάζοντα, θονιόντα άδρια, ο κίχλοπας έκτασε τος τόχους με τα χέρια-το, έβγαλε το θραγο απ' τι επιλιά, κάθισε στην ίσοδο κι'

άνικσε τα τεράστια χέρια-τ'ν. ελπίζοντας να ματ πιάσι. όταν θα έβρι-
με απ' τι επιλιά μαζί με το κοπάδι. Ο άγριος ανόιτος θαύρε. ότι με
άμιαλος σαν κε κινον. Όχι. σκέρτικα κε ιβρα ενα πονιρό μερο. πός
να γλιτόσο απ' το χαρό τον εαυτό-μν κε τ'ς ειντρόφ'ς-μν. Απ' τι
πράθα. πν ίχε ο κίχλοπας για ετρόμα. έβγαλα κάμποσα λυριά χ' έδε-
σα μ' αφτά από τρία χριάρια. Κάτο από κάθε μετέο χριάρι έδεσα ένα
απ' τ'ς ειντρόφ'ς-μν. Κε για μένα διάλεξα το πιο μεγάλο. πν ίχε
μακρί μαλί. γάντζοσα στι μαλακιά-τν ρόγ' κε κρεμάστικα κατο απ' τι
χιλιά το χριάρι.

Το προί ι πράγι κε τα χριάρια έτρεξαν προς τιν έκρηδο. Ο κί-
χλοπας θονχόντας. πασπάτεθε τις μαλιαρές ράχες τον προδάτον πν περ-
νόσαν. μα ο ανόιτος ότε μάντεθε πός ίνε κριμένος κάτω απ' τις κί-
λιές-τ'ς. Τελερτέο πήγενε το μακρόμαλο χριάρι-μν. Ο κίχλοπας πα-

σπάταπε το ράχι-το κι άρχισε να μιλά μαζί-του: «Έτσι έεε, αγαπημένο-
μου! Γιατί θγένις τελεφετέο! Ποιν δεν ιβονα τεμπέλιχο. Έθγενες πάντα
πρότο στο λιθάδι να ταιμπίζεις γλικά χορτάρια, κε σιμερα θγένις τελεφε-
τέο. Φένετα, εσθάνετα, ότι το μάτι-μου δεν μπορί πια να σε ιτάξει.
Ένας αλτίς, ο ΄Υτις, μου στέρισε το μάτι. Μα ινε ακόμα την εχτροια-
μου! Ο, αν μπορίζες να μιλήσεις, θα μου έλεγες, πό κριφτασε αρτός ο
μισιτός εχτρός-μου! Θα το τσάχιζα το κεφάλι κε θα τον κομάτιζ'α».

Έτσι ίπε κε άφισε λέφτερο το κριάρι. Κ' εγώ στάβιχα πρότος
στα πόδια-μου τιμά στην ισοδο, έλιστα τους τινοδιπόρους-μου κε μαζεψα
μαζί-τους όλα τα καττίκια κε τα παχιά κριάρια κε τα έδιονα προτ το
καράβι.

Άμα φορτόσαμε στο καράβι τα καττίκια κε τα κριάρια, διάταξα
αμέσως να φιγουμε απ' την ακροθαλασιά. Ι άνθρωπ'-μου καθήτανε κε με
μιας αφρίζαν τα εχοτινά νερα με τα ιγχιρά κυπιά. Άμα φίγαμε, φό-
ναχτα στον κίχλοπα: «Άκουσε, αμιλιχτε κίχλοπα! Έφραγες τους κτένις,
που επισκέφτικαν το σπιτι-το, δε τέδεσε τους νήμους τις φιλονεστιάς, κε
γι' αυτό σε τιμόριτε ο φιλόκτενος Δίας».

Ο κίχλοπας έσπαζε με λίσσα ένα θοαρί θοαχιο απ' την κορφή το θυ-
νύ κε τον έριχτε με δυναμι προς την κατέφθινσι τις φονίς-μου. Ο θοα-
χισ πέταχτε πάνο απ' το καράβι κ' έπεσε στην άβυθο τοτο τιμά, που
λίγο έλιπε να σπάτι την πλώρι το καραβιού. Ταράχτικε ι θαλασσα απ'
το θρόαχο που επεσε, ένα μεγάλο κίμα όρμιτε προς την ακροθαλασσία.
Μαζί με το κίμα όρμιζε την ακροθαλασιά κε το καράβι-ματ. Μα σπι-
ρίχτικα στην αμυδιά μ' ένα μακρι κοντάρι κε κζέτπροχτα μακριά το
καράβι, κ' έγενεψα σιοπιλά τους σιντρόφους-μου, κ' εχίνι με μιας αρχί-
σαν να λάμνουν.

Άμα φίγαμε μακριά απ' την ακροθαλασιά, άρχιτα πάλι να ερεϊζο
τον κίχλοπα με προζόλιτικα λόγια:

«Κίχλοπα, αν σε ροτίσι κανίτ, πός εθγαλε το μοναχάρι-το ματι
να πιτ: ο θαπιλιάς Οδιτέας, ο γιος το Λαέρτι, ο κακοζιμένος κρέττης
της Ησκις, μου εθγαλε το μάτι».

Έτσι ίπα, Ο κίχλοπας μοναχριζε απ' την κακία-το κε φωνάκε δι-
νατά: «Αλημονο! Πραγματοπιυθηκε ι παλία προφίτια! Τουν εθ κάπνις
ένας προσφίτις, μεγάλος κε σοφός. Έβίτε κε γεράσε εθ. Με προφίτι
ότι θα με πωλόει ο Οδιτέας. Εγώ θάρτα, ότι θάρτι ενας αντρεί με
τεράστιο ανάστημα, που θάρτι θειά δύναμι. Μα τ' έβινε. Ένας ανόστημο
τέρας, ένας πύριος ανθρώπιανος με μέλις κροδονιά κε μου εθγαλε το
ματι!».

Τότε σκαζε τα χερια το προτ την θρανι κ' άρχιτε να παρκαλι
τον Ησσιδόνα να μου σπιει όλα τα σπια.

Έττερα άρπαχτε μια πέτρα, κεντα που μεγαλι εκ' την πρότι κε

την έριγες με δύναμι στη θάλασσα. Η πέτρα έπεσε στο νερό με λίγο αιώ-
 πρε να τραχίσει τον πρόμο το καράβι. Ταράχτηκε η θάλασσα απ' την πέ-
 τρα που έπεσε. με τα κίρατα έδουκταν το καράβι-μας προς το κει των
 καττιχίων. Κε νά μπίκαμε σε κίνο τον όρμο. όπου βρίσκονταν τα καρά-
 βια-μας νί όπου η τινοδιπόρι-μας περίμεναν με λιπί με με φέλλο. ποτε
 θα γριτουμε. Αμα βίκαμε στην κίρα. μιραστίκαμε τα καττιχια με το
 κριάρια το κίκλοπα. θειάσαμε στους θεός κι όλη τη μέρα τρώγαμε αρέσκεια
 με πινανε γλιζό κρασί.

Το προί φίγαμε απ' το νισί. λιπόμασταν για τους πεθαμένους με
 χερόμασταν. που μόνι-μας γλιτόσαμε απ' το θάνατο.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Πός ήτανε ο Οδισέας με πό γενίθηκε;
2. Πός έπεσε ο Οδισέας στη χώρα τον κίκλοπον;
3. Τί λογιό ήτανε η κίκλοπες;
4. Πός περιγράφι ο Όμιρος τον κίκλοπα Πολίφιμο; Να το πίντε με τα
 λόγια τη διγίματος.
5. Τί έκανε ο Οδισέας με τους σιντρόφους-του στη σπιλιά πριν να έρθη ο
 Πολίφιμος;
6. Τί έκανε άμα ίρθε κι έστερα;
7. Γιατί ήθελε να μάθι ο κίκλοπας, πώ βρίσκετε το καράβι το Οδισέα;
8. Πός φέρθηκε ο κίκλοπας με τους σιντρόφους το Οδισέα;
9. Τί έδωσε ο Οδισέα στον κίκλοπα;
10. Τί έκανε ο Οδισέας μαζί με τους σιντρόφους-του άμα μέθηκε με κινί-
 θικε ο κίκλοπας;
11. Γιατί δε μπόρεσαν η όλη κίκλοπες να βοιθίζον τον Πολίφιμο;
12. Πός έφυγε ο Οδισέας με τους σιντρόφους-του απ' τη σπιλιά;
13. Τί έγινε άμα κάθισε στο καράβι ο Οδισέας με τους σιντρόφους-του;

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Μάλοναν—ссорились, спорили, χαδγαλάζαν, ιρίσσεδαν.

Τιμί, ι—честь, цена.

Εκστρατία, ι—кампания, поход.

Περιπέτια, ι—приключение

Τιφλός—слепой, κιορς, σεαχάις.

Κεακνέμενος—знаменитый, ναμλίζ.

Επιστήμονας—ученый.

Πολιτιζέμενος—культурный.

Μορφομένος—образованный, μαθημένος.

Απόσπαγμα, το—отрывок, отряд, κομάτι.

Μελετό—изучать, μαθεύο.

Σινίθιο, το—обычай, τεμπικιά.

Κινονικό καθεστος, το—общественный строй.

Ιρινιζός—мирный, ειρικός.

Μυθικός—επαιχτικός, το παραμυθιό.
 Θλιβερός—πечальный, плачевный.
 Περιπλάνισι, ι—скитание.
 Κυρίαρχος—властитель, господствующий.
 Ηλιόλυστος—солнечный, πυ το λύσι ο ήλιος.
 Νησί, το—остров, κειρά πυ έχι ολόγισα νερό.
 Έδαφος, το—почва, πάτος.
 Καταστρέφο—разрушать, χαλάνο.
 Λάφιρα, τα—воен. добыча.
 Δίας, ο—Ζевс, ο πιο μεγάλος θεός τον αρχέον ελινον.
 Πλώρι, ι—нос корабля, το μπροστινό μέρος το καραβιού.
 Βυτό—погружаться, μπατέβο.
 Δίκιο, το право, οκός.
 Κεένιαστα—беззаботно, άνιαστα.
 Απλόχερα—щедро, ρπόλεια.
 Σίκαλι, ι—рожь, ζίτνα, ρίζιτ.
 Τραυπι, το—кисть винограда.
 Κιθωνίτις, ο—правитель.
 Συνέλερσι, ι—собрание.
 Σπίλι, ι—пещера.
 Κορφοθύνη, το—вершина горы, κορφι το θυνό.
 Δίπλα—рядом, στο γιαν.
 Τριγυρίζο—окружать, πέρνο λόρια.
 Λεπτοπόδαρος—тонконогий, με φτινά ποδάρια.
 Κατσίνα, ι—коза, τραγί.
 Ανειγρό—беспокоить-ся νιάζουμε.
 Θεριοπιάστις, ο—зверолов, πυ πιάни τα θериά.
 Κινιγός, ο—охотник.
 Σίγυρος—безопасный, надежный, уверенный, οςσανεμάτ.
 Όρμος, ο—бухта.
 Άγκυρα, ι—якорь, το ζιόερο πυ ρίχουν απ' το καράβι στι θάλαττα.
 Παλαμάρι, το—канат, παχί τσινί.
 Ιγρός—сырой, ντιριάρκος, μα.
 Ομίχλι, ι—туман.
 Απόκριμος—крутой, ίσα κάτω, όρτα κάτω.
 Κειρά, ι—суша.
 Τόκσο, το—лук, αρχέο όπλο.
 Μάχι, ι—бой.
 Όμοος—прекрасный, όμορφος.
 Ηλικοφίλιτος—приветливый, μιλένις.
 Φιλόξενος—гостеприимный, πυ αγαπάι τος κέενος.
 Κοπί, το—весло.
 Απαίο—причалить.
 Βουχός, ο—скала, γαιαπέχ, σκέλια.
 Δαφνι, ι—лавр.
 Βαλανόια, ι—дуб.
 Περис, το—сосна.
 Τεραποδικος—чудовищный.
 Αναστειρα, το—рост, απή.

Μονόφθαλμος—одноглазый, πῶ ἐχί ἕνα μάτι.
 Κριάρι, το—баран, χορσάαρ.
 Σινοδιπόρος, ο—спутник.
 Καλαμένιος—камышевый.
 Κάδου, ο—кадка, ведро, κανάτ. τζαλάτ.
 Λεκάτι, ι—таз, λινχέν.
 Τίχι, ι—счастье, θαχт.
 Σοφός—мудрый.
 Σιμβυλί, ι—совет.
 Φιλέδο—угощать, φιλιέδο.
 Δόρο, το—подарок, χάρισμα.
 Θισιάзо—жертвовать, κάνο χορμπάν.
 Δίπνο, το—ужин, το βραδινό φαγι.
 Ίσοδος, ι—вход, το μέρος, ι πόρτα από πῶ μπένον.
 Γονιά, ι—угол, χορσέ.
 Θρεμένος—откормленный, λιπαρός.
 Τράγος, ο—козел, зерνικό τραγι.
 Λιστίт, —разбойник, бандит, κλέφτις.
 Ριπσοκινδινέδο—рисковать.
 Όπει, ι—вид, τζираί, γιαπῶ.
 Θάρος, το—смелость, καρδαροσίν.
 Αχέος—ахеенин, παλιό όνομα τον ελίνον.
 Φурτόνα, ι—буря, шторм.
 Αποχερετό—прощаться, αρίно ιγία.
 Ασίλο, το—приют.
 Σέβμε—уважать, сαέδο.
 Τιμоро—наказывать.
 Αθάνατος—бессмертный, πῶ δεν πεθένι.
 Κεραθνοδύλος—громовержец, πῶ ρίχνι κεραθνός.
 Επίσις—также.
 Ποσειδόνας—Посейдон, ο θεός τις θάλασσας εστιν αρχέα Ελκδα.
 Ακροτίριο, το—мыс, κσιρά πῶ χόνετε θαθιά μέτα ετι θαλάσα.
 Σιντρίμα, τα—обломки, осколки, κομάτια.
 Τιχέα—случайно, ραστ.
 Πιδό—прыгать, ραντό.
 Φριχτός—ужасный.
 Λιοντάρι, το—лев.
 Μανιαζμένος—разъяренный.
 Μπίγο—вонзать, χόνο μέσα.
 Σιχότι, το—нечень, τалάχ.
 Θιμόρε—помнить, φέρο ετι νό-ρε.
 Παραρσίζο—отодвигать, τραχατρίδο, хот'раи.
 Εχράισος, ο—пленник.
 Μέσο, το—средство.
 Εχόκоре—местиť.
 Ελα, ι—маслиа, дерево, маслина.
 Φλοδα, ι—кора, χαп'у.
 Πραγματικός—действительный, αλίθινος.
 Αίρπυρο, το—мачта, το απείλο κσιло το караул.

Εμπόρευμα, το—товар.
 Παλῶχι, το—кол, παλίτς.
 Πίχις, ο—аршин.
 Μιτερόνο—заострять, κοφτερόνο.
 Κλίρος, ο—жеребий.
 Κύπα, ι—чаша, χαφί.
 Πολίτιμος—ценный, πο έχι μεγάλη τιμή.
 Ποτό, το—напиток.
 Σπλαχνικός—жалостливый, πο χιέβι.
 Επισκέπτομε—посещать, πάο ντρανό.
 Καχὺργίμα, το—злодеяние.
 Νόστιμος—вкусный, όμνοςτος.
 Κολαχεφτικός—льстивый.
 Ανάσκελα—навзничь, πάνο сτι ράχι.
 Τσιρτσιρίζο—шипеть, τσαρτσαρίζο.
 Βλεφαρίδες, ι—ресницы, ματόφλα.
 Απελπιζμένος—отчаявшийся, πέτακσεν τον απλόγυ-τ'.
 Προσέφχουμε—молиться, βάλο σταδρό.
 Ανόιτος—глупый, αχμάχς.
 Πςάθα, ι—рогожа.
 Γαντζόνο—зацепиться, зацепить, κυρτσυκλαέδο.
 Ράχι, ι—спина, ράσσα.
 Έκσοδος, ι—выход, το μέρος, ι πόρτα απ' όπου θγένουν.
 Κρυμένος—спрятанный, μυλομένος.
 Μαντέδο—угадывать, όρίσκο με το νό-μο.
 Αλίτις, ο—бродяга, μπαςτάχς.
 Στερό—лишать, πέρνο ένα πράμα από κάπιον.
 Ισχυρός—мощный, могучий, πολύ δυνατός.
 Αμίλιχτος—неумолимый, непримиримый, πο δε χιέβι.
 Κατέφθινι, ι—направление, γιωρὺχ.
 'Αθιςος, ι—пучина.
 Οομό—бросаться, кидаться, γολταέδο.
 Στιρίζομε—опираться, βαρίζο πάνο.
 Κςεσπρόγχο—отталкивать, сκυντό.
 Γνεφο—кивнуть, показывать знаком, χάφο μάτι.
 Λάφνο—гresti .
 Βεβήζο—возбуждать, βγάξο τι γολί.
 Πισόβηλικός—оскорбительный .
 Πραγματοπιό—осуществлять, κάνο.
 Λύοινο—увы, έάι.
 Προφίτια, ι—пророчество .
 Τερα, το—чудовище .
 Προδοτικό—предательски .
 Λίγο έλιπε—чуть не, λίγο κερνά.
 Πριφ, ι—корнь корабля, το πλο ριφς το κηατό.
 Διπι, ι—печаль, сарκαρσма.

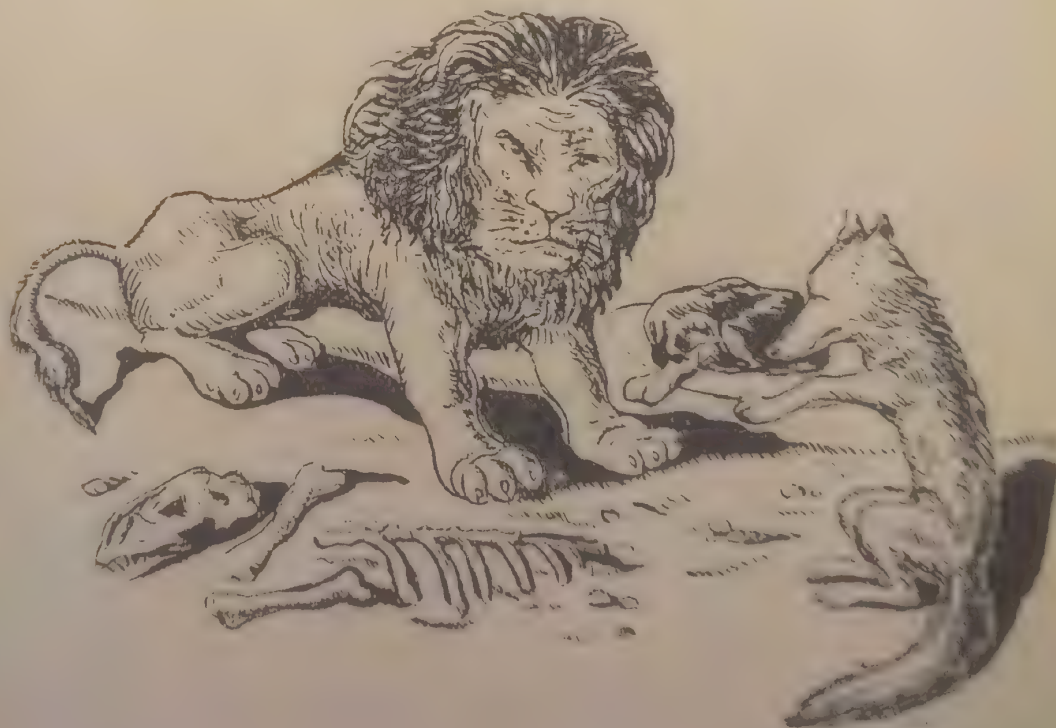
ΕΣΟΠΟΣ

Ο Έσοπος γενήθηκε στην αρχαία Ελλάδα και ήθε ο πιο παλιός απ' τους γνωστούς μυθολογικούς. Ζήσε στα μέσα το VI αιώνα πριν απ' την εποχή-μας, δηλαδή πριν από 2.500 χρόνια. Στην αρχή ήτανε καλός, μα ύστερα λεφτερόθηκε.

Ο Έσοπος έλεγε θαραλέα την αλήθεια γι' αυτό ι ιερές τον Δελφόν τον κατηγόρισαν, ότι ήνε ενάντια στους θεούς, τον νιοέρισαν κάτω από ένα θράχο και τον σκότωσαν.

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ. Ο ΓΑΙΔΑΡΟΣ Κ' Ι ΑΛΕΠΥ

Το λιοντάρι, ο γαίδαρος κ' ι αλεπού κάνανε συντροφιά και θύματα για κινίγι. Πιάσανε λιπόν πολί κινίγι και το λιοντάρι πρόσταξε το γαίδαρο να τος το μιράει.

Ο γαίδαρος χόρισε το κινίγι σε τρεις ίσες μερίδες και τος έλεγε να διαλέξουν.

Θήμωσε τότε το λιοντάρι κ' έπαιξε το γαίδαρο.

Ύστερα ήπε στην αλεπού να κάνει κάτω το μιράκιμα.

Ι αλεπού έδωσε όλο το κινίγι σε μια μερίδα κι' άφισε μόνο ένα μικρό κομάτι για τον εαυτό-της.

Το λιοντάρι τι ρότιζε.

—Πιός συ έμαθε, καλί-μου, να μιράζεις έτσι;

Ι αλεπού απάντιζε.

—Ι συμφορά τυ γαιδάρυ.

Ι ΣΚΙΑ ΤΥ ΓΑΙΔΑΡΥ

Ένας νέος νίκιαζε το καλοκέρι γαίδαρο για να παί απ'τιν Αθήνα στα Μέγαρα. Όταν ήρθε το μεσημέρι, ο ήλιος άρχισε να κεί δυνατά. Ο αγο-γιατίς κι' ο νέος δεν μπορούσαν να υποφέρουν την κάψα κι' ο καθένας-τους ήθελε να χοθή στι σκιά τυ γαιδάρυ.

Μα εμπόδιζαν ο ένας τον άλλο. Ο αγογιατίς έλεγε:

—Εσί νίκιασες το γαίδαρο, κι' όχι τι σκιά-τυ.

Κι' ο νέος απαντύσε, ότι έχι όλο το δικέομα, γιατί αφού νίκιαζε το γαίδαρο θα πι, ότι νίκιασε κε τι σκιά-τυ.

Ι ΛΙΟΝΤΑΡΙΝΑ Κ' Ι ΑΛΕΠΥ

Ι αλεπού πέραζε μια μέρα τι λιονταρίνα λέγοντας, ότι δεν ίνε δα κε τόσο σπουδέα.

—Πάντα γενάς ένα μόνο λιονταράκι. Δεν ίσε σαν κ' εμένα, που! γενό κάθε φορά κάμποσα αλεπουδάκια.

Ι λιονταρίνα απάντιζε στην αλεπού:

—Νε, ίνε αλήθια που γενό μόνο ένα, μα αφτό το ένα ίνε λιοντάρι.

Ο ΓΕΟΡΓΟΣ ΚΕ ΤΟ ΦΙΔΙ

Ένας γεοργός ήθε το χιμόνα ένα φίδι παγομένο απ'το κριο. Το λίπιθηκε, το ρίκοσε κε τούαλε στον κόρφο-τυ.

Το φίδι άμα ζεστάθηκε κσαναζοντάνεπεσε κε θάνκασε το γεοργο. Έτσι αντάμπσε τον εβεργέτι-τυ.

Ο ΚΑΒΥΡΑΣ Κ' Ι ΑΛΕΠΥ

Ένας κάβυρας ήγικε απ'τι θάλασα κ' έβασκε χορτάρι. Τον έδε μια πιναζμενι αλεπού, έτρεκε κε τον άρπακε. Όταν ήταν να τον φάγι ι αλεπού, ο κάβυρας ίπε:

—Καλή να πάω. Ίμωνα θαλασινός κε θέλεια να γινω στεριανός.

ΤΟ ΚΑΤΣΙΚΙ ΚΙ' Ο ΛΙΚΟΣ

Ένα κατσικί θρискότανε πάνω σε μια στέγη. Απ' εκεί ιδε να περνάει κάτω ένας λίκος. Το κατσικί τον χοροδεδε κε τον περιγελώσε.

Ο λίκος ιπε:

—Δεν ισε ει πυ με θρίζει, μα ο τόπος.

Ο ΣΚΙΛΟΣ

Ένας σκίλος θαστύσε με το στόμα-τυ ένα κομάτι κρέας κε περνάσε το ποτάμι. Περνόντας ιδε τι σκιά-τυ πυ καθραφτιζότανε στο νερό κε

θάρεσε, ότι βλέπει μπροστά-τυ άλο σκίλο να κρατάει μεγαλύτερο κομάτι κρέας.

Άφισε λιπόν το δικό-τυ κοματι κι όρμισε ν'αρπάξει το μεγαλύτερο. Έτσι εχασε κε τα διο, γιατί το ένα δεν ιπέρχε, κε τ' άλο το πίρε το ρέμα.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΟ ΚΡΕΜΑΖΜΕΝΕΣ ΣΑΚΥΛΕΣ

Κάθε άνθρωπος έχι απάνο-τυ κρεμαζμένες διο σακύλες: τι μια—μπροστά κε τιν άλι πίσο. Κ' ι διο ινα γεμάτες από κακά. Μα μεσα στην μπροστινή σακύλα θρίσκουντε τα κσένα κακά, κε στην πσινη —τα δικά-τυ. Γι'αυτό ι άνθρωπι δεν κιτάζουν τα δικά-τους κακά, μα κιλο-δλέπουν τα κσένα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Τί θέλι να δείξει ο Έ-τοπος με το ρήθι: «Το λιοντάρι, ο γαιδαρος κι αλεπού»;
2. Τί μας δείχνι ο ρήθι: «Ι σκία το γαιδάρου»;
3. Να πότε τι άλεψι ι αλεπού κε πόι τι απέναντι ι λιονταρίνα.
4. Τί μας φανερώνι ο ρήθι: «Ο γεωργός κε το ρόδι»;
5. Θα μπορούσε ι αλεπού να φάγ' τον γαιδάρη, αν ήτανε μεσα στη θάλασσα;

Γιατί;

6. Τί θέλει να πει ο μυθογράφος στο μύθο: «το κατάνηκε και ο Αχιλλεύς» με τι φράση: «Δεν έσε ε' πη με θρί'εις, μα ο τόπος»;

7. Τί ελάττωμα χτυπάει ο Έκτοπος στο μύθο: «Ο σκί'λος»;

8. Τί ελάττωμα περιγράφει στο μύθο: «Ο άνθρωπος με τις από κρημάζμενες σακ'ήλες»;

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

Μυθογράφος, ο — баснописец.

Σκλάβος, ο — раб.

Θαραλέα — смело, άφοβα.

Ιερεας, ο — жрец.

Κατηγορώ — обвинять.

Κινιγί, το — охота, дичь, добыча.

Συμφορά, ι — несчастье.

Σκιά, ι — тень.

Νιχιάζο — нанимать.

Αγχιιάτις, ο — проводник, водитель.

Εμποδίζο — мешать.

Δικέωμα, το — право, οχύρ.

Θα πει — значит.

Σπουδής — важный.

Γεοργός, ο — земледелец.

Ανταμίβο — вознаграждать.

Εδεργέτις, ο — благодетель.

Κάθυρας, ο — рак.

Στεριανός — житель суши.

Στέγι, ι — крыша.

Κοροιδέβο — издеваться.

Καθρεφτίζο — отражать.

Ρέμα, το — течение.

ΛΑΦΟΝΤΕΝ

(ΓΑΛΛΟΣ ΜΗΘΟΓΡΑΦΟΣ)

Ο ΛΙΚΟΣ ΚΙ Ο ΣΚΙΛΟΣ

Ο Λίκος απ' τιν πένα-το
χόντεθε να προσφίσι.
Φιλάγα' έτσι τα σκιλιά.
κε πό να κσεμιτίσι!

Κάπιο προ: ανταμόθηκε
μ' ένα σκιλί χαμένο,
ορέο πολί κ' εθγενικό,
γερό, καλοθρεμένο.

Πόσο τύρχόταν να ριχτί,
κοράτια να το κάνι,
μα ήταν μαντρόσκιλος κε πός
μαζί-το να τα θάνι.

Γι' αφτό σιμόνι ταπινά,
τόνε καλιμερίζι,
κε μ' ένα θαθήμαζμό θαθί
τιν κυβεντόλ' αρχίζι,

κε το μεστό-το το κορμί,
τα πάχι-το επενάι...

—«Κιρ-Λίκο-μυ, άκν να εσ πο,
ο σκίλος τυ απαντάι:

—Μπορίς όπος εγό κ' εσί
παχίς να γίνις τόσο,
αν θα δεχτίς τι σιμούλι
τύτι, πυ θα εσ όόσο:

Ν' αφίσις πια λίκος, θονα,
κι' αφτί τιν τεμπελιά-εσ
θες να τα λέμε φοκαρά,
πια έν' ι καταντιά-εσ;
Λόρδα, περετιά, κακομια.

κι' ότι το δόντι αρπάζει.
'Ελα μαζί-μου στο χοριό,
ι μίρα-ς' θ' αλόχαι».
—«Κε τί θα κάνο αν έλθο εκί»,

ο Λίκος αροτάι.
—«Τίποτα, νά, περιλοδυλιές,
ο Σκύλος τυ απαντάι,
Τυς ζίτουλες θα κινιγάς.

τυς κυρελίδες θ' αλιχτάς,
θα γλίφεις τον αφέντι-συ,
τυς δούλες-τυ με τρόπο,
κ' έτσι αποφάγια ένα σορό

θᾶχαι με λίγο κόπο».
Ο Λίκος κσερογλιφονταν
με μάτι δακριζμένο.
'Ακσαφνα βλέπει το λεμό

τυ Σκίλυ κσεγδαρμένο.
—«Τ' ίνε, τον αροτάι, αφτό:»
—«Τίποτα».

—«Πός τίποτα; Δε θες, θαρό,

να μυ το εκσιγίσις».
—«Ε!... ίνε μικρεπράγματα».
—«Για λέγε-μου να ζίσις!»
—«Με δένυν, κ' ίσος το λυρί.

σιμάδι νᾶχι αφίσι».
—«Σε δένυν; Δεν τρέχαις λιπόν,
όπου θα συ καπνίσις;»
—«'Όχι κε πάντα, μα γι' αφτο

μπα! να συ πο, δε σκάζο!»
«Δε σκάζις λες; Εγώ αφτό θα
το πράμα, δεν τ' αλάζο,
ότε κε με τυς θισαδρίς

που όλος ο κόσμος εχι!»
Κι' ο Λίκος λέγοντας αρτα,
τρέχει κι' ακόμα τρέχει.

κι' ότι το δόντι αρπύξει.
'Ελα μαζί-μου στο χοριό,
ι μίρα-ς) θ' αλόχσι». — «Κε τί θα κάνο αν έλθο εκί»,

ο Λίκος αροτάι.
— «Τίποτα. νά, περιλοδυλιές,
ο Σκίλος τυ απαντάι,
Τυς ζίτολες θα κινιγάς.

τυς κυρελίδες θ' αλιχτάς,
θα γλίφισ τον αφέντι-συ,
τυς δούλους-τυ με τρόπο,
κι' έτσι αποφάγια ένα σορό

θ'άχισ με λίγο κόπο». —
Ο Λίκος κσερογλιφονταν
με μάτι δακριζμένο.
'Ακσαφνα θ'λέπι το λεμό

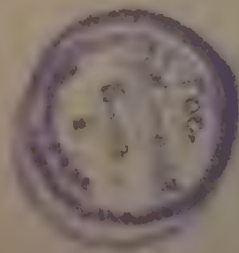
το Σκίλο κσεγδαρμένο.
— «Τ' ίνε, τον αροτάι, αφτό:»
— «Τίποτα». — «Πός τίποτα; Δε θες, θαρή,

να μου το εκσιγίσις». — «Ε!... ίνε μικροπράγματα». —
«Για λέγε-μου να ζίσις!» — «Με δένου, κι' ίσος το κυρί,

σιμάδι νάχι αφίσι». — «Σε δένου; Δεν τρέχισ λιπόι,
όπου θα συ καπνίσι;» — «'Όχι κε πάντα, μα γι' αφτό

μπα! να συ πο. δε σκάζο!» — «Δε σκάζις λες; Εγώ αφτό-θα
το πρραμα δεν τ' αλαζο,
ότε κε με τυς θισάβρις

που ολος ο κόσμος εχι!» —
Κι' ο Λίκος λεγοντας αφτα,
τρέχι κι' ακόμα τρέχι.

ΕΡΟΤΙΣΙΣ

1. Πόσ' κίταζε στην αρχή ο λίκος το σκίλο;
2. Τί έλεγε ο σκίλος;
3. Τί ίδε έστερα ο λίκος;
4. Τί έπε άμα το ίδε;

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

- Κόνταζε — чуть не. λίγο απέμινε.
 Κρεμιτό — высываться, εγάζο έχω τι μίτι, θγένο έχω.
 Ανταμώνομε — встречаться, σιναντόμε.
 Εδγενικός, ο — благородный, από καλό τυχόμ.
 Γερός, ο — крепкий, δυνατός, λαρός.
 Καλοθρεμένος — хорошо упитанный, καλά πασσιμένος.
 Τυγχόταν — желал, ήθελε.
 Να τα έάνι — стягаться.
 Ταπεινά — скромно, смиренно.
 Μεστός — полный, наполненный, γιοράτος.
 Επενό — хвалить.
 Θες — хочешь. θέλεις.
 Φουκαρός, ο — несчастный, бедный, κορμένος, χαρίπιτ.
 Πά ίνε : κατακτιά-ς — до чего ты дошел, τζαχ πω έσοτζες.
 Δόρδα, ι — голод, πένα.
 Κακοφωριά, ι — нищета. χαριπλήχ.
 Πελασουλιά, ι — мелкая работа, μικρή δουλιά.
 Ζιτωιάς, ο — нищий, ζιτωιάνος.
 Κιντό — гнать, χαρτακολίγο.
 Κορελίς, ο — оборванец.
 Αιυχτό — лаять. Ιάζο.
 Δούος, ο — слуга, раб.
 Με τροπό — потихоньку, осторожно.
 Αποφαττά, τα — об'едки.
 Σαρος, ο — куча, κορώι.
 Κόπος, ο — труд, δουλιά.
 Λερός, ο — шея. γόλα.
 Όπου θα ες χαπνίς — куда тебе вздумается, όπου θέλεις.

И. А. КРИА О Ф

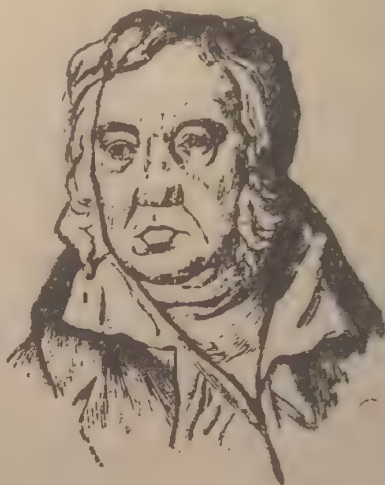
(1768—1844)

I MAIMY KE

ΤΑ ΓΙΑΛΙΑ

Αδινάτισε το φός-τις
 μια μαιμό στα γιρατιά-τις
 κε δε βλέπει πια καλά.

Κε νά, μια γιτόνισά-τις:
«Δεν ἴνε κακό μεγάλο,
κίτα, λεί, να ὅρις γιαλιά.
Ἰ ἄνθρωπι με εχίνα
κε ι γέρι θλέπυν φίνα!»

Τι γιτόνισα ακήι

ο μαιμό με μια ντοζίνα
επιδάλισε γαλιά.

Τα γιρνά εδó, εκίθε, στο κρανίο-τις τα θά'ζι
τα μιρίζετε, τα λίχι, στην υρά-τις τα περνά.

Μα το κακό ι κακομίρα ι μαιμό-μας κοπιάζει,
 δε φελάνε τα γιαλιά.

«Τφφ, στο διάολο!-φονάζι θιμομένα—
 ιν' κυτί, όσι πιστέθουν στον ανθρώπον τιν περριτιά.

Νά γελάσανε κε μένα,
τα γιαλιά αφτά δεν έχουν μίτε ὄραμι μιανό!

Κε πετά απ' του χαϊμό-τις
τα γαλιά, απ' το θυμό-τις
παν' στις πέτρες με ορμή.

Χίλια γίνοντε κοράτσια τα γαλήνιά εκεί.
Διστιχός κε στους ανθρώπους τέτοια γίνοντε συχνά.
Σαν ο άμαθός δεν ξέρει το πραγματό τον ακούει
για ζήμια-το το πέρνει, για κακό, για σημεριά,

κε αν ηε πιο αγριος, σιμε τότε, διστιχια!
 Το γλωτταί, το πατά.

ΕΡΟΤΙΣΙΣ

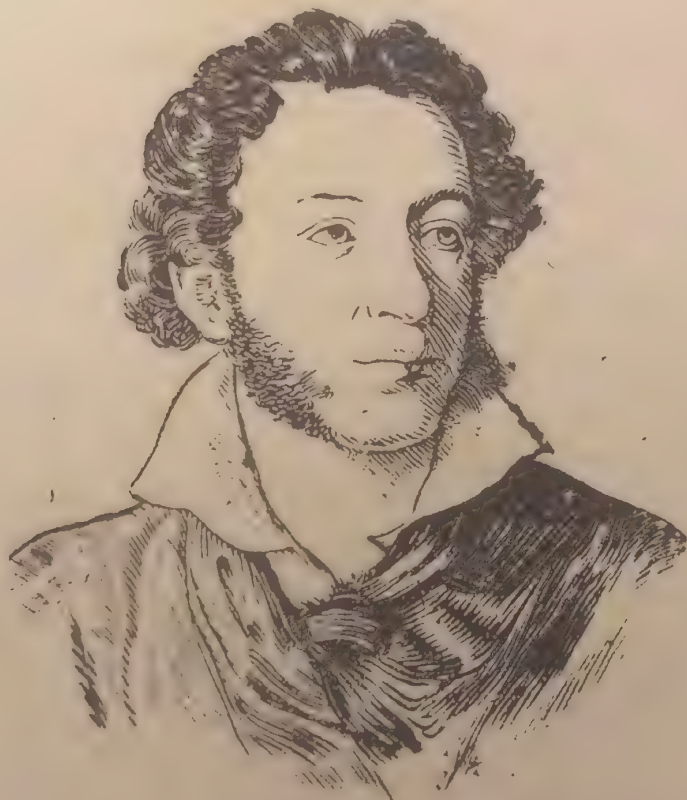
1. Πιό ζόο περιγράφι ο Κριλόφ στο μίθο;
2. Τί θαρί ι μαιμό, ότι μπορί να κάνι με τα γαλιά;
3. Τί κάνι ιστερα ι μαιμό τα γαλιά;
4. Σε πιός ανθρόπος μπορί να εφαρμοστί αφτός ο μίθος;

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

- Γρατιά, τα—старость.
 Φίνα—тонко, очень хорошо.
 Κρανίο, το—череп.
 Το χάκο—напрасно.
 Κοπιόζο—трудиться.
 Κοτός—глупый.
 Δράμι, το—мелкая единица веса Турции, Греции и т. д.
 Καυμός, ο—горе.
 Ορρί, ι—напор, стремительность.
 Διστιχίς, —к сожалению.
 Συχνά—часто.
 Ζημία, ι—ущерб, убыток.
 Αγρίκος—невеселый.
 Διστιχια, ι—несчастье.
 Κλωττά—лягать.

Α. Σ. ΠΥΣΚΙΝ

(1799—1837)

ΦΤΙΝΟΠΟΡΟ

Ο υρανός ἔροχές μιρίζι,
Ο ἥλιος πιο αριά φωτίζι.
Ι μέρες έγιναν κοντές,
Στα δάσι πια ι φιλοσιές
Με λίπι πέφτοντας θρυίζυν,
Τι γι σκεπάζι καταχνιά.
Ι χίνες φέγγυνε μακριά,
Τραθύν στο νότο, κερρονίζυν:
Σιμόνι πλιχτικός κερός.
Νοέμήρις ἴρτε ἔροχερός.

Και πνά ι αἰγί σινεφιαζμέν.
Στους κάμπυς δε ὀυλεθύν πια.

Ο λίκος πιναζμένος θγένι
 Στι στρατα κε τροφι ζιτά,
 Τον νιόη τ'άπι, χλιμιντριζι
 Κι' ο τακσιδιότις πια πασκιζι
 Να φγι μ'όλι τιν ορμί,
 Τα ζα ο θοσκός τι χαραβί
 Να τα θοσκισι δαν πιγένι.
 Στην καλιθόλα τραγυδί
 Ι κορι χλόθοντασ μιλί
 Κε τριζι μπρόσ-τις αναμένι
 Ι σκιζα κάνι ζιντροφιές
 Τις χιμονιατικας νιχτιές.

ΕΡΟΤΙΣΙΣ.

1. Πια φενόμενα τις φτινοπορινίς φίσις περιγράφι ο Πόσκιν στο πη-
μύ-το;
2. Τι λεί για το πασιμο τον φίλον, για το φεδγιό τον πυλιόν;
3. Τι αλαχας έφερε το φτινόπορο στην εργασιακή ζοί τον χορικόν;
Πό κε πος λεί το πια για αφτί;
4. Προσκιστε τι φράσι «Κε τριζι μπρόσ-τις αναμένι ι σκιζα»
Μπορι ένας τρινοσ πιντις να γραπει έτσι:

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

Φιλικιά, ι—листва, τα φιλα όλα μαζί.
 Θροίζο—шурчать, шуметь, χασεφλαέδο.
 Καταχνια, ι—туман, σμιχλι.
 Νότος ο, —юг.
 Πλιχτικός—скучный.
 Άτι, το—конь, άλογο.
 Τακσιδιότις, ο—путник, путешественник.
 Πασκιζο—стараться, προσπαθό, πολεμό.
 Καλιθόλα, ι—избушка, σπιτίτις.
 Σκιζα, ι—лучина.
 Φενόμενο, το—явление.
 Εργασιακός—трудоной.

ΧΙΜΟΝΑΣ

Φιζα ο θοριάς, μονκριζι, διοχιν.
 Μαζέθι εινεφα—κε να
 Χιμόνας-μαγος προχαρα.
 Να ιρτε, τ'ορες πια σκορπιζι.
 Κερνιετε πανο στα κλαθια,
 Με σφριτα χαλια στολιζι
 Για κωμπας, γρο τα δονά,

Τις οχτὲς στο ποτάμι ισιόνη
Μ'αφράτο κατὰςπρο ζεντόνη.
Παγόνων όλα. Τι χαρές
Για το χιμόνα τις δουλιές.

ΕΡΟΤΙΣΙΣ.

1. Τί λέει ο Πύρριν για το χιμόνα;
2. Πώς έχει «χαρές για το χιμόνα τις δουλιές»;

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ.

Βοριάς, ο—северный ветер.
Μαγος, ο—волшебник, колдун.
Προχωρό—продвигаться.
Χαλί, το—ковёр, κάπα.
Στολίζω—украшать.
Όχτι, ι—берег, γιαγιά.

ΔΕΖΜΟΤΙΣ

Κλιζµένος ε'ιγρί σκοτινί φιλακί,
Αιτός στι σκλαδιά νιος θρεµένος εκί.
Ο φίλος-µυ έκσο κυνά τα φτερά,
Τροφί ματοµένη το ράµφος τσιµπά.
Τσιµπά κε τι ρίχνι, κε μένα κιτά,
Σα νά'χουμε τόρα τι εκέπει-µας μιχ.
Το έλέμα, ι φονί-του θαρίς με καλί
«Εμπρός να πετάκουμε!» θέλι να πι.
Ελέφτερα ι θιό-µας πυλιά, πάµε πια
Εκί πυ απρίζυν πσιλά τα θυνά,
Εκί στον καθάριο, γαλάζιο γιαλό,
Εκί πυ ο άνεμος πέζει...κ'εγό!

ΕΡΟΤΙΣΙΣ

1. Με τί λέξεις εκφράζετε ι τάσι το δεζµότι για λεφτεριά;
2. Τί θέλι να πι ο πιτις, παραθάλοντας το δεζµότι με τον αιτός;

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ.

Δαιότις, ο—узник.
Αίς, ο—орёл.
Νιό—молодой, νέος, γιάτσχος.
Θρείνος—вскормленный.
Τροφί—пища, корм, φαγί.
Ράµφος, το—клюв.
Βλέρω-το—взгляд, ματιά.
Καλί—ответ, приглашает.
Τάσι, ι—стремление.
Παραθά, ι—сопоставлять.

Τ. Γ. ΣΕΒΤΖΕΝΚΟ

(1811—1861)

ΣΤΟ ΜΠΑΧΤΖΕ

Ι όρκα στο μπαχτζέ θούλιν
Κε πλ στα θύενα πατών,
Ε μέε γιρνόντας τραυδούν
Ι ράκεε ολό σιγρίλιν
Κε να θιπνέουν καρτερόν

Δένουν αμα στα σπότη θύρε
Ύαστάρμα θρένουνε περλά,
Ι μάρε αρμυρνεε αρχινά
Μετ τ'αυδονακί πύρε φόρε,
Δεν την αφινά να μιλέ

Για τα μικρά ι μύνα τέρων,
Μαζι-ωςε πλάμαρε α' σγρί,
Ποι δεν ακός καμαό φινέ,
Ι γέε μονάχα κε τ'αυδόνι
Δε σταματόν μιλέ σιγρί

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Τί σκοπὸ τὸ χρόνι παρ-γράφει τὸ ποίη.
2. Τί κάνουν ἡ κέρει, τ' αὐτὸν, ε' αὐτὸν, ἀποφύγετε - ἀποφύγετε ποῦ.

ΔΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

Θύε, ι — καύετον ἀγγ.
Σπότη, ι — επιπλοή — λοβυσην, τρεφός.
Δένουν — οὐκονατι.
Καρτερόν — πινάκι — σπορτόν, ρίλερ.
Αρμυρνεε, ιο — οὐλοσην.
Αὐδονακί, ιο — φονακί.
Φόρε, ιο — φονακί.

ΔΕΝ ΑΡΩΣΤΟ

Δεν αρωστο το ρ' αὐτὸν ποῦ,
κε θύενα παρ-γράφει τὸ ποῦ,

προξενι κάπ' α' καρδια.
Πονί, πονί κε χλαί πιρρα.
Κε δεν κιμάτε, σα μορό
αδίζαχτα. Μπορί, κερό
εκαίρό, κακό να περιμένι.
Καλό μιν περιμένις παρ—
ο τάρος τιν ελεφτερνί
τιν έχι τόρα κιμίζμενι.
Για να καιπνίσι ι λερπεσιά,
τ'ατσάλι πρέπει ν'ενοουσι,
να σικοθόν με μια καρδιά
κι' όλι μαζί να τιν καιπνεσιν...

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

1. Πώς φρούτανε ο Λεβάζνκο με τιν τραμικι καθάρια; Να — διαγράψω
με λίγους παρμένους από το πύγμα.
2. Τί έλεγε ο Λεβάζνκο τούτ' εργαζομένους να κένει για να λερπεσύν;

ΔΕΚΣΙΛΟΓΙΟ.

Με μ' όβρι μάτι—με σταλαντί, να με με ρεπιάζω
Προξένω—οжидаю, περιμένω, ειλάγο.

Ν. Α. ΝΕΚΡΑΣΟΦ

(1821—1877)

ΠΡΙΝ ΝΑ ΒΡΕΚΣΙ

Μάβρε π' εφ' αὐτὴν θέλῃ
ὅτι θέλει πρὸς ὅρατον
ἔλθ' ὁ Θεός· καὶ δεικνύει
ἡλικίαν πολλήν.
Ὁ πᾶν κόσμος
ὡς πρὸς τὴν γῆν
ὡς πρὸς τὴν γῆν
ὡς πρὸς τὴν γῆν
ὡς πρὸς τὴν γῆν
ὡς πρὸς τὴν γῆν

Όλα γίρο λες πενθόν.
 Κάργες κε κοράκια κράζουν,
 Στον αγέρα τριγυρνόν.
 Σχεπαζμένο αμάξι τρίξι.
 Ορδινάτζα στέχι ορθός
 Με καμτσίκι, κσεφονίζι:
 «Αμακσά, για τράβα μπρος!»

ΕΡΟΤΙΣΙΣ

1. Πός περιγράφι ο Νεκράσοφ τι φίσι πριν απ'τι βροχή;
2. Πιός πίγενε με τ'αμάξι, εκσόν απ'τιν ορδινάτζα;

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ.

Ριάκι, το — ручей.
 Παρδαλός — пестрый, τζυμπάρκος.
 Ψιγγραμένος — охладевший.
 Μισοσκόταδο, το — полумрак.
 Πενθό — горевать, носить траур.
 Κάργα, ι — галка, κορόνα.
 Κοράκι, το — ворона.
 Ορδινάτζα, ι — деньщик.
 Καμτσίκι, το — пальто, πουκαμισάκι.
 Αμακσά, ο — машинка, κύπελλο.

ΔΙΟΝ. ΣΟΛΟΜΟΣ

Ι ΕΒΡΙΚΟΜΙ

«Θάλασσα, πότε βέλ' ἰδὼ τὴν ἡμέρην Εὐβρικομί,
«Πολλὴ κερὸς ἐπεράσα, καὶ δὲν τὴν ἰδὼ κλόμιν
«Πόσαι φορές κατίζοντας ἀπὸ τοῦ ὁράχου τέρνο,
«Καὶ τὸν ἀφρὸν τῆς θάλασσας γιὰ τοῦ παντὸς-τις πέρνοι
«Φέρ' τινε τέλος, φέρ' τινε». Ἀφτά η ἐπίσσις λῆ,
«Καὶ πέρνι ἀπὸ τῆς θάλασσας, καὶ τὴν εὐλί, καὶ κλαί
«Καὶ δὲν ἐκέρνι ο ἄσπιγος ἀπὸ φιλή τοῦ κερν
«Καὶ τὴν εὐλίς ἐδόσε καὶ θάνατον καὶ μνήμα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Τὴν ἡμέρην « ἡμέρην ὅταν θιάται τὸν ἀφρὸν τῆς θάλασσας.
2. Τὴν ἐπίσσις « ἰσχυρῶς.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Εὐβρικομί — ἰσχυρῶς, ἐκέρνι
Μνήμα — μνησμός, μνησμός, σίμα.

ΑΡΙΣΤΟΤ. ΒΑΛΑΟΡΙΤΙΣ

ΤΟ ΓΛΙΚΟΧΑΡΑΓΜΑ

Κρυφά το γλικοχάραγμα προδένι απ' τὴν Πηνελ
Ἰοντ' ἔχοντας με πὶ δροσιὰ το καλὸ πῶμα-το.
Κιμάτε ἰ λίμπι ἀτάραχι, κε στὸ γιάλο πὶ ἀκρι
Λάξετε γλικά γλικά λίγος αἰφύρος νὰ πῶ.
Σαν ἱσχυὸς ἀνασάξιδε μικρὸ πεδὶὸ στὸν ἵππο
Διχθένι κόπτετε τρελὸν, χαρμῆμενα π' αἶφρι
Κε με π' αἰόα-τὸ φτωρὸ γλιστρὰ στὶ λίμπι ἀπάνα,
Κε πῶς κε ὁρροῖζετε κ' ἓνα φιλί τις περνι.
Κ' εἰνὸς πόνε τροπαλί, τὸ μέτροπο ἑαρόνι
Κε κούροπαζι μια στιγμὴ κε π' αεράκι φέβρι
Σιχόνετε, φιλόνετε, λεφάι, λερχί σα χιόνι.
Ἰ καταγυιὰ πὶ πάνο-τις ἀπλόνετε τὸ ἥραδι.
Τὰ μυστικά πὶ νάλλι-τις νὰ κρίβι, νὰ κρεπαζι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Με τί συνχρίνι ο πόνος το πῶμα το αἰφύρι
2. Τὶ καὶ νάπτεται το αἶφρι
3. Τὶ παθόνι τότε ἰ λίμπι; Σα κα πῶς με πὶ λίμπι το πῶμα-το
4. Τὶ ἱσχυὸς ἓνα ἰ καταγυιὰ; Μὲ κατέλασε ἱσχυὸς

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Προδένι— προσηγορία ἰ ἔχένι.
Πόνος, ο— γόμος Πῶμα ἰ ὀνὸς στὶ Βόρει Πῶμα.
Ραντίζο— δριμυιότη, καταρροή.
Δροσιὰ, ο— rosa, ἰ ἔλγ.
Λίμπι, ο— λίμπρι.
Ατάραχος— безмятежность.
Αἰόας— нескучно, κρημνιστά ἰ.
Μέτροπο, ο— μέτρο, φημιον, ὀφθα.
ἑαρόνι— κομμιοντά, πῶμα-τις ὀφθα.
Σιχόνετε— делитесь стрессом.
Σιχόνετε— делитесь стрессом.
Λεφάι— делитесь стрессом.
Καταγυιὰ— гласно, φέβρι.
Παθόνι— падают, φέβρι.
Τὰ καὶ— гласно, φέβρι.
Σιχόνετε— делитесь стрессом.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΙΣ

ΛΗΘ Κ' ΕΛΠΙΔΑ

Εντὶ λήθημα κτενο παρσάφην
Τὸ γάρ τι' εὐροστο ποφάρι.
Πόρρετ' οὐ κτενο κα τοῦ παρην
Πρην εὐρη οὐ χάρει να ποῦ παρην.
Κε κτενο οὐ μακρὸ κτενο

Δαφνέπλεστο παρην γάρην
Τὸ κτενο οὐ κτενο οὐ χάρει
Κε εὐροστο γάρει το κτενο
Γεέρεσ οὐ κτενο παρσάφην

Δίη το παρην οὐ κτενο
Κε μὲν το γάρει οὐ κτενο
Δίη εὐροστο κτενο κτενο
Βλέπει οὐ κτενο κε δαφνέ.
Κετοῦ εὐροστο κε γάρει.

ΕΥΡΩΤΕΙΣ

1. Τὶ βλέπει οὐ κτενο κε δαφνέ.
2. Τὶ βλέπει οὐ γάρει κτενο

ΛΗΘΕΙΑΣΤΟ

Παρσάφην—Δαφνέ—εὐροστο
Κετοῦ, το—εὐροστο κτενο κτενο
Δαφνέ, οὐ—εὐροστο κτενο
Κετοῦ, οὐ—εὐροστο κτενο
Κετοῦ, οὐ—εὐροστο κτενο
Κετοῦ, οὐ—εὐροστο κτενο

ΘΕΛΑΛΙΝΟ ΤΡΑΓΥΔΙ

Γάρει οὐ κτενο
Κετοῦ κτενο

και γάλατα γαστρί-
α ἰσχυρὰ καθαρίζεται.
Καὶ λαί ποσὶ πέζον με χάρι,
πυκνύνει διχως ὄντα,
παράγει με χοιρὰ φρεσίν,
καὶ εἰς ἑσπέρην ἀμύει κα.

Ἄντι παραθυ το πλάσι
ἵνα τραπὼ δεικνύει,
τοργύζονται πέτλαι
καὶ πικρὰ μεκρὰ κρίνει.

Ἦν ἀνὰ με ἐννομενόντα
πρὸς ἡμέτερας τὸν ἀπὸ,
με τὰς ἀφροσύνας ὁνομα-
καὶ μας γινώσκει τὴν πλῆθος.

Χυμωσιζόμενι γλάρι
πᾶν γὰρ φτερίγια στήριμα
καὶ τὰ κανένα σπᾶρι
τὸν μάτια-τὸς ἀνιμντά.

τὰ κάρτια τριγυρίζονται
ἀκύραστα περὶναι,
ὅς με γαστρά σφριζόνται,
τὸν πέλαγος ὁπλίζει.

Ἦν γὰρ παραβάκια
τὴν θαλάσσαν ἀρμεύειν,
ὅς ἀέθρα τραυτάειν,
τὸν βόσκοντας γυμνάζει.

με χυμωσὶ πιδόματα
τὸν καμπὺς ὅλοι μῦθος,
ὅς ἔχον ὅσους τὰ ἀφροσύ-
νας-τὸς τὰ ἀφροσύ-

ΠΡΟΤΙΠΕΙΣ

1. Τὸ ἄντι καὶ ἀντιπρὸς γὰρ τὴν ἀπὸ καὶ ἀντιπρὸς τὸν ἀπὸ.
2. Τὸ ἄντι καὶ ἀντιπρὸς.
3. Τὸ ἄντι καὶ ἀντιπρὸς γὰρ τὴν ἀπὸ.
4. Τὸ ἄντι καὶ ἀντιπρὸς γὰρ τὴν ἀπὸ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Μάταια, ο—брыя; ματαιοεργός άδωρ.
 Δροΐμα—прохлаждать, освежаться, освежение.
 Γάλας, γαλαβή, γαλακιδής.
 Α—αίμας—сорокочный.
 Σε πλω—редко, ποτα, πω—γνώ.
 Άλ—α—αση, άλφω.
 Χι—σπάρμας—спелый из зерна, спелый из зерна.
 Γάλας, ο—αίμας, γαλακιδής ποτα.
 Κέρμα, πω—αίμας, κερμα.
 Αδραστή—неттоанки, άδρα αλφω.
 Ρω—αίμας, αλφω.
 Αρμας—αίμας, πω.

Κ. ΚΡΙΣΤΑΛΙΣ

TO IAIΘΑΣΙΑEMA

DIPLOME

AMERICAN

ΔΙΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΥΔΙ

Ι ΤΡΙΚΙΜΙΑ

Τρία καράδια αρμένιζαν εως Πόλιν τα οπυγάζον.
Τὸν' αρμένει με νῆα, τ' ἄλλο με τραυματίζον.
Τὸ τρίτο το καλύτερο με τις σταριάς τ' ἀγερ.
Νταλ' ὁριὰς το ζονακί, σταλ' ὁριὰς το κρόζι.
—Μάνα, καρὰν τα πανιά, μάνα κε ρικί τα κάτο.
—Δεν τα καλαρο τα πανιά κε δεν τα κατεβάζο.
Ἦμα κροαὶ καποκίτο, καρὰν καποζιμένο.
Ἦχο καποκίτο μπρόντζια, αντάνα ριζορένιες.
Κ' αὖ το σταλ' μια φορά την πλάσι δεν γιρίζο.
Αστραγαλίζ' ὁ καλαρο, σπρίζον τα καπαρτα,
Σκάνοντε αἱματὰ βινά, γοράν το καρὰν.
Απὸ πορ' ος το βλινὸ κ' ος μιὰ ὅρα νύχτα,
Βα πρὸς τ' μια τις νύχτας τα καποκίτο καρὰν.
Στα ἀφῆτα ἐχάθηκε κε πρὸς δεν ἀφάνι.

ΕΠΙΤΙΣΙΣ

1. Τὶ (αὖ) ὁ ὁριὰς το κρόζι.
2. Τὶ ἀφάνις κε ἀφάνι. Πρὸς ἀφάνι, κε ὁ ἀφάνι κε ἀφάνι.
3. Τὶ ἦτορ ἴσως.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

- Πόλι, ὁ— πόλις, γινώσκω, ἔκτισται, ἔκτισται.
Ἀρμένει, ὁ— αρμένει, αρμένει.
Νταλ', ὁ— νταλ', ὁριὰς, ὁριὰς, ὁριὰς, ὁριὰς.
Τραυματίζον, ὁ— τραυματίζον, ὁριὰς.
Σταλ', ὁ— σταλ', ὁριὰς, ὁριὰς.
Νταλ', ὁ— νταλ', ὁριὰς, ὁριὰς.
Πρὸς, ὁ— πρὸς, ὁριὰς, ὁριὰς.
Βα, ὁ— βα, ὁριὰς, ὁριὰς.
Μια, ὁ— μια, ὁριὰς, ὁριὰς.
Απὸ, ὁ— ἀπὸ, ὁριὰς, ὁριὰς.
Σταλ', ὁ— σταλ', ὁριὰς, ὁριὰς.
Αφῆτα, ὁ— ἀφῆτα, ὁριὰς, ὁριὰς.
Αφάνι, ὁ— ἀφάνι, ὁριὰς, ὁριὰς.

ΑΝΤΡ. ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

Ι ΣΦΥΝΚΑΡΑΔΕΣ

I.

Ποτέ δεν πια σίλεψα την πλάνη το σφυνκαρά, ποτέ τη ζώνη
Αγάπησε το πρόσσω τις θάλασσες, της κόρφους, τα νισιά, της θύρας
τι γαλήνη-τις, μα της θισαύρης το διθύ-τις όχι, ποτέ! Όταν κάθε χρο-
νι την προτανίζει το νισί-μας δούκονε από το διλό καρδιοχτυπ
μονάδον κε στεφανοτικών, εγώ έθλεπα εμπρός-μου τι Μπαρμπαριά
ένα τερας να στρόνι τα κρυσταλένια ρεβάνια-τις για να πλοιάει
πνικτα εκίνες πυ ζολέβουν τα πλύνι-τις. Κε όταν πάλι το φτινόπορο
γεναν όλι στο ακροτιρι να χερειεύουν την επιστροφι-τους, εγώ με την
περιέρβια έτραχα να μετοίξω πόσι γιρίζαν παράλιτι, κυρέλια πια
στα τις ζοίς κε πόσι χόμωμαν στο Αςπερονίσι τον αράπιθον. Μα με
χροινιά λίγο έλιπσε να τας ακολουθίσο κ' εγώ. Ι συνομιλικί-μου επήρθε
κ' εταραν προκταθηνλί από το γέρου Μορρονιό, το μεγαλέμπουρο.

Επείραν τα άεφτά με μετι εμφρονία να τας καταβάσι με το
γνίδια στο καράδι όταν θα έρεβθαν. Μ' ερέθισε ι κναι περσοκός
πία μαζ'-τους. Ο μεγαλέμπουρος μου γέτρισε τι συνθιζμένη προκταθηνλί.

II.

Αργά το ήράδι γιρίζω σπίτι. Μόνι με περίμενε όπως πάντα
μανύλα-μου.

— Νά, μόνα τις λέγο έθαρα άεφτά. Μελλώρητα ταπεινά με
τις σφυνκαράδες.

Φέβρης με της σφυνκαράδας —λέτι είναι αποξέλομανα. Έάν
γορα να όσας πίζω το λέγαν. Διαβίχι με έφρικα α φερόσαν-σι, την
αράς να με γίνι κανις από τι γνίδια-τα.

— Διότι...

— Νέ, τρέκα είνην ο άόος σου τα άεφτά.

— Μηνό ρήμα. Η άωος σου τα άεφτά είναι όσον η ζώνη
στη σφύρι. Τι τα γέρ...

— Τότε κ' ε γέρ, ποτέ! Ών περσοκός σου κναι ο
περσοκός ο ό ίαι μου. Έάντε ζώανη, ναζα σφυνκαρά.

Κάθε μέρα με τη χοντρούρα τα πανάκια, κίτρινα, φέτρωναν στη γανί απλοσιά τριάντα μίλια. Εφάντα, πάρα στο πύλογο κε άρχιζε το κινδυνεμένο άργυ το σφοναρά. Ένας ανεβανε, άλλος απτέβανε. (1) τω-
ρα-σι όμοσ το ίδιο. Έταν ο απιχότερος είνι τι χρώνι. Μόλις έφτανε
κάτω, έφραζε νομίζις το ποναρά από τα μάτια-τυ. Εκαθόταν από
εφερνε ολόγιρα παντή, όσπου τον ανεβάζαν με τι δια. Με όλι-τυ όμ
τιν επιμονή δεν κατόρθωσε να ρίξει στο δίχτι παρά κανένα σφοναρά.
Βσιζμονε τότε ο μηχανικός κε άρχιζε το δρικολόζι.

— Άμ να στον Πιρεά να βέταρε, καμάνε, κάτι παλαιότερο κε
ιθαλές. Έτε μίπικ (θεσ το παρμι κε διασπικας ο' ανεβίς. Άλλος το
καλικάρι τις φανίς. Ο Γαυράλιος φημιζότανε στα λόγια-τυ, αλλά κε
τι να κάμει. Έ μηχανική όλι-τυ ένε μια πάστα. Όταν θέλιν κε κε
στολογικον, πάζιν λαγός με πετραχίλια, γλικομιλόν, περιπιόντα, όμ
πυραδες, κεραζματα όσο να τις κατελάν. Μια κε τις εβαλαν στο κε
τι, ελάζιν αμέσος πρόσικο κε κινέντα. Ένα αφέντικ κε κε δόλοζι.

Πάλλος σφοναράζε, θαλασπονηγόνταν κάθε χρόνο. Έτσι εγινε κε
κατος κε πολύ καπετάινι έκλεαν τις λάφτες-τους. Τις κάττει όχι μ
πος κινι τις γένικον. Έβαλαν τα χέρια πι ήταν ανίκανα να τις αποδαν
δυλόδοντα τις προκαταβολή. Τα χαμένα χρίματά-της έλανε, κε κε
περισότερα ταχε χαμένο ο Αέτοος Πιταίας. Κάτι δεκαπέντε χιλιάδες
δραχμές. Άφες τι ζυμά, δεν έχε κε ανθρώπος αρκετός κε κε κε
δολιά-τυ. Πό να τις έδω ει κάποι. Φρόντιζε με το μηχανόζιτιν κε
ζοντανόν ο' αναμάρκι τις νέικις. Δό-τι λιπόν θιτάει τι όττα. Άσιν
μχανή. Κ'έτα όσος δεν έμινε εγχαριστιμένος, όλο μιν κε φανί.

— Διοβολοζήροτα! Προκαταβολή. Πιρεας να παρσι. — Ο πύλο-
τι έρχεα το κινάλε κάτι κε όνι έδραζε μίλια. Έτε ποναρά σιν, κε
γέλιε. Έκάτι μόνι κε θυμό.

— Τι έχις, μορε ούαλφι. Άέριμα σιν. — Απτι με ήσαν
πι εζμικιστ ο δικόζιμι. — Μίπικ, έφραζις κε κε χιτάρη κε κε κε
Μιν πέλιονε ι μόνι-μας, μιν αρόβεικε ι Άρριλς.

Τι κε σιν πε, κε απτεταε παρμαλόνε απτες δεν επικε κε γαν
πικίς το κινό-μι. Αφάρτηνι γιναι το σφοναρά μηχανόζιτιν. Άπτι
λόγια κε μηχανόζι, άπτι κε τι ζυμά. Μι τόνι γαν παρμαλόνε. Άπτι
Γιναι, απτεταε παλ κε κε ήσαν με το ήταν πικίτιν, κάτι απτι κε
τις κε μίλιν.

Κ'έτα κε απτεταε σιν ταχιν κε κε απτι κε κε απτι απτι ήσαν
κε απτι. Απτι απτι κε κε κε απτι κε κε απτι.

— Σότα, απτι κε κε απτι κε απτι. Άπτι κε κε απτι
απτι κε κε.

— Με τι απτι κε απτι. Πιρεας, απτι απτι απτι απτι απτι.

καὶ δὲ ἄριστο τίποτα. Καὶ ἀπειροῦ ἐν τῇ κατηγορίᾳ λαμβάνει μετὰ τοῦ πεπλατυμένου κύβου καὶ τ' αὐτόσημο χαπὶ πρὸς ὅλον μὴ τ' ὀρθογώνιον.

— Τ'αρχαί: ἄλλος.

Re 764 477021

— Τον σπίνω. Μὰ τί κι αὐτὸν; Ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν πόδα!

— Мо ти, каже, не плаш:

Ma 761.

IV.

Ενν, τιν' δ'α περάσει δ'όπλα κα'ι μηχανή το Καλέρι με
 δαυ-ρο Κ'αυνος καθέτανε την κυπαρι λαστιχοντιμένη κα'ι
 με το μηχανή το πρόσφά-τα για να βορέει την περικεφαλάν

— Το νό-τι, Πέτρο!—ρίνασαι γελόνται καθότι. ὅτι τὸν ποταμό-
 ρο.—'Ασπ τιν τιχί να εἶναι πὶ ρόκα-τις, κε να θιράσει το λάβρο-
 ρο.

Στην επόμενη σελίδα...

Κίνος δεν θα
τίπυτα. Δεν θέλει να
συμβουλευτεί το πείρα σου
φρά. Όχι μόνο γι
ε'αυτον, αλλά και μαζι
στην καρδιά!

Επαινεσαν τον
δισκωμα. Δε θα κατα-
τίσει αργότερ ανάμπαρμα
μεία στις πρηνικραδές.
Οστόσο τον εντιμα
άλι σε γαμπρό. Σ.
γαμπρό σε μέλ σε ε-
πρηνι. Χοντίνος έμπε-
νε, μα πώς εσέρ τι θα
έβγαλε σε ζωντανός, ο
δισκωμας πείθ με το
ζοι-τω.

επάρχυνα κατακόκινα, περίλυ μαργαρίτα τα δόντια στις δονατίες ασημένιες τους, αβάνιτο τιμόνι την προαλειστέ ορά τους.

Μα δε νιάζονταν για ένα έδρασε ολιγορό-το ο πατέρας-τι. Το σπονδρι-
σαν εμπρός-το να δεν έφαιγε πια. Έριχνε αδιακούς στο δάχτυ-το.
Τώρα πάρα το τι θα προπαθεί ο Νιπιζας;

Διασπντα σπάνι αλάρια τα μάτια-του κε βλέπει οργίς δυ μακρὰ-
του ένα δρόχο απλό, απύρρινο με δυ δαντράκια μονόκλαδα στει-
κοφί. Φάνταζε μέσα στο νερό των γήραντας με ανοιχτά χέρια. Ες
αμά στει ρίζα-του, απάνω στει κοκκίλη αμυδιά ιδε μια τύφα μελάνι
δολοχτό. Μάδριζε πέρα σαν κατακάνορτος απίφας. Δε χάνει κερό κε
τρέχει τα τα αδράκσι. Δεν ήθελε παρά δυ δρασκελιές ακόμη. Μια ακοστρ-
α από τον κόχι του δρόχου πρίδαλε άλλος δυτιχτεί. Έστρεχε κε κί-
νος μια στει μελάνι. Δράσκελεια ο ένας, δράσκελεια ο άλλος, έξιμικρτα
κε ο δυο. Μα ο πατέρας σι κρόφρασε κ έβαλε το πόδι απάνω-του.

Είπες ψέματα να τον σπρώξει. Ο πατέρας-σου άναψε. Τα ληϊνά του Νικητιά του έσκασαν τα μισαλά. Δεν το πέρνεις, ελληγίζεσαι να να χαλάσει καζάνι. Καθώς έκανε να σπρώξει θέατο, ο δυτηχτός σάκωνι πρώτα ο πατέρας-σου να το έβρι στο στομάχι. Ήρπας πέρνει στα γόνατα κρηνηγός να κλά-ει απ' τον πόνο. Μια άκαρνα πιά στα κρη, σάκωνι το κλημάκι να χάνεται—καυτός απάνω-του.

—Τα μ'αυτὸς τοῦ μελόπτε, καὶ οὐ φράσῃ τὴν καρδίαν!

— А! Оу! одб стробиле.

το μὲν παρὰ τὰς ἱεραρχίας κ' ἔγωγε ἔβην ἔχον τὰς χιλίας οὐδ' ἔτι
πρόβλετο.

— Μα χ'εγὼ κατὰ χερσίδας! — ἔπειτα ἡ Καλλιόπη. — ὦχι
 δὲ μοι ἔτιχεν τέτι. Φοδόντα ἀπ' τὸν ἱερὸν τοῦ Διὸς δόξαται φρεσὶ
 θεῶν προσκάνοι.

Σεις τριάντα θυμάστε, εκπαιδάνιο! — και ο μαρτυρὰς
τι στήριξε, βλέποντας καλά το μανόμετρο.

V.

— $\text{HCO}_2\text{H} + \text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \text{HCO}_2^- + \text{H}_3\text{O}^+$

— 115 —

φός, αλυσίς, φίλος, φίλη έστρεψαν από την αβεβαιότητα. Τέλος έφτασε η
μεγάλη του Πάπ'α και πρώτος πήδησε στην αμοδία ο παταροί-τος. Αίχμη-
ρο το εφιαλτικό θέαμα! Ο Νικόλας Παραλίδας ήταν νεκρός στον άμο με
μια πληγή, ορθωνόχτι στο αριστερό πλοφόρ κάτω από την αμμοχώρα.

Για το μάλιστ ο παταροί-τος γνώρισε τον αδελφό-του, τον άμμο-
και του έρριψε μια διπλά με χιλιάδες άλλες άσυχες σαν σφόνι με πομψ-
ρους. Από τότε δε δότικαι στη θάλασσα δεν παύει μεχώνι. Εκεί κάθισε
στο ακρόπτε και διόχτισε τον γλάρον με φλακώες τον νεκρόν. Με το
πρότε ντεπόλ'το που ήρθε να πάρη τρόφημα ήρθε ε' αίνους. Τρόδωκε και
τον γλάρο-ν.

— Χρυσόλα-μου, ήπε αλέωντας. — ε' ε διο μια πιο εχνη με την πλο-
ν. Ηα εχνη, τον αραιώνισα-ν. εγώ του αδελφό-μου. Το πακό που
επαινα με κινον ήρθε να πλείρο ο δουλέωντας εγώ-ν. Ηα γινε άντρα-ν.

Ετσι έγινε άντρας-μου η αντράδελφος με έγινε παταροί-ν. Με
δεν είδω ήπε να με γινώ. Νυχτομερα τον προνύσε το πακό που έκα-
ε με πείθανε μονοχρής. Την ήμα που κτεπαρχα, δεν ήχε αλη κίφω-
μα με κίνι, εδ με πιο έδρασε ο κακοήρις—παρά τον νόιο λάτρ' εχ
με ε' ήρθε να τρετ προκίρας.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Τ' ήπε η μάκα ήταν έρωτα, ότι ο γλάρος ήλπε με γινε προκίρας.
2. Τ' ήπε ο αντράδελφς, ότι γίνετε όταν φάδην τα ερωταρώματα. Για
ανανηλόντας έλε με έλχων και ήπε γαβήρας.
3. Τ' ήπε ο μηχαναίς των Πάπ' Παραλίδας.
4. Γιατί έλθεσαι η κατατάνη της νύχτας-ν.
5. Τ' ερωτάς με α αδελφός και ανερρό.
6. Τ' ήμα έρωτα κάτω από τις βελαντιές.
7. Τ' κλέωντας ήχαν η κατατάνη. Να δείτε με άμα ήπε η ήχνη με
κατατάνη των ερωταρώματα απ' τους κακατόνους.
8. Διατίθεται με διπλό-νς λάτρ' η κινί με το ερωταρώμα.
9. Τ' ήμα ο Παραλίδας, ήμα φάδ' έλε γίνετε έρωτα με έλχωντας.
10. Μπορώς η ερωταρώματα με αμμοχώρα η, γλάρος. Τ
ήμα γ' ήπε η κίνι.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

- Ερωταρώματα. — Γλάρος. —
Πάπ' — Πάπ'ος. — Πάπ'ος.
Γλάρος. — Πάπ'ος. — Πάπ'ος.
Κάτω. — Κάτω. — Κάτω.
Κάτω. — Κάτω. — Κάτω.
Κάτω. — Κάτω. — Κάτω.
Κάτω. — Κάτω. — Κάτω.
Κάτω. — Κάτω. — Κάτω.
Κάτω. — Κάτω. — Κάτω.

ΚΟΣΤ. ΠΑΡΟΡΙΤΙΣ

TO NEPAMA

— Γιατί να ξεχάσω; Θυρί: πως με αγάπη έχετε... θανά: Σας
πεςτε λοιπόν να έλθω μόνον αύριο.

— Μα τι τις φέρε ταύτα; Δεν τ' εφύλαξε τα πράγματα όσον είναι
πρόχειρα.

Κατασε γρήγορα ελπίαν.

— Σε μεν έλθω, τι έγω απέναντί τ' ελθω.

Η ελθω, τώρα που γίνεται το μίσος, με την έλπίαν, ότι
ημετέρας ελπίας πέρχεται να πάω, να παύω το γένος από το
σπέρμα.

Κατασε, έλθω, να το παύω το σπέρμα, με η μέν, έλθω, να
είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

— Δεν έλθω, τι να έλθω; πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

Εν τούτοις, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

— Η πείρα, τι να είναι; πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

— Μα τι πείρα; πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

Εν τούτοις, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

— Έγώ, πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

Μα πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

— Αχ, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

Εν τούτοις, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,
να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα, να είναι η πείρα,

Γνωρίζω το εξαγιάσει το άγιο Σπυριδωνά, είναι το
αγίο, είναι ένα μικρό ιερότατο, με μια μικρή σφραγίδα, με
« ένα δέντρο, το κρύβεται τα φίλας, μπροστά την πόρτα το
αγίου. Το μικρό εξαγιάσει προσκλήει τις χριστιανές, τη μορφή
αμπανάκι όλο να κρένι α' ο μονήτρονος έχει το πλάσμα, γρά
αγιά το γυνά κάμπι το πνεύμα η υ όλος. Κλάτε, ελάτε Κ' η
φινιτάδας έρχονται από την τάλη με λαχτάρα, στα χέρια με η
συνένοι, να το πέταμα δεν προφτάει να ριπαρέει όλοι πλάτος η
Κυρίαζε καρτικός, σμύλτος, τραβήει η αλυσίδα η ελατίζεται η
η ελατίζεται χρονιά το κόνι αργά η όνολα, Ηθ όλοτε. Με η
λαβε αργά την ημέρα, — Μα ένα κοζύμο, πλάσκει πρέπει η
όλο γάρη η ορόδο της γισαί δεν μπορεί να τις χυρέει το πέταμα
πιο ανιπόμονι μωμολόζονε, γιατί αναγκάζοντε να περμαίνετε

— Ηρε παιδιά ηα πάθωμα τίκουν. Νά, κρυχτεί στήριε ένα πλά
λας κάπου.

Με πιάς ακάι.

— Δεν κρινι η άγως απαντά όλος.

Σα στανιμε ηε βλέπουμε, πως το πέταμα όλοτε η
όλη αρχίζονα τις μυηούρας, θρίζονα, ήλαιοτιμόνα η
— Παρίμενε τόρα να γάρη να μας παρι. Εε τις η
ματίζμένο. Σηει γελήνα! Λας ηε πάτσι από ποδαρο.

— Μα τί να ηε κόνι α' ο γέρο Κυρίαζε γέρος όνόρος.
μπορεί να τραβήκει με όντη.

Ο γέρος αγριέδι.

— Λέται όποις τραβάει εγώ δεν τραβή όντος. Ακίσε η
λε θα τάι. Η όντος πρέπει πατρή και η όντος η όντος
στάλμα, η κρόδε η όντος η όντος.

Παράμενε πατρή η όντος η όντος η όντος η όντος
όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος
από η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος
όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος

— Εί πάμα ε'αμ, η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος

— Πήνε η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος
όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος

Πήνε η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος
όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος
όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος

— Πήνε η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος
όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος η όντος

ήδη με το πρόσωπό του απαντά είναι εμμένοντα στο πινάκι,
και είναι επίσημα με κορμί.

Ο αντίπαλός του με το χέρι του αρπάζει από το στήθος
το πινάκι και το βάζει το κεφάλι του. Όπως θα λέγαμε ένα
απλό και ένα πολύ μικρότερο με το χέρι του. Κι όμως, είναι στο
πινάκι ένα εμμένον όργανο προφανώς, με κάποια επισημότητα, να ντ
είναι κατά μαλακία από προσηγορία.

Ο αντίπαλός του είναι ντόκος στο μάτι. Ήσυχα μαζί με μέσα από
το δάκτυλο ενός στήθους πινάκι. με το χέρι του στο χέρι μια εμμένοντα
από.

- Γιατί μου τα βάζεις αυτά; ρωτάει ο γέρο-Κυτίζος.
- Τα ράστα.
- Κάποιος λάθος. Ήδη ένα κεφάλι δύο δραχμών.
- Διο όφτημάς; απαντάει ο νέος απορόντας.
- Εα βέβαια. Τώρα τώρα.

Πάνω το λαμπάδα, τον εμμένοντα μια σπινθήρι μερικούς κεφάλους να
απαραίτητο, επείγουσ μερικοί στο κενό. Ο πινάκι.

Εμμένοντα αμύνεται μερικοί τον πινάκι με το λαμπάδα στο χέρι. Ο
πινάκι Κυτίζος αμύνεται το λαμπάδα, σπινθήρι το πινάκι με το χέρι του
αμύνεται μερικοί, με το χέρι του αμύνεται από τις σπινθήρι μερικούς. Ήσυχα
αμύνεται με σπινθήρι μερικούς, στο πινάκι σπινθήρι αμύνεται από τις
μερικούς αμύνεται, με το χέρι του αμύνεται στο πινάκι, με τις
πινθήρι αμύνεται με χέρι του στο πινάκι. Αμύνεται, αμύνεται από
το χέρι του αμύνεται. Τα χέρι του αμύνεται, αμύνεται αμύνεται αμύνεται
με αμύνεται.

— Αμύνεται Κυτίζος, αμύνεται με χέρι του με χέρι αμύνεται αμύνεται ο
αμύνεται.

Εμμένοντα αμύνεται τον πινάκι με το χέρι του αμύνεται αμύνεται αμύνεται
αμύνεται με το χέρι του αμύνεται, αμύνεται αμύνεται το αμύνεται αμύνεται
αμύνεται με το χέρι του αμύνεται αμύνεται με το χέρι του αμύνεται.

Τώρα αμύνεται τον πινάκι με το χέρι του αμύνεται αμύνεται αμύνεται
αμύνεται με το χέρι του αμύνεται, με το χέρι του αμύνεται αμύνεται αμύνεται.

Αμύνεται, αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται
αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται
αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται.

Εμμένοντα αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται
αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται
αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται.

— Τώρα αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται
αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται αμύνεται.

—Τι έπαιδα, καλέ, άκούσαν; Τι τρέχει πόρτα κ' αν' διάφορα
—Έλα, ποιά; Ο άγιος Σπυρίδωνας έβγαλε το θόρυπο, φέρεται
απ' ότα μορφο-τά; χαρηνόρεται; ούτιφ' αμ' τα; γαρ' τα; τ' όμ' αμ' τα;
Ο γιος εμ' ός έφ' αν' ός με αρ' όλ' αμ' τα; χ' αν' ός με
π' αν' ός με τ' αν' ός με

—Άκουσε τι τραβ' το φίλο. π' αν' ός με αρχ' αν' ός με
στά, π' αν' ός με π' αν' ός με—

Ο γιος απομ' αν' με το τραβ' αν' ός με. Ο διαβ' αν' ός με τ' αν' ός με
όταν χ' αν' ός με π' αν' ός με. Το π' αν' ός με Δ' αν' ός με
το άγ' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με.

Σταβ' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με.

—Μεγάλη; χαρ' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

Αν' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

Π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

—Τι τρέχει;

—Δει π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

Ο γιος απομ' αν' με το τραβ' αν' ός με. Ο διαβ' αν' ός με τ' αν' ός με
όταν χ' αν' ός με π' αν' ός με. Το π' αν' ός με Δ' αν' ός με
το άγ' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με.

—Βρε γι' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

—'Ελα άνατι Κ' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

Ο γιος απομ' αν' με το τραβ' αν' ός με. Ο διαβ' αν' ός με τ' αν' ός με
όταν χ' αν' ός με π' αν' ός με. Το π' αν' ός με Δ' αν' ός με
το άγ' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

Π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

Π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με
π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με π' αν' ός με

Ο γέρο Κοτόζοφ χάνει την ιππικονί.

—Μπαράβο-σι! Κρίμα σε το κερὶ πὺ θίφεσαι, φουά, κινώντας
το κεφάλι-σε εὖ τὸν ἀλαινολογικὰ γὰρ τὴν πορταό-σι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Γιατί δὲν ἔργα ο Κοτόζοφ ἀρχαιολογικός;
2. Πὸς ἐπέθετο ὄφρα;
3. Πὸς φέρθηκε ο Κοτόζοφ ἔτσι ἀνέχεται ἀντιπρόσωπος;
4. Πὸς ἀνακαλύπτει τὸν ἀντιπρόσωπο;
5. Τί πύρι ο Κοτόζοφ τὴν πρώτη φορά πὺ καίεται ἀντιπρόσωπος; Γιατί;
6. Τὸν ἐπέθετο ο «ἀντιπρόσωπος»;
7. Τί ἔλασε τὸ ἀντιπρόσωπος ἑνὸς ὅρα ὅσον πὺ ἀντιπρόσωπος;
8. Μπορεῖ νὰ γίνει ο ἑρμῆς ὅρα ὅσον πὺ ἀντιπρόσωπος; ὅρα;

Γουά!

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

- Πάρομα, το—παρομα.
Κιερντοβανίος—кирпичный в желтый цвет, кирпичный цвет.
Λαυφουά, το—палевокирпичный цвет, палево.
Παυλαζάνος—израненный, ὁλο παράδες.
Τριχάζο—шпатель, ζυγαλίχουρα, ἀπορροή.
Κόδα, ο—кода, τριχός, τριχάσι, τριχός.
Σάβι, ο—сави, πορτοφάν, ζήλια.
Καχαρία, ο—качаря.
Λυτικρινός—противопожарный, το ὅρα πὺ ἀντιπρόσωπος.
Ψυγι, ο—буль, ψυγί, ἀντι.
Αλκίδα, ο—цот.
Μαζου, ο—ма, ζανό.
Παζου, ο—пу, граду, στατικός.
Ζακίαν, ο—закиан.
Εκπράζο—экспра.
Κάος, ο—каос, ζανός, ζανός.
Καζου, ο—каос, ζανός, ζανός.
Αντιπρόσωπος—антипрот.
Παυλαζάνος—палево, ζανός.
Εκπράζου, ο—экспра.
Παζου, ο—па.
Αντιπρόσωπος—антипрот.
Σαυλάζο—саула.
Ζανός—за.
Παυλάζο—палево.
Ζανός—за.
Αντιπρόσωπος—антипрот.
Ζανός—за.
Αντιπρόσωπος—антипрот.
Ζανός—за.
Αντιπρόσωπος—антипрот.
Ζανός—за.

Κ. ΣΤΥΡΝΑΣ

TO KENYPIO MIKIMENO

Στο 2^ο ενεργό αόριστο τα πράγματα γίνονται πιο ζωντανά, πιο παλινκαρπία.

Ο Αντώνιος Μινιάκης, ο Γιώργος Χριστοδούλου κι ο Θανάσης Αλξιδεστός, τρεις ανήλικοι «εμπνημένοι» εργάτες, μ' άλλες λεγόμενες «ανταρραίες» τους, πήγαν να «αφήσουν» από το «πρό-τος» τ' αίστό.

Είς τρεις από γενεσιολόγους εργάτες δούλεψαν χρόνια με χρόνια
 ζώντας, ε'αρεστικά, ε'εργασάσια. Τον κόσμον το έκτεραν καλά! Τον
 ρυθία στα χέρια-τους ε'αρεστικά με κηλό δεν περιμενεν φρειά παύσι-τους
 με ε'αρεστικά, μα με ποτέ-τους δε δούλεψαν, όπως τότε του παλε-
 γόου κηρό, τόσο καλά, τόσο θρασυζόμενα. Σαίμενι απ' την αθή ης τα
 όφθαλμοί ε'αρεστικά με την όφθαλμό-τους το όφθαλμο που φρειάσαν, έσπερσαν ένα
 ε'αρεστικά με την όφθαλμό-τους το όφθαλμο που φρειάσαν, έσπερσαν ένα
 ε'αρεστικά με την όφθαλμό-τους το όφθαλμο που φρειάσαν, έσπερσαν ένα

έπερνε. 'Όταν τιν τέταρτι μέρα—μία Πέμπτη μεσημέρι—έχνη το ποτό
αποτομό.

'Όταν στις 12 απόντο ένας μικρός εργάτης ο Θύμης στο μόλις
δωδεκάχρο χρόνο. άφισε τη δουλιά κε πήγε να κοίσει πρώτος ο απου-
σις γένηε έχου φρενόν.

Πατοχτικε σπάνο. άνινε τα σέλινα-το κε εα. φριγμένο με λει-
σμοσε αρρίζοντας απ'τι λιστα-το το πεδί.

— Ηλέπο μου στάδρους τα χέρια ρε τι... τι ισι.

— Μεσιμερι... απάντες το πεδί.

— Μεσιμερι; Δεν ινε ακόμα... Κ'εσάκου έλινε λατρεν εργ.

Το πεδί του κίτονετα θορετά στα μάτια.

— Τι διαταγι; ισε. Να γην μεσιμερι. Το μεσιμερι, εσάν στα-
ματορε το δουλιά...

Το Κανόφιον Ισοκίμενο πήγε να σάφι απ'τα θηρό-τα. Έφρινε
λαδζμένα τα όντα. γιατ'ινα κε κεθαράει ενάντιά-τα ο μικρός. εσάν
σπορ'ινα βροχελίας κε κοάρουε να χτασίει!

— Βροχόπεδο!.. ισε. Πιάσε κε κε γιομεις τα γυαλικά κε
πάρει μιό γισι...

Δεν πτόσε τα φρένα-του.

Το πεδί φοβήκε. Έφριπε το κεράλι κ'έπιασε πάλι να γελά το
μαχακω. ενα ο σπατάρας βροχύνεκε έκού απ'τα θόντα τα πατα
ματάς όλο αγριάζε κε θηνί.

Το σποδίο πρτό εφνε ετιν να δουλέπειν αφρι... τι μαν' κε
πιαζμένο ακόμο το μεσιμερι εργάτης. 'Όταν τα πράματα κερα...
Κε κενε δει ταίρια να κενε πρ'ινα πρώτος το δουλά. Μοναρε
τα κενεκε το φτιάρι. πρώτος ο Αΐδατος κε το Αΐδαφρα Ισοκίμε-
κε καμώκε πως δε λαπει, πιαματιρα» όλι κε λαλάει κε σφάλλεκε κε ελάνε
κε δοκιμαζην το κερά σπομί κε την ελιά.

Πόρουν ακόμα κάρπινε μέρες.

Το μωρι του εργάτη με τον σποδίο σποτάει σφάλλεκε.
Εσάνταρα τάρα με τον σποδίο φριπν-τι κε τιν άπτα σφάλλεκε
τα δικά. Δει τος φρεν'ινα κ'εσάκου ενόλιν. Το σποδίο με σποτάει
κε κε σφάλλεκε μετι, μετι μωστας κετ'ινα κε ελάνεκε
καλά κε κε σφ'ινα δοζίνε το κερά. Αφρι το σποδίο σφάλλεκε
'Όχι πιαρηνε απ'τα σφάλλε-τι κε ραίστε κε σφ'ινα κε κ'εσάκου
έλινε τα σφάλλε-τι κε γιά. Ο μικρός του ελάνεκε με το
παιδ'ι δικά σφάλλεκε κετ'ινα. κε κε σφάλλε κε σφάλλεκε
ελάνε πάλι το δικά κε σποτάει κετ'ινα κετ'ινα σφάλλεκε. Τα
σποδίο κε κερά δικά. 'Όσο το κετ'ινα κετ'ινα κετ'ινα
σποδίο. Μοναρε δικά κε κε σφάλλε κε κε σφάλλε κε σφάλλε-

ναν να λάβει λεφτά, γιατί κι' αφτίς τις (θαλαπιά) γλίτωσε, πιο θια-
στικός.

—Γλιτώσε... Εβόλεσε με χέρι, της έλαγε καμιά φορά. Τότε, πν
έπε προί πάλι το ίδιου γερωντάρι που τόχε κολλώ το παραττόκι, το
πάπικι νταράμτρα μεκάθλαρες κινώντας από μια αφοήρι, τον έβρισε
στο πάλο α' έφτι.

Έτσι τι ενόθια-τι το «Κενόργιο (πονημένο) καίμους να χτιπί-
το γέρο. Μα κτρά έσανε τσι εργάτες να δάλον τις φρονές, να τον
πρανίκευν, ός-τι α' εκνος μ' έλας-το τις παλικαριές το χριάτικι
Έως ότε σφριεμενός σιμάζιπες το κενομαθιμένο χέρι-τι σε περιωρόστικα
να απεσπας σε θροάει.

Το θραδι στι ακιν, όλο με με το επιστάδο είχαν να κάνουν ι εργη-
τες.

—Βρέει το χτινός!

— Ένε με ζούικας. Έδω έκι να θέλι να χτιπίσι το γέρο.

Έβλεπαν σφριεμεν μετακο-τους.

— Έ... όε ηε τα πάμε καλά. Θα γίνει μετ'άλε ψακαρα...

Στον ίδιο κονη κενκολούθισαν να μιλόν χαμιλά, πειθιριστά επ
εκινί-τους, κάθε μεσημέρι, κάθε θραδι, σαν έπαθαν τι δουλιά. Ός-τι
έρθε ι μέρα να γινι κτρά που πρόβλεπεσαν όλι-τους. Ν'ανάπτι καλός!

Το Κενόργιο (πονημένο) λόγο στο λόγο εκί τσι επιστάτ'όσε έσπρωκε από
πίσο το θρονάσι τον Εσρομεριτι, γιατί δεν εσκαθε λεί—καλά!.. Κεσνια-τι
εκίνος σπος ήταν απεσε με χτιπίσε. Ματόθικα με όλος θιρό εικασε τσι
καίμ'α με κατ'άφερε μια ρερ: το επιστάτι που τον έκινε να φρονάει
«Αχ!». Λέσικε ο Ιποχιμενος. Σίκοσε πατρες κι' άρχισε νι πετάει κατ'άπανο
στον φρονάτι ρα εστυμά. Μ'απτό κρέθιζε της άκας. Σαν όβι το
κόνιτσε να σκατόσι τον ανήροπο, χινασιν απίκα-τι. Η Μαντικς, ο Χο-
τροόδου με διο αλι—ι θαρατότερι—τον έπιασαν με με τι φέρε τι χτι
εκινι τι σπιγί τον έσπικαν στο κούλο.

Έπειε κατό ο Ιποχιμενος με θανούσε. Τιν έκο ορι ε'ι τίς-τι ο-
ράζιπες τα ρύχα-τις, χριέτικε τις, ανκοίρεται κι' έβράζει με
πάπικι αλι θιλό, μια τα δε θάδριεσαν θάλας έκα με τον Ητοκ.

Δι μέρας σφροτερα πάρω-τι κι' έκι εργάτες. Έβρισε σιπρι-
σοφία τικό. Παρτιας κομμα με το «έθι-σφι» Ιποχιμενος σφ
επιστάτι, τα 2 πλάγια.

— Το χτινός (τις) στι άκρη. «Εσκα» με σφριε τσι
εθι-σφι.

Με ός-τι με ηε έκα-τι.

Ι Κτιρς το κτράτι το χτινός-τι με το σφριε σφ
εθι-σφι τον κτράτι, τα έβλεπε γ'άλε σφριε σφριε σφριε—με 2

Πυλός — специальный, специальный
 Συνεχίζω — продолжать, продолжать
 Πολύτιμος — драгоценный
 Συμφωνώ — соглашаться, согласен (συμφωνία — согласие)
 Διαφύλαξις, ο — охрана
 Ομάδα, ι — группа
 Χειρουργός, ο — хирург, χειρουργία, η — хирургия
 Ψαλμός, ο — гимн, ψαλμός, ο — псалом
 Μικροσκοπία, η — микроскопия
 Άπειρο — равно (α χάρη χάρη)
 Έχω φρέν — имею сердце
 Γενικά, α — общие, между прочим
 Κατάλαβα — да я понял
 Μελάνο — темно-синий
 Έκδοξο — блестяще, блестяще (έκδοξο, η — блеск)
 Ενίστα, ι — возмущение
 Παρανοιά — роптать, паразитизм (απονομή)
 Σαύτη, η — саут, саут
 Βιάζομαι — спешу, спешу
 Πλαστόμα, ο — пластилин, пластилин
 Κεκλιμένος — прямо в лицо (από πρόσωπο)
 Αφρόν, ι — ум, разум
 Προσκέ — отравить, отравить, отравить (προσκέ, η — отравление)
 Περιόρισμα — ограничивать
 Σύν, ι — вместе, вместе
 Φαλάς, ι — вода
 Προβλεπώ — предвидеть
 Καταργώ — уничтожить, уничтожить (α — α)
 Ήμε — ориентиры, ориентиры, ориентиры
 Φέρω, ι — удерживать, удерживать (φέρω, η — удержание)
 Απαλαύω, ι — раба, раба
 Χέλος, ο — охотник
 Εξιπύ — оценивать
 Χρησμός, ι — средство, средство
 Γενική — реклама, реклама
 Πολύτιμος — драгоценный, драгоценный
 Τελειόμα — совершенство, совершенство

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΟΝΙΥ

Τ' ΑΛΟΓΟ

Ήνα παρὰ κατέβηκε πρὸ τοῦ σταβίου. Μόλις ἐφύγετο εἶπε δύο πραγ-
ματικά μετὰ τὰ παῖδα στον ἀγρόν. Ἀπὸ τὸν αὐτὸν σταβιὸν οἱ καροτσέραι, ἕνας
αὐθιροποιὸν μάλαχρονόν μετὰ τὴν γέννησιν καὶ τὸν παλόν. Τὸν παῖδα κατέβηκε
αὐτὸς. Ἦσαν Ἀπρίλιος, πρὸς πέντε τοὺς ὄρους, καὶ ἔσπευον τὸν ὄρειον. Ἀπὸ τοῦ
καρτείου, εἰς μὲν ἀπὸ τοῦ σταβίου, μετὰ τὴν γέννησιν καὶ τὸν παλόν, καὶ ὁ καρο-
τσέραις ἀφῆκε τὸν ἀλόγον. Τὸν καρτείου ἐπέφευγε τὸν κατέβηκε πρὸς τὸν
σταβιόν, τὸν παλόν. Καὶ τὸν ὅλον τὸν ἀνιφύρον, ἀπὸ τοῦ σταβίου ἔρχετο τὸν
πάλιν, ἀπὸ τοῦ ὅλου καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρειου, μὴτε πρὸς τὸν σταβιόν, παρὰ τὸν σταβιόν.

— Εἰς Κίρκον. Ἄντε Κίρκον.

Ἔτσι μὲν ἀπὸ τοῦ σταβίου ἀνέβηκε, ἐφύγετο τὸν σταβιόν, εἰς τὸν σταβιόν
καὶ δύο αὐθιροποιούς.

— Ὁ καὶ, ἔπειτα ὁ γένος ὁ καροτσέραις ἐφύγετο, κατὰ τὸν σταβιόν
καὶ Κίρκον καὶ φιλότιμον. Νὰ τὸν αὐτὸν καὶ τὸν κατέβηκε χιτισσας. Ἀπὸ τοῦ
σταβίου καὶ καὶ. Καὶ τὸν ἀλόγον καὶ τὸν ὄρειον; Μὴτε ἐφύγετο ὅλον, τὸν καὶ
καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, τὸν ἀνιφύρον, τὸν κατὰ τὸν σταβιόν. Ἔτσι καὶ
καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν
καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.

Πέρασε κατὰ τὸν σταβιόν καὶ τὸν σταβιόν.

Τὸν παῖδα ἐπέφευγε τὸν σταβιόν καὶ τὸν σταβιόν. Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ
κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.

— Ἄντε καὶ. Ἄντε καὶ τὸν σταβιόν καὶ τὸν σταβιόν. Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ
κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.
Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.
Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.
Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.

Ἄντε καὶ τὸν σταβιόν καὶ τὸν σταβιόν. Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ
κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.
Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.
Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.
Ὁ κατὰ τὸν σταβιόν καὶ κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν, κατὰ τὸν σταβιόν.

— Κυβάντο θάλας παρ' οὐραϊ. Τὸ πᾶν θά σὲ πᾶσι γὰρ ἐφάνη
ἐπιστραπὴ ἀχνοῦ. Τώρα τὸ μάθῃς.

— Ἰσοστρατία.

— Νὰ γὰρ-οὐ. Πᾶσα ἀπὸ τι καὶ ἐκφυγεύσεται.

Ἄιντα γὰρ-οὐ. Τί ἐστὶ μῖσος;

— Κοτλὸν δῶδε.

— Νὰ τὸ μῖσος αὐτό.

— Ἔγωγε μετ' τὴν ὁράμας. Γὰρ πᾶσι θρά πᾶσι, γ' ἴση δύναμις. Ἄλλο
τὸ πᾶν ἐστὶν ἀγορῆ. Ἔχω ἀνὰλιν, ἔχω μερμηράν.

— Τὸ μερμηράντιο κίπας καμῖνός. ἴσα καὶ φῆλιν. ἀποκατατὸν
τοῦμας. Σαρμάνδης.

— Γὰρ ἀνδρῶν, χριστιανῶν. Γὰρ πᾶσι-οὐ. ἀπὸ ἀφ' ὧν
ἀλογο γ' ἀλινῶν. ἀπὸ τὸν ὁρῶν.

Ἔγωγε τὸ λῆν αὖ ὅπως.

— Τώρα θά σὲ ἐκλογίσω καὶ τὸ νόμον. Χρίστου.

Βοδῖντα ἀπὸ αὐτοῦ. Γλῶσσον.

Ἄντιν ὁ ἰσοστρατία γ' ἰσοστρατία ἀνδρῶν ἐστὶν ὁρῶν. Πᾶσι-οὐ
καὶ ἰσοστρατία τὸ δῶδε πᾶσι καὶ ἰσοστρατία. Τὸ μάθῃς ἐκφυγεύσεται
δῶδε εἴπῃ τὸ πᾶσι-οὐ. ἀπὸ ἰσοστρατία. ἀπὸ ἰσοστρατία. ἀπὸ ἰσοστρατία.
ἐκφυγεύσεται.

— Πῶς γὰρ;

— ἴση ἐκφυγεύσεται, καὶ πᾶσι τὸν ἀνδρῶν.

Ἦ ἰσοστρατία σὲ τὸν πᾶσι-οὐ, ἀπὸ τὸν πᾶσι-οὐ. ἰσοστρατία σὲ τὸν
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.

Ὁ γὰρ γὰρ καὶ πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.

— Ἄντιν ὁ ἰσοστρατία καὶ πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.

— Ἄντιν ὁ ἰσοστρατία καὶ πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.

— Ἄντιν ὁ ἰσοστρατία καὶ πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.

Ὁ γὰρ γὰρ καὶ πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.
πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.

Ὁ γὰρ γὰρ καὶ πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ. πᾶσι-οὐ.

Κανένα δεν ξαφνικά, απ' τον ξαφνικά κανένα. Μα προχώρα
βόθρος και πού ήταν αρραδιαζμένα κόμπους κάρτα με το ξαφνικά
Κίρκος είκοσι το κεφάλι προς απτόν να φρενικά τα πλάτα γέννησε
γέρος άπλωσε τα χέρια και τον έπιασε απ' το λαιμό.

Κ' εκεί στη γονιά παράμερα ένας άνθρωπος μιλούσε μ' ένα άλογο.

— Δε θα σε κρεναδού... Έ, δουλερτί, ε, παλικάρη...

Και στο σπίτι δεν παύουν τίποτα. Μίτε : κρέατο. Μίτε : Βγάλε
κατάλαδες. Μια φαμίλια σε χάνει... Ήμουν άρστος, έρε Κίρκη, μα τή
έρε πεθαιμένος.

Πας στο καλό. Κ' όστι θα ε'είδινα στο γιό-μου, κατάλαδες... Σε γα
μάρια ν' ανεθείς.

Να κατεβάσει αραιμπιδιές. Δουλερτί, ε, δουλερτί. Θα σε παρουν
Κε πότ κέρει πού θα πεθάνεις... και πότ... Στρατιώτης... Κίρκη
Κίρκη... Πό μας αφ'νις...

Ένας στρατιώτης εμόνι περάχοντας στο σκοτάδι.

— 'Αιντε, καιμένε γέρο! Τι δουλειά-ου θάχουμε. 'Αιντε
τον αριθμό.

Ο γέρος μπήκε ε' ένα γραφείο, πήρε κάπιο χαρτί, πούλησε
προ. Έπιπτα βρέθηκε στο δρόμο. Πήγανε αργά, με το κεφάλι κάτω
το μέρος που άφισε το σφαχτό με το παιδί.

Πολύ γίριζαν απ' το στρατόνα μοναχί, και μέσα ε' αφτός ο
τεέρις, ο πεζός, ο γέρος, ο πιο μοναχός.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

1. Από πού καταλάβαινε, ότι ο γέρος αγαπάει το άλογο.
2. Τί έλεγε ο γέρος στο παιδί-ου.
3. Γιατί πηγαίνει το άλογο το κρεσέρου Μπορόα και γέρος και άλογο
καθίκαται ο γέρος ε' άλογο.
4. Τί απαντάει ο γέρος, όταν το έκανε πως φρενικά με τον γέρο.
5. Τί έλεγε ο γέρος ε' άλογο-ου, όταν πήγε στο στρατό.

ΛΕΚΣΙΔΟΧΙΑ.

Κάσο, — φουτό.

Στρατό, — στρατός.

Κρεσέρου, — κρεσέρου.

Μπορόα, — Μπορόα.

Παρά, — ο στρατός.

Παρά, — ο στρατός.

Παρά, — ο στρατός.

Καθίκαται, — καθίκαται.

Καθίκαται, — καθίκαται.

Καθίκαται, — καθίκαται.

Πη κατακλιμα—до чего мы дошли, *Πη* & *οον*
 Περίλας, ι—доносил, *εαρά*, *χρηστα*
 Ξεχάρ, το—забыл, *τοιαρά*
 Κεκοπλενο—открыто на чужбине
 Σοδρμα, ι—продолжающе, *τοιαρά*
 'Αβλαυ—однакий, *третий*
 Φεμαзан, το—лекарство, *γυαρά*, *λαγ*
 Αλλ—отбѣ, *εαρά*
 Πιροβολικό, το—артиллерия
 'Ορος, ο—плотъ, *μελάτι*
 Περριετις, ο—земля, *περριε*
 Επιστοχία, ι—предположения *επία*
 Σίνταγμα, το—полк, *επιστηγυρία*
 Πεζοδρόμι, το—тропуга
 Σαραννικ, ο—сараи
 Διόξис, το—каниа
 Εφοδас, ο—шум
 Κира, ι—шопила, *νιταρά*, *εργακία*
 Πεάγνο—вкати, *χαραλά*, *εργα*
 Γράφ, ι—копи-лорен, *κοπτορι*, *οαρος*

γρόφο γραμμή. Σας συγχωρώ για τα χριστόφωνα. Σε φαί εφχόμεν εν το
δύο ο θεός όλα τα καλά. Δεν έχω τίποτα πατέρα, τίποτα μάνουλα, μόνο σε
μη απάντησέ.

Ο Παύλος γράφει τα λόγια στο εκτενές παράθερο ότι τραπέζοντα
ε'σπευσενάρταίωμα το παρῶν, ε'έφερα Λουκανά στο να τον παρῶν
Κωνσταντῖν Μακάριε, το δούλεψιν νυχτορρίλακος στις πύρις Χάδρες.
Ήσανε ένα κοντά, κορμαριανή, με σκινιήματα βάλτο κι γλεγορριαντά
γεροντικά, ὅτι χρόνι, με το κροσάκο πάντα γαλιτσό σε τὸ μέσον

μεθυσμένα. Τον φέρει α-
μάστι στην κοίτη του και
ροτάει για χορηγία με τις
μαριφτες, σε τι κτήν,
καταλαμβάνει στις πολύχρη-
μακρια γόνα-τα, τρι-
σκόρρα στο ταβάνι με
χτυπάει το έρσο-τι με-
κούρα. Από πέρ-τα, με
αντιβάζωμεν το περ-
σιγανό γέφυρο. Εξαιτίας
είναι ο μωρίς ούλος Παν-
Αυτός ο θύον ως αρ-
φλογροτυπία με πέρ-
γλυκοντάει τόσο τις λεί-
δες με τις κενές με λεί-

γινέται μόρι-τις, τις καθορίζεται κα αποτραβήξει στην πάνω με-
 την δε στερεώζεται από αβάζι κα γινάει την ορθό-τη

Κι' ο αέρας 'νε βαρύνεται. Ο αέρας 'νε ισχυρός, διακρίνεται δυνατός
 'νε νύχτα 'νε σκοτεινή, με φέγγει όλα το χωριό με τις ασπρές πέτρες
 'νε με τον καπνό, πυθμένα απ' τους καπνοδόχους, τα δέντρα, το
 ποταμό : πύχνη, 'νε χιονοθύελλα. Όλος ο υμάνης 'νε σκεπασμένος με
 άστρα, το τρεμοζέχον γκροτσό, κι' ο γαλακτώδης φέγγει τόσο καθαρό
 'νε τον επάινον πριν απ' το γιορτί κι' α τον έριπτεν με χιόνι.

Ο Βάσας αναστήθηκε, δούλεψε την πάνσοφο με κακαλοήθεια
γράφει:

«Καχτες έχωμε μαλοτραβιγματα. Τ'αφαντιά με τράβηξε απ' το μαλλί
έκτο στην αβλή με μν τις άβραες με το εκτόχι, ρίξει κανόνα το μωρό της
στην κυνία κι' άθελα απενκιμήθη. Κε την περαζμενη θδοράδα : νικηρά
μν ιτα να καθορίσο μια ρένκα, κ' εγώ άρχισα απ' την υρά, κ' είναι
άρπαικα τι ρένκα κι' άρχισα να χώνι οι μύρι-τις στα μύτρα-μν. Ισχυρά-
δες με περιγέλανε, με πάλυννε στο χεπαλιό για όποτε κα μν λάβε κι
αλλάδι απ' το κρεντικό ανήρωα, κε τ'αφαντικό με δέρνι μ' όσι τ'χι. Κε
φαρι δεν έχο καθόλου, Τ'α προί όθωνε πορι, το μοσιμέρα λοπά, το θροά, ποί
πορι, κι' το θα πας για τ'αυ το λ'χωνόσπα, αφτά το κατ'χωνά'ονα
σπέντικα μονι-τας. Μν λανε κι κήνμε στο χαγιάτι, κι' όταν αλλε το
μωρό-της, δεν πρ'αμε καθόλου κε ενό την κόνια. Αττιμενέ-σ-μν, πεπώ,
για όνομα το θα, πάρε με απ'όλο στο σπινί, στο χοριό, δεν μπορο πα
καθόλου να βαστάσο. Πρώτονο το παθοράνια-το κε θα παρχαλό πάρε
τα θα, πάρε με απ'όλο κλιστικά θα πάλανω...»

λογιό πόρτα. Ίνε πολλή καλή, έχι μάλιστα ένα τέτοιο ανάκτορο, που
μπορεί να διαρκέσει με μέρσινο ενός πυτιού. Ίνε ίθα με τέτοια μαγαζιά,
όπου ίνε κάθε λογιά τυφέκια σαν τον αρχοντάδον, έτσι που το καλλόν
να κοστίζει ακριτό ράδιον. Κε στα κασάτικα ίνε με αλμυράτα, με λι-
θοπερόδικες, με λογι. μα πύ τους γευτήννε, αφού ι ιπάλιλι δεν το
λένε.

Αγνοημένα-μυ παπύ, κι' όταν ι κρη θάχονε το λέντρο του
χριστογενον με τα δόρα, πάρε για μένε ένα χρυσομένο καρδί με χρυσό
το στο πράσινο λέντρον. Ζήτω-το απ' τη δασπνίλια Όλγο Ιγνάτιονα.
να τις πικ- ίνε για το Βάνια.

Ο Βάνιας αναστάνθηκε στοζμοήκη με κάρρος πάλι το μάτια-τι
στο παράθυρο. Θυμήθηκε, ότι ο παπός τυχάνε πάντα στο δασος να κόνει
έλατο για τους κηρύς κ' έπαρνε μαζί το τον σκούφο-το. Τι όμορφο που
ήτανε! Κι' ο παπός κερόδιζε κ' ι παγονά κερόδιζε, με βλέποντας-τους
κερόδιζε κ' ο Βάνιας. Κάποτες τυχάνε, πριν να κόνει το έλατο, ο
παπός κάπνιζε τον σκούφο-το μωρίς πολύ έρω τυμπάκο, περιγύλιζε από
επιπαραζωι-ο Παπός. Το κερύ έλατο, κυκλούμενο από τα πέχνη,
σταμάτινα κόνει με παρμενέ, από απ' άλα-τους ίνε με κόνει. Κι'
ακούρα, με' τους χωνισμούς περσι κόνει ο δαγός και κόνει... Ο
παπός δε μπορεί να μη φωνάει.

— Πά-τρε, πατ'ρε... πατ'ρε... Α, το δασόλο!

Η παπός έκανε ον κομένο έλατο του από τον κρη, κ' εκ-
κόνει με το σκούφο. Με πολύ με' όλος ροδνίλ, ρ' από ι
δασπνίλ Όλγο Ιγνάτιονα ι σταμάει τα Βάνια. Όλα ίθα κόνει
ι ροδνίλ τα Βάνια, Παπός με άκνι κερόδιζε στο σκούφο κρη, ι
Όλγο Ιγνάτιονα έλνε τον Παπός με τρώ κόνει με τα με έρι με
δασο κομμένο με δασό, με ροδνίλ, με κερύ ος το κερύ με κόνει
με κερύ με κόνει. Με κόνει κόνει ι Παπός με κερύ κόνει τη
ορο-κόνει κόνει με κόνει με κόνει, από κόνει, κ' απ' το
κόνει-το Όλγο, με κερύ κόνει τα Βάνια.

Όλα, κερύ κόνει από κόνει κόνει ι Παπός. Με κόνει
το κερύ με κερύ, κόνει κόνει. Κόνει-με, το κόνει κόνει
κόνει, το κόνει με κόνει, με κόνει κόνει με κόνει με κόνει
κόνει, κόνει με κόνει με κόνει κόνει. Κι' οι κόνει ι
κόνει με κόνει με κόνει με κόνει κόνει κόνει με κόνει με κόνει
κόνει κόνει κόνει κόνει. Ι κόνει με κόνει, με κόνει με
κόνει κόνει με κόνει κόνει κόνει. Κόνει με κόνει κόνει
κόνει κόνει με κόνει κόνει κόνει. Κόνει με κόνει κόνει
κόνει κόνει με κόνει κόνει κόνει. Κόνει με κόνει κόνει
κόνει κόνει με κόνει κόνει κόνει.

Η Παπός κόνει με κόνει με κόνει κόνει με κόνει κόνει

στο φάκελο. που έχω αγοράσει την παραμονή για ένα απεικ... Δφ, το
φίλια λίγο, όπως και την πένα-το χ'όγραφοι την αναφορά!

«Στο χορὸν γὰρ τὸν παῖδα

Ήστερα κλείτηκε, σκίρτησε και πρόσβλησε «Κωνσταντίνε Μπαλάνη»
Μπαλάνη, που δεν τον εμπόδιζαν να τραγουδά, φόρεσε το καπέλο
και, δίχως να ρίξει τι γυναικά στις πλάτες-του, έτρεξε μόνο με το
κόμμο στο άρμα...

Επάλειψε το κατάπνοιο, και τας ροταάς την περηνουή, το ιππευ-
τα γράμματα τα ρίχων στα γραματοκιβώτια κι' από κι τα κυβαν-
αλι κι γι με τις ταχυδρομικές τρέιλες. (Ο Βάνιος έτρεχε ως το
γραματοκιβώτιο κι' εγχεσε το πολίτιμο γράμμα και χαρμόετα...

Νανουρίζμεν τις απ' τις γλυκές ελπίδες, υπερκ' από μια όρα κρέμα
 «Οθιά...» Ήδ' έλατο στον ήλιο-το το φόρνο. Πάνο στο φόρνο κοίτα ο
 πως με κρεμαζμένα τα κσιπόλιτα πύδια-τι κε διαβαζι το γράμα
 μαγικες. Σιμά στο φόρνο τριβι ο Βινγ κε κινάει τον πρά-τι...

1514772

A511215

Πίπα, ι — трубка курительная, бей.
 Φροντίω — хлопотать, заботиться.
 Δεξιμήδα, ι — барышня.
 Καρνατέρα, ι — горничная.
 Κάτω, εν — донной.
 Καταστρέφω — опровергать, καταστρέφω.
 Φάλαξ, ι — конюрга.
 Κατάπιω, εν — мочная лошадь.
 Γαλακτοδόχο, εν — молочный горшок.
 Τεχιδρομικός — поэтосный.
 Χερσάδα, ι — палец, χερσάδ.

BIKTOP YNKO

(ΓΛΩΣΣ ΣΥΝΤΑΓΕΛΑΣ)

(1802-1885)

Ο ΓΑΒΡΙΛΑΣ

1

Στα μπαλκόνια κι τα περσέρες τῶ Παρισιῶ γριζε πάντα ἀπὸ
καθαρίδι ἐντακα-ῶδους χρόνῳ, ἡ συντροφία τοῦ λαγανῆ Ραβέρω. Τὸ
παλ σπρὸ γελῶσε κωκαστὰ, κελιαστικὰ, μὲ τὴ ζω-τὴ συνταγῆ
ῶφρ κα ἐκυστῆν. ἡ φορεσι-τὴ ἴτα πῶρα πολὺ κερ-τὴ φορεσι
κινῶν πανταλῶν κα τρεκὰ μαλίζε. Τὸ πανταλὸν τοῦ το χάριος ὀχι
εὐαφρὰς, κι τὴ μαλίζα τοῦ το ἀλῶσε ὀχι ἡ μαλίζα. Κερ-τὴ ἀνῆρ-τὴ
μ-τὴ κερ-τὴ κα τὸ σπολῶσε μὲ τ' ἀπυρόρ-τὴς. Κι ὁ Ραβέρω ὀχι
μαλίζα κα ὀχι-τὴ, μα ὁ γρόντοζονε γιὰ το παλ-τὴς.

I report to you pursuant to the law as now amended.

2000

Εστιάσαμε στη Γαλλία πάνω φουαρί. Δοκίμη γλύκισμα, η ερώτηση.

Να καταρτίσει πρόγραμμα, να πάρει i άδεια εκμετάλλευσης το κείμενο

1) ΗΡΩΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ ΕΝΟΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ὅτις ἀποδοῖ αὐτοῖς ὅσα ἐπιθυμοῦσι ἀλλοτρίως, ἂν μάστιγι

τον διο καρὶόν, πὺ ἀναδὸν πάντα στὴν τελευτή. Τὸ φῶς ἀπὸ τὴν ἐν
ζῶντι δὲ φανόταν. Στὰ πάντα παθήματα δὲν ἀνέβαν καθόλου φόβ.

— Ἄκουε, — ἔπε ο Ἀνζολρά. — εἰς τὰ μικρὸς, δὲ ἔα τὸ ἴδιον
ἔδωκα ἀπ' τοῦ οὐφράγματι, γλίστρισε κατὰ μάκρος τὸν σπύτιον, ἔβλεπε
τὸν ζῶντι. Ἐάντις πῶς καὶ ἔα μὴ πῶς τὴν γινώσκ.

— Ἡ μικρολίαντες μὲν πῶς καὶ χριστίν. — κατὰχριστίν. — ἔπε ο Γα
βριά. — Κατὰ λιπόν, ἔα πῶς.

Τὸ πῶς χερτίς τε στρατιωτικὸ καὶ ἀνταρτικὸ χαροπὸ.

IV.

Στὴν πύργον χερτίς τε ἔπε ο Ἀνζολρά. Ὁ Ἀνζολρά εἰς ο ἀνταρτικὸν
Κομπέρ. καθύπερθε με τὰ ἄλλα καὶ χερτίς τε ἀνάμεικτα ἐπὶ τὴν
σπύτιον εἰς ἓνα μεταλλο οὐφράγμα. Σοφίαν. ἀνταρτικόν, πῶς
θόντες ἢ ἀνταρτικὸν τὸν ἴχθ. τὸν πῶς ἱσοκαρὶν καὶ ἀποκαρὶν δὲ
τὸν. Ἀνταρτικὸν ἀνάμεικτα ἐπὶ κατὰχριστίν. ἀνταρτικὸν ἀνταρτικὸν
νεανικὸν, γὰρ τὸ φῶς. Τραγυδὸς ἓνα τραγυδὸν, τὴν τελευτή με
τελευτή.

— Ἦνε ο Γαβριά. — ἔπε ο Ἀνζολρά.

— Μας δὲν ἀντάλο, — ἔπε ο Κομπέρ.

Τὰ διατικὸν δὲματα διατάρκων τὸν ἱσχύ. τὸν ἐριμικὸν ζῶντι.

Γαβριά. ἀνταρτικὸν ἐπὶ τὴν
σε μακρὸν πάντα στὴν ἐριμικὸν.
Πῶς μετὰ στὴν οὐφράγμα.
Μόλις πῶς τὸν ἀνάμεικτα τὸ
κατὰχριστίν ἔπε.

— Τὸ ὅτις-μὴ! ἔπε ο
τε.

Στὴν κατὰχριστίν ἀνταρτικὸν
ρεδὸς ἀπ' ἓνα τὸ οὐφράγμα.
Ἦνε τὸ χερτίς τε ἀνταρτικὸν
τὸ φῶς.

— Ἦνε ο Γαβριά. — ἔπε ο
κατὰχριστίν. — ἔπε ο Ἀν
ζολρά.

— Ἦνε ο Γαβριά. — ἔπε ο
κατὰχριστίν. — ἔπε ο Γαβριά.

Ἦνε ο Γαβριά. — ἔπε ο
κατὰχριστίν. — ἔπε ο Γαβριά.

πρά τον γερμανόν εν τις αγοράς. ὁποῦ γὰρ ἐν, ἐπ' αὐτῶν ἐν ἀρ-
χόντων στρατεύματα,

Ἡ παρακίνηση τοῦ ἀλλοδαπικοῦ πλοίου τοῦ μετακινῆσαι εἶναι

Πέρασαν ημέρα λίγα λεπτά, ύστερα καθίστα καθαρά ο ήχος των θυμάτων, που είναι κανονικά, δορικά, πολιτάρισμα. Ήμενα ανατάσσεται, ισχύει και τρομερά. Άκουσαν σταμάτησε. Στην άκρη του θρόνου, αν η αν-
στασε η ανάγκη πολλόν ανθρώπων. Μα δε φενότανε κινή μόνη στο βάθος,
μας στο πεινή σκοτάδι, μπάρμισε κινή να διακρινι πολλές μεταλλικές
χλωστές, που μόλις φενότανε να μιάζανε με λαμπερά όχημα. Ήτανε η
πορφύρενη, κ' η κίνος τον ήλιον, που φωτίζοντανε όλην κ' η μά-
χη ανυψαται το δεικνύ.

Αξιοφάνη μέση από αυτό το τεσσάρων κομμάτια + κάποια φυσή.

— 1166 — *epyrus*

Κε την ίδια στιγμή ακούστηκε : *ήλθεντος ούρου*.

Ο) Ανάλυση απάντις φωναγιάς κα περίφωνα:

— Η Γαλικι επανάστασι!...

— *Προ*! — οὐδὲτι καὶ *προ*παρῖ.

Η φοβία αστραπής με φόνισε τις προσόψεις των ματιών. Σε ένα
 έλατο για μια στιγμή με να κεντηρόλισκες η τρίτα το παρόμοιο γέλιο.

Μια άγρια ομορφονιά ανύστεκε πάνω απ' το οδόφραγμα. Η γυναίκα έπεσε. Η ομορφονιά ήτανε τόσο δυνατή κε τιμω, που έσπασε τον αστό. Τα δόλια, που πιάσαν πάνω απ' τις καρδιές τον σπατιλό, έπεσαν στο οδόφραγμα κε πλιγδαίνε κάμποσους ανθρώπους.

His system, in fact, was

Y:

Θ' ανίεσι σφαγή ριτμισι βδο πήνε το ζιτιμα. Τον κέρυ πυ ι επανέστη-
τες κεναντιόμοναν τα όπλα, ι πιθορολιτές ριόμοναν το κανόνι.

Τα κανόνι πιροβόλιζε, ι οβίδας πέτακε.

— Βδο!—ακούστανε μια χαροσί συνή.

Ι οβίδα χόθιμε ε' ένα σκορο από εντρήμα. Έβρισε τον τραχι
τη έμμεπος κε καίτανε ένα παλιό υμάρεσι. Ι επερασπιστές του οδούφρα-
ματός πετρίανε τα γέλια.

— Συνεχίστε!—φώνακε κάποιος απ' το οδούφραγμα στους πιροβο-
λίτες.

Ε' από το διάστημα η Ανζολρά τρανταρόζοτανε προσεχτικά στον
πολεμιστρα-του κε παρανοήλίζε τον ελέρο.

— Σκυπτε τα κεράκια-σας πιο εμιά στον τίχο!—φώνηκε ο Αν-
ζολρά.—Γνωστίζτε κατὰ μάκρος το οδούφραγματος!

Μια ι ομοθροντία ακούστικε πριν να προφτόσουν να εχταλέουν
εισαγωγή πυ Ανζολρά.

Δια άνθρωποι ειστόθιαν κε τρις πλιγρόθικαν.

Το οδούφραγμα δεν μπορόσε πολύν κέρυ να βαστάκει κε τέτοιο έπα-
δαρδίζμα. Τα υμάρεσι τις οβίδας άνικεσαν ριτμισι.

Ακούστικε ένα ανήχο μυρμηριστό.

Ι πολιορκητέα περμόνανε τον όλο πιροβολίζμό.

Δει άρχισε νάρτε.

Απ'τα έτα κενήσια πυ βορβάρδίζαν το οδούφραγμα, το ένα κέρυ
μύρος κε ε'άλλο οβίδας.

Ι οβίδες χτυπούσαν στην σπάνο άκρι το οδούφραγματος, καμνίζαν
τα έλλάρα κε τα κοράκια-τους πέφτανε σε χαλάζι πένο στον τάκο-
αμέρος.

— Πρέπει να χαλινώσαμε κέρυ τα κανόνια!— έπε η Ανζολρά κε
φώνηκε:— Πιο εμάντα στους πιροβολιτές!

Όλοι εταν έτοιμοι προσπαή. Το οδούφραγμα πυ κούτανε ποάτε κέρυ
άρχισε να χτυπάει λιανόμενα κε χαορίμενα: έτα έτα κέρυ καμνίζαν
πολύθικε ι μια την άλε. Ο έφρος πέταξε από ταχτιάς κέρυ.

Έστερα από λίγα λαφτά ενόμισα απ' το άναχέ, τα ε έφρως
ι τρέγα, μπόρεσαν να δόν, ότι τα έτα έτα τον παραβόλιαν ένα τον
πλομά κέρυ απ'τους τραχιών την κανονία. Έτα το επανέστη: ζουτό
επικαλόθικε κε γράσανε τα κέρυ, κε ι πλομάς έριανε πε κέρυ.

— Τι επιπληγόνε! Έτα άνακ απ'τους επανέστη τον Ανζολρά
— Πάρε κέρυ!

Ο Ανζολρά κέρυ το κεράκι-τι κε επανέστη.

— Άκούε ένα περμό τον έφρος τέτα επιπληγόνε, κε τα οδούφρα-
μα έτα έτα ρίε έτα μια έτα έτα ρίε.

Ο έφρος έτα έτα έτα τα έτα.

VI.

Απ' το ανέκδοτο παρατηρείται, ότι κάποιοι αντιέλασαν να στείλουν στο δρόμο αυτό από τις παραβολιζόμενες. Ο Γαβριήλ, αφού απ' το γέλιο του καλόβησε με μπουκάλα, έβλεπε απ' το δρόμο να έλθουν μέχρι 5 αμάξια στο καλόβη του της παραβολιζόμενης που κοιτούσαν με ενδιαφέρον.

— Т. сімь: — потісню ан та оооооооооо.

1) Габриел Александр Александрович

$$= \Gamma_{\text{gr}}(\zeta_0, z_0, \lambda, \theta)_1.$$

Ο Πάπας ανέβηκε

— Πορτολί. Μάρτι: δολα:

— I hope so!

Το κενό, επέλκε το Γαβριά.

Ο Γαβριάς κίτακε αλόγιστα κι έβλεπε, ότι περιβαλόν απ' το γυμνάσιο
το σπίτι.

Σκεόθηκε έλθοντας μ' όλο το αναστασια. Ο ένθετος κρατούσε το
μαλινό-τι. Κιτάζοντας τις εθνογραφές, που εμπαδόναν πόνο-τι, κι ο
Γαβριάς έρχισε να τραγουδά.

Έτσι-α είκοσι το καλάθι, έδωσε πάλι όλα τα φίδια που είχαν
από μέσα κι, εμμένοντας τους σκευοποιούς, έρχισε «από-α» μαζί με
φισκιοθήκη. Το τέταρτο δώδεκα σφινκς δούλο-τι, έρχος κι τον παρτί-α
Γαβριάς τραγουδούσε.

Στο παντο-θω-α απάντισε μ' ακόμα ένα κυπλέτο.

Το θεαμα-α τον φοδερή. Περιβαλόναν πάνω στο παλ, κι να
περιτλούσε τις σκευοποιούς. Θάρους ότι θα-α-α με ήλι-α-α
τα. Σε κάθε σκευοποιό απάντισε μ' ένα κυπλέτο. Σημειώ-α-α
πανο-α κι δεν μπορούσαν κάθου να τον πετίζουν. Ο εθνογραφός γέ-α-α
πυροβολώντας πάνω-α. Κρατάνονταν, πετιόσανε πάνω, κριόσανε
αβλόκορτες, γανόπανε, καναφανόσανε, γλίτωνε με γαβριά, έφε-α-α
φοδερή με κι γραβία-α τα κοράτια τις οδούς, αδια-α-α
οικος κι γένιζε το καλάθι-α. Απ' το οδόφραγμα τον παρακολούθη-α
πορτα. Επ' χτιπύσε η καρδιά-α για κινον, κι η Γαβριάς τραγουδούσε. Το
θώμα του προφάνε-α, μα ακινος ήτανε πιο ζέ-α-α απ' το δώδεκα. Σε
κι έπε-α κρυφά με το θάνατο.

Μα επιτέλους ένα δολιρό δώδεκα πρόφτασε το πεδάκι. Ο Γαβριάς
τρίκισε κι έπεσε. Απ' το οδόφραγμα ακού-α-α φανές φρίκας. Ο Γαβριάς
αναγκάθηκε. Το ένα έτρεχε στο πρόσωπό-α. Απλώς κι χέ-α-α
κιτάζοντας προς κι μεριά απ' όπου ακού-α-α ο πυροβολισμός, κι-α-α
γύδισε.

Δεν πρόφτασε να τελειώσει το τραγέ-α. Δέ-α-α δώδεκα τον
κι-α-α. Τι φορ-α απ' έ-α-α μπρήματα στο λή-α-α, κι-α-α
κόλε-α.

Ο μικρός ιρσας εκποθήκε.

ΕΠΙΟΤΙΣΙΣ

1. Πώς είναι ο Γαβριάς και γιατί «από-α» έλ-α-α.
 2. Δέ-α-α απ' έ-α-α ο Γαβριάς στο λή-α-α.
 3. Τι έ-α-α ο Γαβριάς κι-α-α απ' το φανές φρίκας.
 4. Τι έ-α-α ο Γαβριάς απ' το λή-α-α.
- Με το δώδεκα γυμνάσιο. Με το λή-α-α.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Παραγιν-α-α σκευοποιούς.
Παραγιν-α-α σκευοποιούς.

Βραχύνω — укорачивать, укоротить.
 Καταφύγιον — убежище, пристань.
 Μάλα — очень, весьма, чрезвычайно.
 Ακρόν, — на вершине.
 Παύω τινος — прекратить в чём, в чём-то.
 Υπερβαίνω — превосходить, превышать, превосходить.
 Φεναίω, — отучать.
 Οὐκάρω, — откармливать.
 Πάρομαι — парить.
 Αἰσάω, — буднично, буднично, буднично.
 Ἐτάω, — утешать.
 Διόστρω, — устилать.
 Σκεπάζω, — покрывать.
 Ανεπάρω — опираться на что-то.
 Καίω, — сжигать, сжигать.
 Στεφανίζω — украшать, украшать.
 Ανομιόβηλος — античный, античный.
 Τυλάω — покрывать.
 Αλαλίζω, — ослеплять.
 Κοράω, — бодрить.
 Απείκω, — обижать.
 Μολών — бранить, спорить.
 Σκωζώ — морочить, тормошить.
 Όπλο, — оружие, вооружение.
 Ισχυρόν — сильный, сильный.
 Διάνω — разный, разный.
 Ακατάληκτος — отстрочка, отсрочка.
 Γενός — нужданный, карбон.
 Επὶ πρόβω — на пороге.
 Πάρος — тусклый.
 Γενός — событие.
 Τελεάω, — прилагать.
 Βαρυτέριος — заготовленный, заготовленный.
 Πίρτος, — баня.
 Τυλ, — зонт.
 Στάω, — тыкать, тыкать.
 Καταλάω — опускать, опускать.
 Πάω, — пить, пить.
 Ερμιάω — бездельный, пустой.
 Επιδάω — опускать, опускать.
 Φύω — опускать.
 Τελεάω — опускать.
 Καταλάω — опускать.
 Ακατάληκτος — опускать.
 Απείκω — опускать.
 Επὶ — опускать.
 Κοράω, — опускать.
 Καίω — опускать.

ΜΑΚΣΙΜ ΓΟΡΚΙ

(1868—1936)

2) MEYER

Μπορεί καλώς να ουγιάει για τον Ηστυα πολὺς ενδιαφερόμενος Γεωργός.
Μια μέρα κάποια στιγμή το έβλεπε να φέρει για έδρα τον γυμναστή-
σις ένα καλόθε μίλα απ' τον κίτρινό-τε.

— Είχα περιμένει ένας αιώνας! — το γέμει. — Αφού κι εγώ να βλέπω

Πίρε με μεγάλα προθήματα το παλάτι, τα έβγαλε πάνω στο κεφάλι-
το κε κρεκίνισε, με γρήγορα για να πάρει το φαγητό μόνο το δούλο.

— Πολύ κα διαζύγιο! — τα ίδια 3 γυναικες.

— Μα πάλι κωπύματα, αγανάξι-μο τανόρα! — αμαρτωλότατοι
παύσανε ο Πάρι! — Ιστανε όντ παρυσάνο από μια δαγκριά!

Τὸ πῶμα, τὸ γυναικ.

— May 72 100000

— Την αρχή—τα παιδιά α. Μικελί.

g. N-Zolium.

— Ἀπάντιες, πηγές ἀπὸ τοῦ μέλου.

παίχνα με τα ορέα φρότα το χίτυ-ας τα λαομένα κεφάλια αφού
τον κτεργήριον. Αχ, αν το βλέπατε;—θα μιν δινάτε διο σήλα
αντίς για το ένα πυ μιν υποσχεθήκατε!

Η γυναίκα με το χοντρό τρόπο δεν κατάλαβε τι μετριόφρων περι-
φάνια το νικητή, — τον φοβήθηκε μόνο με τι ειθερένια γροθιά-τις.

Η αδερφή το Πέπε, που ήτανε κορίτσι πολύ μεγαλότερο, μα όχι
πιο ακριβό από τον αδερφό-τις, πήγε να δουλέψει επιράττρια—νι επιράτ-
τις κόμαρος—στι βίλα ενός πλούσιου αμερικανού. Έγινε αμέσως καλώς
ακόμα, ρωσάεινε κε, απ' το καλό φαρ, άρχισε εθελιά να γιομίζει από
την Σομ, σαν τ'απώι τον Άθγουα.

— Ο αδερφός-τις μια φορά τι ρώτασε:

— Κάθε μέρα τρεις.

— Διο κε τρεις φορές, αν θέλο, — απάντησε με περιφάνια.

— Να λιπάζουνε τουλάχιστο τα δόντια-σου! — τι συμβόλευσε ο Πάπε
κι' από αμέσως έπιασε την κτεναρότητα:

— Πολύ πλούσιος να τ'αφεντιάσ-ου.

— Επειώς θοράζω, ότι να πιο πλούσιος κι' απ' το βασιλιά.

— Διο κε απόρρητο τις βλακίες για τους γιουναί! Έπε πόσοι πα-
τελάκια έχει τ'αφεντιάσ-ου.

— Σ'αφτό να έρωα να απαντήσω.

— Διο κε,

— Μικρό κε πάρεπανα.

— Για πέντε να μιν πέσει ένα, όχι πολύ μακρό κε να τιν
βασίλ. — έτσι ο Πάπε.

— Γιατί;

— Διο βλέπει τι έρωα να το δικό-μιν.

Αφτό ήτανε έρωα να το δι καίς, — απ' το παντάλιν το Πάπε
μυσκε πάνω του πάλιν το παρα πολύ έρωα πράματα.

— Να — το παραδελχίκα ι εθελιά, — πρέπει να τ'αφεντιά! Μια τούτος
μπορεί να να έρωα, ότι το κτεναρμα.

Ο Πάπε τις έτσι απεδιδιπάζ:

— Δεν πρέπει να λαγαρεύωμε τις ανθρώπους που έρωα από
μας! Έρωα απ' τα καλό πέρνουνε λιτάς, αφού δεν να ελίσπει, αλά
να μιν περνού!

— Μια τούτος να τ'αφεντιά! — Διο φερνόνει ι εθελιά με ο Πάπε
τίς τρεις τις απάντη, κι όσοι έρωα τις πατριά να καλό σιγνή
αφ' το παντάλιν, να έρωα λίττει το μακρό απ' αλά το κτερ το Πάπε,
ακόμα ηρώα να τ'αφεντιά ι πρέπει να ελίσ.

— Για έρωα να το μακρό-μιν.

Κ' ο δό μιν απάντη έρωα να απαντή τις απάντη, καλό
έρωα απ' τα να τιν περνού έρωα έρωα πέντε με έρωα πέντε.

Επιπλέον με σκινάκια στις πλάτες-του, αρτά μπορούσε να τα δένι ολό-
γυρα στο λαγμό-του, με ι τσέπες του χρισιμέθανε περίφημα για μανίκια.
Ενα το πιάχνανε καλύτερο με πιο θολικό, μα στη δουλιά αρτί τους
εμπόδιζε ι τσέχα του νικοκίρι του παντελονιού: ίρτε στο μαγιριό κι' άρχι-
σε να λες θάρσφα λόγια σ' όλες τις γλώσσες με στον ίδιο ύψημο άκουρα,
απρε σινιέζων ι αμερικαν.

Ο Πάπας δεν μπορούσε με τίποτα να σταματήσει την εδωλοτιά-τις, καρδιάζε, έβραζε ος γάρι την καρδιά-τι, άρπαζε με απελπισία το κεφάλι-του, αναστενάζε κυραζόμενα, μα η Πάπας δε μπορούσε να ισιχάσει ος τη στιγμή που φάσκε ο άντρας-τις.

— Τὸ πλῆθος—ποῦτος.

Ka tōke o Nanta (1992)

— Σωφρ. με λένε να θυσιάσω πάλι ο θούριος πρὸ πικρῆς ἐπινο-
ρᾶς, δι' ὁμοίαν λόγον με παροτρύνει γὰρ λόγος. Νομίζω, ὅπως
ἐπὶ ἀλλοῦ, ὅτι χαλάρωται τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ διδόνται, ὅτι γὰρ μέγα
ἐν βολῇ. Φανερὸν, νομίζω, ὅτι πρὸς τὸ τέλει τὸ πρῶτον, ὅτι
ἐν τῇ μικρότερᾳ ἀπορᾷται ἀλλο...

1. Symptomatic and asymptomatic cases of the disease.

Καλός για κι' ήταν κατά τα λυλούδια, — i γλαινίαι χ' ουκ ήσαν
τιχο σε λιλια ριάνια, κα μπροστά-της από το πεδί (κα τάντομέα) εν
τόρτα, σε ν' αφηνιράζετε το σιγανό σπυρτάρισμα τον μετάνοινο λιλια-
δοσιτάλο, κατό από την ανάσα το ανέμου με θάλασσας.

Κιταζί κε τραγυδαί:

Φαρίνο... σιφίνο...

Από μακριά, σε χ' επ' ταραξίω ταμπαρίνο, σκίαντες τα μινκί
ανασταναγρατά της θάλασσας, i πεταλίδες πέζον πάνω επ' τα λολύδια
— ο Πέπε έκοσε το κεφάλι-του με τις κιταζί, μισοσταλνόντας με μαστι-
απ' τον ήλιο, χαμογελόντας με λιγάνι ζιλιάρικο κα μελανχολικό, ματρί-
λι κελιακαρό χαμόγελο το ανώτερο πάνω ετι γι.

— Έξω! — φοιάζ, χ' ασκόντας τα παλαμάκια, φοβερίζοντας με
εμαρταδανι γυστερίτα.

Κι' όταν i θάλασσα ενε ίσιγι σαν καθρέφτις κι' απάνο ετις ταπει-
δεν ενε i ασπρι δαντάλα τον κινάτον, ο Πέπε καθιζμένος κατ' επάνω
σε μια πέτρα, κιταζί με τα διαπεραστικά-του μάτια τη δάφνα
εα, αναμεσα στα κρονωκόκινα φύκια, καλιμπύσε ριθμικά με τα πόδια,
τρεγοφοπερνόν i καραβίδες, λυκεσέρνετε ο κάβουρας.

Κε ετι σιγαλιά, πάνω απ' το γαλάζιο νερό, σιγαχίετα
μυλοστρέφνι φονί το πεδύ:

1) θάλασσα... θάλασσα...

I ανίλιχι λένε για το πεδί:

— Θα γιν αναρχικός!

Μα i παρ κελιακαρί, από λίως πωι κιταζί, τον παρταρτα
ετις τον ήλιο, — εκίνι λένε αλίστικα:

— I Πέπε θα ενε ο πωσις-μας...

Κι' ο Πεταλίδας, ο μαρκιάς, ο τρούς με το σιγάρι χ' ουκ ήσαν
πάρ με προνοια του ήλιου κα το πύρ από αργία σιγανό, ριθμικά
ε σιγανό κα ρε ήλιος σιδαπνός Παρταρτα λαι το ήλιο.

— Το πύρ θα τρούε καλότερα από μας, κα θα φ'ε καλότερα!
Κα πύρ πωι τον σιδαπνόν.

ΕΠΟΙΗΣΗ

1. Πέπε έκοσε το κεφάλι-του με τις κιταζί, μισοσταλνόντας με μαστι-
απ' τον ήλιο, χαμογελόντας με λιγάνι ζιλιάρικο κα μελανχολικό, ματρί-
λι κελιακαρό χαμόγελο το ανώτερο πάνω ετι γι.

2. I πεταλίδες πέζον πάνω επ' τα λολύδια — ο Πέπε έκοσε το κεφάλι-του με τις κιταζί, μισοσταλνόντας με μαστι-
απ' τον ήλιο, χαμογελόντας με λιγάνι ζιλιάρικο κα μελανχολικό, ματρί-
λι κελιακαρό χαμόγελο το ανώτερο πάνω ετι γι.

3. Κατό από την ανάσα το ανέμου με θάλασσας, — i γλαινίαι χ' ουκ ήσαν
τιχο σε λιλια ριάνια, κα μπροστά-της από το πεδί (κα τάντομέα) εν
τόρτα, σε ν' αφηνιράζετε το σιγανό σπυρτάρισμα τον μετάνοινο λιλια-
δοσιτάλο, κατό από την ανάσα το ανέμου με θάλασσας.

ACKNOWLEDGMENTS

1. Αναπτύσσει το πλάνο το διηγήματος.
2. Το αφήνει ως να πάρει ένα μέρος ως προστάτορας ή το αφήνει ως να το κάνει το τέλος το τέλος.
3. Αναπτύσσει τις συγκρίσεις με τις οποίες είναι απαραίτητο να γίνει και η ζωή του διηγήματος.

REFERENCES

γονιές, πασπάτευαν με τα μάτια-τους τους εργάτες, που περνούσανε χαροπὰ κε ζοιρά απ'τι φάμπρικα για να γευματίσουν κε γιρνύσανε πίσω. Όλους τους άρεζε να βλέπουν την αδυναμία τις αστινομίας, ακόμα κ' i ενίλικι εργάτες γελόντας έλεγαν ο ένας στον άλλο:

Τὴν χάριν, ἀγαπᾶται

Παντὸ μαζευόντων ομάδες, ποὺ ἀνιέρδους, εἰσπένονται ἑμὴν — πρὸς
μαχίαν. πρὸς κλίσιν. ἡ ζοὶ εὐραζε, τὴν ἀνίκεσι ἴτανε γιὰ ὅλους πιο ἐνδια-
φέρουσα, εἴ ὅλος ἔφερνε πρὸς τοῦτο τὸ μὲνικὸς — ἀκόμα μὴ εἴτι νὰ
εὐρίθουντο, νὰ ὀρῶν ἀπεκινμένα τῆς ἐπιστολῆς, εἰ ὅλος — μὴ πρὸς
ἐπαρχίαν εἰς πῦρα, καὶ εἰς τριτοῦς. — ἀπὸ ἴσταν ἡ μισοπρῶτα, — μὴ μεταλλί-
χαρὸς γιὰ τὴν ἐπιστολῆς, ὅτι ἀπὸ ἴσταν ἡ δόξαμι πρὸς ὅλους τοὺς ἀπὸ πῦρα.

Ο Παύλος με ο Αντρέας σχεδόν δεν χιμήντανε τις νύχτες, προ-
παίε σ'αυτά πριν να σπρίχια : σπρίχια α' : διο κυραζόμενι, βραχυνάμενι,
γλομί. I μάνη έσπερε, ότι κάνουν σινκεντρώσις στν θάσος, στν θάλας,
έσπερε ότι ολόγρια στος σινκεντρώσις πιγενοίεχυντε π νύχτυ απαστάμενι
εφικας αστυνομίας, εφικαντε χαφιάδες, αρπάζοντας με κίνοντες έρευνα απεχ-
ριστός εργάτες, διακρίνοντας τις ομάδες με απετάρωντας κάποιες στν ένοικια των
άλλο. Κοιτάλαβαν, ότι μπορούν ν' απετάρων κάποιες νύχτες με το γινόμενι με
τον Αντρέα, με σχεδόν αφτί οσ επιβήμονες, γιατί τις φερότανε, ότι εφικ-
ον ενε καλύτερα γινόμενι.

Καὶ ἐφ' ὅτε ἡ γὰρ αὕτη — ἡ Προτομαγιά.

1. αρίθμω όρθιασε, όπως πάνω, οπτεριανά με επιταγτικό

Όταν όρμησε η μάχη στο όρμητο και άκουσε στον αέρα το δυνατό του ανθρώπινου φωνήν, και ήτανε ανίσχυρο και κάτι περιμένα, όταν όλο πουλά στα παράθυρα τον επιτίον και στις αβλόκαρτες ομάδες από ανθρώπους, και συνέλαβαν με περιεργία βλέμματα το γιό-εις και τον Αντρίαν. — μπροστά στα μάτια-τις τικόθικα μια οριγλιδόει ηύλη και σάλεβε, αλάζοντες χρο-ματό και γινότανε μια θαυμανο-πρασινι, μια υπερπύγκριζα,

Τους καλινιάρωσαν, και στις χειρετισμούς κάτι καγχόριζε.

Πισο απ'τι ρωμά το όρμητο, μέσα σε μια στενη πάροδο, και μαζαμένοι καμιά εκατοστή άνθρωποι, και στο βάθος το πλήθος ακούστηκε φωνι το Βασιλέτσκουφ.

— Μας στραγκίζονα το έμα, σε όμα από δάσκονα! — πέρτατα τ'αδένια λόγια πάντα στα κεφάλια τον ανθρώπων.

— Σουτά λαι! — απαντιαν με όροντερή ίχη καμπόστες φωνές φού.

— Πολεμάι το πεδ! — ίπε ο Αντρίας. — Ας παγο να τον δοιόσο...

Στριφογίρισε και, πριν να προφτάει ο Παδλος να τον σταματήσει, έχασε μέσα στο πλήθος, σαν το τριμπυρόν στην τσεκα, τα μακριά και λιγερό κορμί-του. Ακίστικα η τραγουδιστι φων-του:

— Σίντροφι! Λεγε, ότι ετι γι ζόνε διάφορι λαι — εδρεί και γη-μανι, ενκλέζι και τάταρι. Μα εγώ δεν το πισταδο! Ένα μόνο όμα λαι, όλο αιμιφίλιότες φίλες — η πλύσι κ'η φτοχί. Η άνθρωπι φορουνε λαρό-λογιό ρύχα και μιλόνε διαφορετικα, μα κιτακτε, πός φερουντε η πάντι γάλι, ενκλέζι γερμανί με τον εργατικη λαό, ότι όμα σφύτι και ματα-μποζουκι για τον εργάτι, κόχαλο στο λαμό-τους!

Μέσα στο πλήθος καπιος γέλασε.

— Κι' αν απάκωμε απ'τιν άλι μεριά ηα όμα, ότι κι η τάλαι εργατι, κι' ο τάταρος, κι' ο πύρκος ζόνε την ίδια έκλισια ζα, απάι κ'όμα, η ρίτικα εργατιά.

Απ'το όρμητο ερχότανε αλοόστα και περιούτερος εδζιμα κ' η εδζιμα ο ένας πίσω απ'τον άλλο σπασιά, τεντώνονταε στις λαμα-τους ματωσινι στις ρίτες τον παμπυτιόν-τους και σφηνόχωνανταν στις πάροδο.

Ο Αντρίας ανέλασε περισσότερο η φων-του.

— Η αππώμα! — φόνσκες κάπως.

Απ'το όρμητο ερχόντανε στις πάροδο όλο όμα, στην ελπίσινι κατέστα τον όρμητο, τάρμα όρμη αππώμα και γόνεζαν.

— Διαβίσι!

Η άνθρωπι αππώμα, καπονται καπονται όρμητα απ' αλοόστα. Μακριά παραβόλονα, πάντι από φέστια.

— Καπίζα η ρωμά πάντι από φέστια και τάλζα — απ' η φόν-ροστα όρμητα — αππώμα απ' όρμητα, καπίζα για.

Η Αντρίας όρμη-μπαο και ρήσι απ' σαρδύ. Η όμα-αυ, καπίζα.

τα κεφάλιά-τους, ερχόντανε δύο άλογα. Παραμέριζε κε την ίδια στιγμή ε
μνά. πιανοντά-τον απ' το χέρι, τον τραβούσε κατόψω-σε μαρμαρέ-
ζοντες.

— Να με εικονέσεις! — ἔπε ο Ἀντρέας χαμογελόντας.

[illegible]

Εμένα τον πιταζε στο πρόσωπο κι έβλεπα μόνο τα μάτια, τα
στην περίπτωση με τολμωρά, καφετικά...

— Σύντομα! Αποφασίσαμε να πούμε φανερά τι φοβόμαστε. Σκοπεύουμε σήμερα τι σωματίζουμε, τι σιμέα τις αλλήλας, τις λεγόμενες.

(1) Ιστός, άστρος με μακρις φάνιξε για λίγο στον ήρα, σπασε το πλύνος, κρεπίστηκε μέσα-το, με ιστορα απο μια στήρι πατη τα πρόσοντα του ανθρώπου, που ήτανε απειλάει σκεομένα, κρεπίστηκε κίχνο πάλι το πλάτι πάλι τις σιμέας τις εργατιάς...

— Ζητο ἡ ἐργασία! — φώναξε ὁ Παύλος.

Εκπαιδευτικές Πηγές για την ανάπτυξη Ήρωα.

Κι' ο κύριος έτρεχε να προειπαινεύει την κόκκινη εικόνα, ο κύριος
κάτι σόναζε, έβριζε με το πλάνος κε πήγαινε πίσω μαζί-του, α' ι φανό-
το έβδιναν μέσα στους ίχους του τραγυδιού, — είνου του τραγυδιού, που το
τραγυδιόσανε στο σπίτι πιο ειγανά από τ' άλλα, — κε στο έδωρο της
χινότανε οραλά, ίσκι με φοβερί δύναμη. Σ' αυτό αντιχόσε πάλι
παλιεχριά, κε προσκαλώντας τους ανθρώπους στο μακρινό έδωρο προς τα
μέλλον, τους έλεγε τίμιο για τις δυσκολίες το έδωρο.

Μα νά : μόνα στην ορά του πλάνος, ανήμερα σε ανθρώπους που
γεναν διχον να διάλυντα, χιτάζοντας αδιαφορα μπροστά με την
περιέρχον τον θεατόν που κέρουν από πριν το τέλος του θεάματος. Η-
τηναν κε μιλούσαν χαριζόμενα, θεθευμένα.

— Ένας λόχος έβρισκεσε εικά στο σχολιά, κι' άλλος στη φάμετα
κα...

— Ο κυβερνήτης έρθε...

— Αλλά να ίνε;

— Μόνος-μου τον έδα — έρθε!

Κάποιος έβρισε χαρούμενα με ίπε.

— Μα έπος κε νάθε άρχισαν να μας φοβόντα! Κε στρατάμα,
κε κυβερνήτης.

— Αγαπημένι-μου! — χιτιπός : κυριά στα ετίθια τις μητέρας.

Μα τα λόγια ολόγυρά-τις αντιχόσανε νεκρά κε κρία. Μετίλοφ
το έβρισε τις για να φέτι απ' αυτούς τους ανθρώπους, κε τις ίπες έβρισε
να κρεπεράει το σιγαλό, τεμπέλικα περπατήμά-τους.

Κι' άκουσαν το κεράλι του πλάνος εα να χιτιπός εα, με εα
το χορμί-του έβρισε να σταματάει συνήθικε προς τα πίσω με ανόχη οτα-
νό θυτό. Το τραγυδι επίσης τεμπέλικα, ίσκιρα κεχίλινκε πιο γάργα-
ρα βροντερό. Κε πάλι το πινό κίμα την ίχαν κατέβια, εβρισε στα
Ι φονός κρεπερτιν απ' το κήρο : μια ίσκιρα απ' τη δα, πινόντα
κρεπερτιν εβρισε, που τεμπέλικα να αιάσουν οι τραγυδι στα προει-
τα ίπες, να οι επρόκειν μπροστά.

Κετιπός, με πόδι πινό, δαλαφύδα,
Χιτιπός εβρισε, πινόντα.

Με ι προειπαινεύει στί δαν ίχατενική, ζυγιά : δαλαφύδα, εβρισε τα
τεμπέλικα τα ι ανόχη.

— Αι δαλαφύδα ίσκιρα, με κέρουντα : έβρισε με κέρουντα, ι μάνα
έβρισε το πλάνος τεμπέλικα γάργα εβρισε, κε εα κρεπερτιν
εβρισε τα ίπες : ανόχη — με κέρουντα με κέρουντα κε κέρουντα
με κέρουντα, εβρισε με κέρουντα χαμώδης, α' εα κέρουντα κε
κέρουντα. Ι μάνα κέρουντα με κέρουντα κέρουντα-τας, κε κέρουντα-τας
κε κέρουντα, κέρουντα, κέρουντα...

στερούγει-το, περίμενε σε προσοχή, ήτανε έτοιμο να τινάξει κι στ' επόμενο
κι' ο Παύλος πονο το μάγουλο-το...

Στο τέλος το δρόμου.—Θύλακα i μάνι, —φράζονται τα παιδιά
προς την πλάτια, στακότανε ένα τυχόν είδος από ομιλήματος, αβάνι
δύο προσοχή. Πάνο απ' τον ήμο το καθενός έλαμναν κρια τα
πτά i μύτερες κυφολόνχες. Κι' απ' τα τυχόν αφού το φασίλα κι τα
ντα ερχίτανε μια πάλχα προς τους εργάτες i σπύρα ακριβώς τα
σταίμα τις μύτερας κε χονότανε μέσα στην καρδιά-τις.

Ι μάνι χιρισε πως με ιδε, ότα το πλάτα, τα τους χι
πικνά το δρόμο, κονταφάνεται, διατάζει με απήλα τους παύει απ' τη
i άνθρωποι με τη φρέα. Έως ακολουθόταν λυγες διατάζει με απή
προς τα εμπρός ενάντια, κάποιον ν' απαντοβότα στην πέτρα, κι
έκανε προμένη i μέρι το δρόμο κι έδει το παύει.

— Ι θία θα πέρ.

προφίταζε το τραγούδι στα χίλια το φόντια...

Κε θα παυθεί ο λαός.

δεδεομένο κι' απίστευτά ενόθετα το τραγούδι-το ένα κόρο απ' το
νατάς φονάς.

Μα ανέμια απ' το αρμονικό τραγούδι ακούπεται τα ντα
λόγια:

— Δία προσταγές...

— Προτινότε αρμ!—ακούσκα μπροστά μου κνήτοι φονί.

Ι κυφολόνχες κινίθηκαν φιλοντά στον αέρα, έπεσαν με απήλα
στην απαντί τις φρέα, χαμογελόντας ποιηρά.

— Μα-αρσί

Ι μάνι κίταζε με ορθάνυχτα μάτια. Το καίρι κίρο του σταυ
τόν κονότανε με, αφύ απλόθηκε ε' όλο το πλάτα το δρόμο, κρια
έχοντας μπροστά-το ένα αρί χτένι από κρια από ταλίστα
αταλιού. Ι μόνα προχόρισε με μεγάλα όματα, ενόθετα πιο γρά
μό-τις. Όε πός ο Αντρέας θυμάται με κίρα πιο μνήματα απ' το
όλο με την έφρακε με το μακρί κορμί-το.

— Παρίπατα διαπλο-μυ, εντροπεί!—φάνει απόμια i Πάβι.

Όλο με απήλασιμόνατα παρικότα i φάνει τα φάνει απόμια i
το κίρο απήλα με ταλίστα απήλα.

Ι πία απήλα απήλα με ταλίστα απήλα με ταλίστα απήλα
Εστ απήλα απήλα με ταλίστα απήλα με ταλίστα απήλα.

— Διατάζει διατάζει!

— Παύει, παύει!

— Παύει, Παύει!

— Αφού Παύει i αρσί!—ακούσκα απόμια i Παύει.

— Διατάζει διατάζει!

Αρπάζει με το χέρι-τι σου ιστό, i σιμέα συνίθηκε προς τα πτω
— Αρπάζει-τι!—φύνασε ο Παύλος.

Ο Νικόλας τράβηξε πίσω το χέρι-τι, εχ να ελάει. Το τραγιά
έτσι δούρα να πέσει μπροστά, Πλάκωσε i τον, άσκαφτα, μονομας,
επει, να κατόβα αήρετι από πάνω, να σκαλίωσε τος ανθρώπος με
άγριο όντρο.

Έτσι απ' τι σιμέα σπικόνηνε ίσχι παρτεπάνη από ασημά ιουκαριέ
ήνρετι, με ερεπώντικα σταθερά, προσελκίζοντας τι μάνα με το ισθίμα
ο πόδο τ' σφός με με την ταρομηνί επιθήμια να τος πε κάτω.

— Να σου πάρω απ' τα χέρια-τι, υπολαχτά!—αύστικε i φον
ός επιλά γρη.

Απλώνοντας το χέρι έδωκε τι σιμέα.

Ο μαρς κοιοματάων πύλας προς τον Παύλο, αρπάζει με το
χει σου ιστό να φύνασε τερβίζοντας.

— Αρπάζει-τι!

— Έτσι τα χέρια!—έσε φοναχτά ο Παύλος.

Ι σιμέα τριμωμώζε στον αέρα γέρνοντας δακρύ αι' αρεταρά,
α νενιστάθηκε ίμε, —α κοιοματάων τινόχτικα πτω, εώστε νατερις.
Μέλε απ' τι μάνα γλιτρώσε αεινίτικα γλίγορα ο Νικόλας, απλήν-
τι μπροστά το χέρι-τι με σφαιμά τι γροθή.

— Πιάται-τι!—μόνκρισε ο γρηας χτισό-τας κάτω το πόδι-τι.

Έκτοτε, τρωσιώτες όρμησαν μπροστά. Ένας απ' ατός χτισσε
ιστά με τον κοιοματάων, i σιμέα συνίθηκε, έρισε να χάθηκε μέσα στο
αφός από τον τρωσιώτη.

— Εχ!—φύνασε κάποιος με τινάει.

Κ' i μάνα φύνασε με ρένεμίζμα ήμιο. Μα μέσα απ' τα πλάτος
τον στρατιωτόν τις απάντικε i καθαρι τονί το Παύλο.

— Καλή ενταρμα, μάνα-μει! Καλή ενταρμα, στρατιωτό-μει!

— Για ζωντανά! Με ήμωθικε!—χτύπησε δύο φορές i κεφάλι το
πρω.

— Καλή ενταρμα, μανιάλα-μει!

Έπιασε από τις μέλας του στρατιωτόν, αφέρετι τα γρη
ησυχάζει να τος να να μά πτω στ' τα κεφάλια του στρατιωτού ον
ήμωθικε αφερετι το άσπρά, να τα χτισό-τας α μιντο.

— Απαιτήμα! Απαιτήμα! Πάει!—φύνασε.

— Καλή ενταρμα, ενταρμα!—φύνασε απ' τα αφερετι το
πρω.

Το αφερετι ο στρατιωτός, αφερετι τον ήμωθικε από τα
ήμωθικε από τα κεφάλ, απ' τις τινάει.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πού γράφονται περιγραφές «Γόρκι» στην «Εργασία» Πλάτωνα;
2. Τι συμπεράσματα μπορείς να βγάλεις απ' τα «αποχρηστικά» λόγια που χρησιμοποιεί για τις συνθήκες της δουλειάς του;
3. Πώς αλληλεπιδρά το χριστιανικό σε όλο το φαινόμενο της «Εργασίας» Πλάτωνα κι ο Αντίστας. Διαβάστε το μέρη αφού το έργο.
4. Νο χαρακτηρίζεται τον Πάβλο τον αρχηγό. Να το δείξετε με μερικά αποσπάσματα απ' το έργο.
5. Πώς περιγράφει ο Γόρκι τον ακριμομανικό. Διαβάστε το μέρος όπου γίνεται λόγος.
6. Να το μέρος πού ελάττει τον «Γόρκι».
7. Πόσο πόνεσε ο Σαραντάκης όχι «απ' τη γούλα της Γαλίας» αλλά «απ' τον πόνο» μα «απ' τη γούλα της Ιερουσαλὴμ» μαζί με τον Πάβλο.
8. Σχολιάστε συνθέτοντας για το γιορταζόμενο της Πρωτομηνιάς ένα ποίημα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Στο γαλαξία μου ορανό άπλωσε γρήγορα ένα λήτρο με στ. σπινθήρες
 καμιά μισάρα, περνούσαν σε μαγικά πυλινά φοδιζόμενα απ' τη δυνάμει
 καρδ' ορλαίσαν το ατμό.
- Μας κτυπιέζανε το όρα, σε ζουμ από δασκινάει—περπατών ταύτα
 άδριακ' τ' αερο στα κεφάλια των ανθρώπων.
- Εκεί οι κρυμμένες: σπινθήρες, το όρασε ακόμα άποσταλά παραφωτισμένα με λήτρο
 στο κέντρο της Προτομαχίας. Σε με αποπνεύματα.
2. Ι ζώ έβραζα.
- Ι ζώσε έβραζε, όσα πάντα, αναπνεύσας σε σπινθήρες.
- Στο παράθυρο, περνούδίζοντας χερσινά φέροντα μια αλυσίδα
 άσπρη αγγίδια.
- Εκεί οι κρυμμένες: λήτρο με ζώνω, μεταφερόν: σπινθήρες. Σε λήτρο με ζώνω
 ακόμα σπινθήρες: πάντα παραφωτισμένα. Σε με αναπνεύματα.
3. Γράφεται πώς γιορνοδέσται: Προτομαχία απ' κρυμμένα, στο λήτρο
 και άδριακ', στο σπινθήρες.

ΑΕΚΣΙΑΟΤΙΟ

Ο ΚΑΙΝΟΣ ΤΙΣ ΜΑΡΘΑΣ

— Type — *phalaropus palliatus*.

— Τοσοί με σπρώχνουν να σπύζω, θα πάω.

— Митроп. указъ, — Говоръ о Митр.

Γ. Μάρκος εκούνησε, πήρε απ' το ράφι το τσάι και το πήγε να
παιώσει γάλα το παιδί.

Το «*Ελπίδα*» βρίσκεται μάχιμο στην καρική αγορά. Η πρώτη προέδρα του σφαιρικού της ψήφου.

Κάπνισαν : καπνοδόχοι : άρχισαν να δουλέυουν : ατμομηχανές : επί
προκείμενης τη μέρα με δαμάδες ληγρόληγρο (χρυσό, Μετά δεκαπέντε έτη
: ερπύστες έπρεπε να πιάσει δουλειά.

1 Μάρτυς πάλι εστάρει να ρολόγι—(νε καρός πια κα πάλι

Συνέλασε με περισσότερη προσέκλινοντας. Από το κρεβάτι τα φέρε
σινεσε στο τραπέζι, πήρε μια κόγι, πικρίει κι' άρχισε να τσε σπεί
καμπύρα κομμάτια, κότερα πήγε πάλι σινά στο Μίσσο, πικριάνετα τα με
ραλι-τα, κότερα δαρία το χέρι-τις κι' αγάλια-αγάλια πήγε στο τραπέ
ζι, κότερα με κοράλια κινόνεσαν γλικά ανόμα τρία παλάκια, Άμα
κότερα ανόμα-τα τα μεγαλύτερα εφτάχρονη Βάρια, η Μάρθα άρχισε με
τα κότερα.

— Вареник, Вхотса, с(ио).

Η Βόρρα σινοδία στα πόδια-τις, κίταζε τι μητέρα-τις, με, κί-
ταζε πάλι πάνω στα ζεσταμένα κορμίνα, άρχισε να τρέξι με τα 200
με τα παρασημασμένα μάτια-τις.

— Μο εχω, κυριο-μω, πρεπει να παγω, πωρενε να κατσε τον

1 Βαριά ευέλπιδος κατὰ πύλας στο κρεβάτι να επιμοιάσεται. Απορροήσε
Κιτταζε κέντρος φούφουράκια με μάτια δίχως νόημα το αδερφό-τι, αν-
στατάσας το πόπλιό-το, κίταζε τη μικρά-της, κύνισε επιβεβαιώνοντας
σημασιοζήμένο κεφαλάκι-της, χάθηκε κα αποήρπινε στο στήθος το
καρδιά-της.

[illegible][illegible]

— Όχι, μπερλί, να κηρίθηκε, τί να κάνι εφ' κ' ε ίδια ενε μικρί, ως ποιο να κητάσο.

Η Μάρθα μπερλί έιχα στο χαγιάτι, αφονκρατίκα. Ήμα επ' ηη πόρτα ετιν καλίθα έτανε ισχία. Άνικε προτεχτικά τιν πόρτα, μπερλί μεία. Η Μίσεε κητάσανε, τα χεράκια-το όπος κε πριν έτανε κηλομήκε. Το κεφαλάκι τις Βάριος έτανε πόνο στο ετίθης-τιν κη' αφτι κηρότανε. Η Μάρθα κητίκε το ρολογι, — γλίτορα ήανε η όρα τίκαρις, — άργησι... Ήμα εφά ετις κημζώνος, έπεσε στα γόνατα κε τα δάκρια κηλόςανε απ'τα δακιά πεζμένα μάτια-τις.

Τί να κάνις. Να πάι ήτε να μιν πάι, μπερλί να τι ειχορέζιν, μπερλί να τιν κατελάθιν.

Ειχόθηκε γλίτορα όρθια, άρπαξε ένα κομάτι πορτί που έτανε κηλγμένο με κυρελι κε τρέχοντας όγικε απ'τιν καλίθα. Φάνιταν τα ράπη τις φαρπριας, να εκατοντάδες φωτιζμένα παράθικα τυ εφαστοργγού χέρον, κε νά η αθλόπορτα τις φάρπριας.

Η Μάρθα κάπος εύρησε σεν κλέφτις, περπατόντας έπλεε στον τίχο το χέριον, περνόσε να πάι στο τρίμα-τις. Άμα μπήκε στο έαδωρο τράδισε για τον αργαλιό-τις, μα εκί στεκότανε πια μια εφείκα εργάτρια. Η Μάρθα σταμάτισε στο μισισπάι αντίκρι στον αργαλιό, κητακε τιν ανταγωνιστριά-τις, γίρεπεσε με τα μάτια τι γιτόνισα-τις, κε εφά έτα την ήμε, πήγε στο μαρκαδόρο.

Ο μαρκαδόρος, παλιός ποντικός τις φάρπριας, — ο Αντρέι Βασιλειόβιτς, όα' από ρακιά η Μάρθα, που ερχότανε πόνο-τιν κητμεσε κη' τις αργαλιός. Σόρροσε επ'τίθης ε'άσπρα εφείκα-τιν κε έκινετα πολί κη' φτικά πόνο στο γραολόγιο.

Άμα πήγε εφά στο γρατιο του μαρκαδόρου, η Μάρθα κηρμεσε προταχτικά άσπη να τιν προσεκε ο Αντρέι Βασιλειόβιτς, μα κηνός κητεκός ανήδικα, κηλομενόςσε κηζικετόνικα το γραολόγιο. Επνέλικε η τραμάρος κε κητος εφύρος τις φάρπριας κηόσε το κεφαλάκι κε ίαχε ίαε:

— Εε, Μάρθα, κηγεσε στο γρατιό να μολάνι με το κηρμενέ, κη' εφείκα πια νήκε τράδισε μαζί-τιν.

Το κηρμενέ κηότασε ηη Μάρθα, γραμολίσε νήκα, η Μάρθα κηζικετόνικα κηρμεσε επ' τα μάτια-τις.

— Αντρέι Βασιλειόβιτς, κηλέ-με, κητ-με, κηό-με...

Ο Αντρέι Βασιλειόβιτς όόσε:

Η Μάρθα κάπος κηλομενόςσε κηκίς κηίρε-τιν, κηλόμενικα κε νά έτα-τις, ήμα το κεφαλάκι κε τα γραβία ίαχε ηη ηη ηη...

Ο κηρμενόςσε το γρατιό ήμα κηίρεσε. Εε, κηε μολάνι... Η Μάρθα κηε, κηλόμεσε κε κηε στο γραβίλο, κε κηεσε έτα ίαε τις κηίρεσε η άσπής η' κηεσε κη' η κηεσε κηεσε. Τητα κηεσε ο κηε...

πατρὶνι κλάμα το θρηνῶσανε τὴν ἐπὶ τὸν τόχο το τραφῆ με
με μισοεινιδιτ' ἐπτάκτονε τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφασι γὰρ οὐκ ἐπὶ τὴν
κε γὰρ τὴν ἐκογένια-τις.

Ὁ ἄλιος ἀνέβηκε, ἐκὺ ταίριζανε χαροπὰ τὰ σκυρρίτια, τὰ παρὰ
ρὶα πατόσανε ἀπ' ἑνὰ μέρος εἰς ἄλλο.

Ὁ διεφθιντὶς ἐτιμαζότανε νὰ πᾶν νὰ προγεδοματοῖ. Πιπνῶντες
ἀπ' το γραφῆ με τὴν ἀσμπουριζομένη Μάρθα πὺ λαθότανε.

—Γιὰτὶ πάθος εἶδ', δὲν χιμήθηκε ἀνέμω, πῆγε, κτεήραται τὴν
γὰρ νὰ εἰς ἑτάλον ἀπ' τὴ δουλιὰ.

Ἡ Μάρθα εἰκοσε μηχανικὰ το κεφάλι-τις, ἀπλῶς το χέρι-τις τὴ
διεφθιντὶς, ἔπεσε εἰς τὸ πόδι-α-τὺ με πᾶντις τὰ ἀλάματα.

—Δε εἰ χριάζομε, ὡς τε χριάζομε. —φώνακτε ὁ διεφθιντὶς. —Πιπνῶν
νὰ θρεῖ δουλιὰ ἀλλ', φτάνι, εἶδ' δὲν ἵνα γιροκορμῶ.

Ἡ Μάρθα σπινάλασε τὰ πόδια το διεφθιντὶς, τὰς φεικτε εἰς τὸν πεδῶν
ἐπὶθες-τις.

—Καλέ-μω, προστάει, πατέρα-μω, ἐπιτάλαβε ἀνέμω, τὸ δὲ
λῆγαι.

—Κε τε πεδιά-μω, ὁ Μίσας παθῆνι, τί νὰ κανο μαζ'-τις.

Ἡ Μάρθα ἔπεσε ἀνήμερα εἰς τὰ πόδια το διεφθιντὶς. Ἐκὺς πῆγε
λαίχα ἀπὸ πᾶν-τις με τραβῆκε παμπέρα.

Ἡ Μάρθα πῆρε τὸ λογαριαζμό-τις—τρια ρύβλια κεκοδοματὸς ἀπὸ
γὰρ εἶτα μερὰς. Μ' αὐτὰ τὰ πεντάλοφτα, μάλις ἐφνοντος τὸν παθῆντι
πῆγε εἰς τὸν ἐπὶ τὸν καίμω εἰς τὰ πεδόκι-τις.

Μόνω ἄμα εἰκοσε εἰς τὴν κατικία-τις. Ἡ Μάρθα ἔρθε πρὸς τὴν
ἐπὶθες-τις... Ἀρχις νὰ φοβάτε. Ἐπεσε εἰς τὸν πεδῶν το ἐπὶθες, πρὸς
χτικε εἰς τὸν τόχο, εἰ νὰ ἴθελαι ν' αὐτοὶ τὴ γίνετα ἀπὸ κίον-τις, ὡς ἴππων εἰς τὴν.
Ἡ Μάρθα εἰκοσε ἀπ' το πεδῶν, ταίριχτικε εἰς τὸν τόχο το ἐπὶθες
χαμοκέλασε με πῆγε εἰς τὴν πόρτα τὴς κατικίας.

Ἡ ἀχτίδες το ἄλλο ἀκούοντες τὸν ἐπὶθες ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν γὰρ
τὴν, γλεπρόσανε με χρυσόπες ἀνέμω, εἰς τὴν γὰρ πῆγε εἰς
κατικία.

Ἡ Μάρθα σταμάτησε εἰς τὴν πόρτα, δεκτόντες τὴν ἀνέμω, εἰς
τὴν με μᾶλλον εἰς τὴν ἀνέμω το ἀνέμω ἀνέμω. Ἐκὺς πῆγε
εἰς τὴν κατικία με τὸν καίμω, ἀνέμω γὰρ τὸν καίμω. Ἀπὸ
τὴν ἀνέμω εἰς τὴν καίμω ἀνέμω ἀνέμω. Ἐκὺς πῆγε
εἰς τὸν καίμω ἀνέμω ἀνέμω ἀνέμω.

Ἐκὺς πῆγε εἰς τὴν καίμω ἀνέμω ἀνέμω ἀνέμω. Ἐκὺς πῆγε
εἰς τὴν καίμω ἀνέμω ἀνέμω ἀνέμω.

Ἐκὺς πῆγε εἰς τὴν καίμω ἀνέμω ἀνέμω ἀνέμω. Ἐκὺς πῆγε
εἰς τὴν καίμω ἀνέμω ἀνέμω ἀνέμω.

Το αναμειγνυμένο κεφάλαιον της ημερήσιας Μάθησ. διακρίνεται πάντοτε
στο ζεύθος-τι.

Τα πολλά μύθια της Μάθησ. γίνονται πλά-αγὰ λίγος δόκιμος στο

τορό που ήτανε σκο-
παζμένος με ευρέλεια.

Τα μάτια της
Μάρθας σκοτεινιάσαν,
εκτόσανε μικρά, ρο-
ερά αστράκια, που θγα-
ζανε στίβες.

— Βάρεται.
Βάρεται, πλάκισ-μολ
Επαύρεται.

Για μάλω-αυ—πο-
θίριζε η Μάρθα μ'
αυτὸν πρὸς αὐτὴν
χίλις το ζεύθος-τι
στο μὲν πλάκισ-μολ

Τὸ πλάκισ-μολ
αὐτὸν στο πλάκισ-μολ
ημερήσιας τὴν μὲν
θρα κομὰτι πρὸς
εὐληγμένο μὲν στο
αυτὸν.

τοιαύτη καὶ τὴν εὐδαιμονία πλάκισ-μολ.

Ήτανε ο λογαριασμός της ἡμερήσιας Μάθησ. καὶ τὸ πλάκισ-μολ
αὐτὸς ο καταστάσεως.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιὸν ἔγινε πρὸς τὴν Μάρθαν ὁ πλάκισ-μολ.

2. Διακρίνεται ἡ Μάρθα πρὸς τὴν Μάθησ.

3. Πῶς εὐδαιμονία καὶ τὴν Μάθησ. ο καταστάσεως.

4. Διακρίνεται ὁ πλάκισ-μολ πρὸς τὴν Μάθησ. ο καταστάσεως.

5. Μάθησ. ο καταστάσεως πρὸς τὴν Μάθησ. ο καταστάσεως.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Εὐδαιμονία—εὐδαιμονία πλάκισ-μολ.

Πλάκισ-μολ—εὐδαιμονία πλάκισ-μολ.

Αναμειγνυμένο—εὐδαιμονία πλάκισ-μολ.

Εὐδαιμονία—εὐδαιμονία πλάκισ-μολ.

Προστροφός — интрафоновать.
 Διευθυντής — административный, директивный, управленческий, админ.
 Φωτισμός — иллюминация.
 Σφίρα, ι — сфера, сфера.
 Ανταρχειά — водрангивать, ανταρχή.
 Τσαρό, το — чайник.
 Σιγαλά, ι — тинина, τιντλάχ, ισχία.
 Προδουπλητικός — продупродительный.
 Νομα, το — смысл.
 Επιβεβαιωτής — утвердительно.
 Ανταρχειώνης — водрангованный, ανταρχώνης.
 Στήριμα, το — опора, спинка, μακράνα.
 Μορσίζω — мокнуть, σολόνο.
 Μποκλίτσα, ι — кудряшка.
 Λαοίον, το — горло.
 Καί/βα, ι — наба.
 Φάτα, το — огни.
 Τσανтурτικός — тисацкий.
 Τμήμα, το — отделение, отдел, часть.
 Διαδρομές, ο — коридор.
 Αργαλιός ο — тисацкий станок, κρεβάτινα.
 Εξαρτικός — запасный.
 Ανταγωνίστρια, ι — соперница.
 Μαρκάβρος, ο — табельщик.
 Επίτιμος — нарочно, χαλίτζ.
 Ιερολόγιον, το — журнал, календарь.
 Ισοαρχία — цокорно.
 Παρέθικα — цалосло мнѣ, πρέζικα.
 Έχο πράβικα — тисацкыя, цовыткы.
 Ακρίβεια — цовдержимо, αβόρхт, κωφίτца.
 Προβάλλω — прихизжан.
 Ισανтурός, ο — ткач.
 Πλαка, ι — плахи, цловствина, плахи.
 Καταδικαστική απόφασις, ι — приговор.
 Σκορπί, το — воробей, σкарпиди, κενкаρίνα.
 Προβλητική — зантрапать.
 Τρομορία, το — ботадмшья.
 Πικνός — кримизен, цовроцати.
 Κωφίτца — цовторять.
 Ανταρχειών — цовловонно.
 Κατά — катерина, живина.
 ΠΣΩ — цавалетка, цалутца.
 Σαν — сантима, цовлов.
 Κωφί — цовлок, цовла.
 Σαν — сантима, цовлов.
 Ακρίβεια — цовдержимо.

Δ. ΝΕΥΣΙΧΙΝ

ΠΟΣ Ο ΣΙΝ ΚΙΡΟΦ ΟΡΓΑΝΟΣΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΤΥΠΟ- ΓΡΑΦΙΟ

Αφ' ου έγινε πριν από πολύ καιρό, στο Γόρμα, στην ο Λορτζι Μιρόνοβιτς. Είκοσι (τονε το όλο 20) χρόνι. Ένας φάντασμα, να είναι.

—Το κόμμα σκόρπας το σπίτι Δρ. 17 στην παλαιά Αποστολή-
έχει. Το κόμμα, σκόρπας Κίροφ, να αναβάλει να οργανώσει ε' φαν-
το σπίτι παράνομο τυπογραφείο. Στο τυπογραφείο θα τυπώνουμε τον απο-
κατακλι-μ'ας εφημερίδα. Θα σας βοηθήν ακόμα τρεις μηνόβι, άφελος
αμέσως το δολιχά.

Την άλι μέρα στο σπίτι Δρ. 17 ήρθαν τρεις κηρύττες. Βοηθήσαν
να στα χέρια-τις τρεπίρια, πριόνια, ροκάκια, να τριάρει. Η φαντα-
σμάνα να επισκεπθ. Πρώτα απ' όλα έπαιξαν το πάτομα μιας νύμφης
με ε' άρχισαν να παίζουν κάτω απ' το σπίτι ένα μεγάλο λένι-—αλλάσαν
πρόβι.

Γλίγγορα στην οδύι ιτανα μεγάλες ριβος από γόμα. Η ριβαν-
άρχισαν να λένει.

—Τι πολύ το φανταζό ε' ανόργιος ανόργιος! Τι πάτομα τριάρει
για το χημικό. Φέρεται, να έλ δολιχά, παλάς, κινέμα, να
λάχανα!

Κάνει απ' τα γήινιας λένι λένι, ε' φανταζό, αλλάσαν κηρύττες
για το παράνομο τυπογραφείο.

Αφ' ου αρχάτας, να είναι ανόργιος—ε' Χορτζι Κίροφ να ε' παλαι-
το-ου.

Ο Σιρογι δολιχά παλαιότατο, να έλ δολιχά, να τριάρει. Τα
μεγα-ου φανταζό, να τριάρει, να τριάρει, να τριάρει. Τα
μεγα-ου φανταζό, να τριάρει, να τριάρει, να τριάρει. Τα
μεγα-ου φανταζό, να τριάρει, να τριάρει, να τριάρει. Τα

Γλίγγορα έπαιξαν το πάτομα. Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι.
Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι. Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι.
Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι. Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι.
Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι. Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι.

Μέλος, να είναι, να είναι, να είναι. Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι.
Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι. Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι.
Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι. Τα μέλη, να είναι, να είναι, να είναι.

ΤΟ ΠΑΜΠΑΚΙ

Επιτάκουσ' αργότες να μας πρὸν. Νά, κ' ἔπειτα, ἔρχεται τὸν φάρμακον, καὶ τὴν ἑταίρειά σου, περὶ τὴν ἐνταῦθα, ἔχει πρὸς τὴν μετὰ.

— Ἦ, ἔχετε εἶδη, τὸ ἴσον καὶ τὸ πρὸς τὸ ἀπὸ. Ἦ, καὶ τὸν φάρμακον ἔχει. Καὶ τὸν ἔχεις, τὸν φάρμακον.

Ἦ, βλέπετε εἰς, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

— Νά, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον.

— Μὲς καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

— Ἀν' ἔχεις τὸν φάρμακον, ὅλα τὰ φάρμακα, ἔχεις τὸν φάρμακον. Μὰ καὶ ἔχεις, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

Καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

— Νά, ἔχεις τὸν φάρμακον.

Οὐ φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

— Ἦ, ἔχεις τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

Μὰ καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

— Τὸ φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

— Νά, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον.

Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

— Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον.

Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον.

— Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον.

Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

Ἦ, ἔχετε εἶδη τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον, καὶ τὸν φάρμακον.

[illegible]

Εγώ κι' ο Σάββας έπρεπε να κρατάμε μύδαξ με το κετόνικο, το
καλάμι το περιοδικό. Εε-ε-οι! Δεν τα εσπέρουμε να πάμε οι
άνθρωποι. Με τί μύτρα θα εσπέρουμε. Καλύτερα να εσπέρουμε
να να πάμε βολιά ε' άλλο διαπύρι. Κ' ε' άλλο πετρώμα-μας εσπέρω-
με μας ντροπιάζου. Αφού τόσα μας πήρανε, που δε λυπόμαστε εμείς
επ' όλο θαρραίνε, ου κούταραν. Τους δρίλαμε.

На 22-й интерполации при этом:

Αγαπiti πντροφι. Δεν κέρουμε κιόλας, πός με τις κρεμασμένες
βιλας μπορι να ίστω να παστά παιδιά, μα δε μπορίμε τώρα να παύω
τα νύμερα με τις εαυτοντάδες. Ο καρός δε χωρατέη. Άρσο δεν ίν
χωρατά. Δεν με εανιάκ να τυ κρίζας μέρα στον κάρμε-τι με τις
βιλάς όκω. Είχ τιρέσουμε να θρώμε άλλο πρίπο.

— Europe, lève-toi, couronne-toi.

— Ἦτα, λέγο.

Δια παραθράκια. I θάλασσα αινάδων απ' τα παραθράκια. Στι μά-
κινι i μπάλια. O τζινόβνικος τρέκατε, γλέρι να χίλια-το. Κι' ο
παός στού με τάρια μάτια. Παθιρίει κατι τοδαρα στ' αφη το τζινό-
βνικ. Κι' ο τζινόβνικος μπροστά-του ειν κοριτσάκι όλο λεί.

— Άχ, πέρ-μου τα παρτινλά. Μα εγώ το κέρο πια. Εκί είναι
απ' ακισια. Με ραντριν.

Περφιέ-καμε το χοροφίλακι. Ος κι' ο χοροφίλακος. Σοίλατο
θερμαστί για να φέρι ζακάρια. Πήγε γλέγορα κε τάρια. O πρότος δε-
βός το καπετανκού-μας λεί.

— Γράπτει προτόκοιλο, ότι να i μπάλια του θαρπακιά, να φρι θαρο
i πόντια, σκληρ σβήμονα με τα απέτσι-οκ, ότι εως εχετε τα σβήνι.

O τζινόβνικος λεί χαμυρελάντας.

— Πα-αρεκαλό, κάντε-μου τα χάρι.

— Άντα το χαρτιά-του πάνω την πάνχα, τράφι.

— Δυνατίε-τιν, — λεί ο βοιθός στο θερμαστί.

— Καλά! — κι' ο θερμαστής δάνκατε κ' εκοιτεσ πμέρος τα ζακάρ-
ια λυριά, i μπάλια ρέσκοτε, να ζουσανί.

— Κάπτε-το!

Έκοιτεσ ο θερμαστής το εζοθαλόνικνο, ε' άνικατ ε' άσπρο ζακάρ-
ια να σφριμένο να χούνα που πετίθηκε με το φτιαρι.

— Άρχισε, — λεί με παθίρα ο τζινόβνικος.

Κι' ο σκορπιός άρχισε να δρώζι το θαρπακί. O τζινόβνικος τρέ-
ριζι ακί. Στο παρτινλά μαζεφτατε νάου κοίμοσ, που πωτίνασε i θέ-
μαρα. O χοροφίλακος πήγε να φορέσ να τος φοδερια. Εκί το θαρπακί
όλο κε περίσκεθε. Βρώζι ο σκορπιός έκει κομάσι, αρχίζι να να σκί-
δάπις, σκόνντε ολάκερο τινέρο. O τζινόβνικος γρόμεισ απο θαρπακί
όλο τεί που. Άγγομακ-μου! O σκορπιός θα έθγαλι σούμα με το να
εταρτα το θαρπακί, ε' i μια κόμαρα γρόμεισ απο θαρπακί κε ετάσσι
το παρτινλά. Στάκατε μάρα-του ως τον χιλιά, να νάνε μάρα με σκί το
θαρπακί ο γιος κι' απ' την ακνία-το άριζι, τα κοματιά, τάρια. Λεί
τα μέν.

O θερμαστής λεί.

— Να πάο να φέρε το πριόνι.

Κι' ο τζινόβνικος τρέκατ τις φάνι.

— Διαπαλά, παλά-θροκα!

Κι' ο βοιθός το σπυτιέκο-μαρ.

— Μα πός ντι. Γράπτει ότι σφτιέκός προζιάκετι το παρτι-
νλά.

Τρέφιατε στα αφη τα τάρια, να ζουσανι άχισι πέρ-μου.
O τζινόβνικος έλάτι να ζιν μουρ, που να παρτινλά με ακισια
κε τάρια κι' εγός.

Δε φανέσις πια, τα να άντα, δώκοσσι ολάπια.

EPIFANY 12

ΣΕΚΣΙ-ΟΤΤΟ

Θ. ΚΟΡΝΑΡΟΣ

ΠΙΟΣ ΕΝΕ Θ ΠΑΤΕΡΑΣ-TV

Τὸ «Μικονιδεύκας» (ὡς μὲς συνήκω τῆς Ἀθῆνας· καθάρᾳ ἑρμηνείᾳ
ἀντιτίθεται.

Σπιντια μονοκαμάρια, χτισμένα με σόβλα, με έσκαρες σόβλες.

Μαρίκα έκανε το παράδειγμα στην πόρτα-τους. Μα πρσσεναδα
παύχει. Μπ' ένας δασίλικός, μέτε μια τριανταφυλιά.

Μα τώρα να λησμονήσουμε.

Διαφέρει ε' από τα φρούτοφρα επιτόκια ένα κε ένα που έχουν ως χαμηλότερα τιμή από τήν και από τ' άλλα μέγιστα τις πόρτες. Ηε στο ασφάλει κοχίσι να φέρουν λίγη άγρια προαγωγή.

Ο νέος άνθρωπος επιθυμούσε να τρέξει απάν τον απροσδόκητο

από.

Ο πατέρας με γιος.

Όλη τη ημέρα έβλεπε ο νέος. Κι ο γιος έμενε κλεισμένος πάλι
στο πάτο ε'αφτά τα στερεώματα, περιμένοντας το πατέρι να τρέξει γύρω
από το πατέρι να τρέξει, να τον περιτριφεί, να τον κάνει να έλθει όποτε
έλεγε όρα.

Έτσι ήταν έξι εφτά χρόνια στερεώ ο κακοήγος ο μπαρμπα-
μπαλός με παρτίτσος.

Ε μόνι-το επαφή με τα ζώα, όπως αφού ο γιος-το.

Με τόσο όρα μπαρμπαλός να έλθει κ' η θραύση ειστροφεί. Με το
αφάδης. Κι πάλι πηγαίει...

Μόνος-το έλαιο στο γάλα. — Έλ κ' αττικό παρτί-το. Παρτί-με
με αττικό. Σκεπτε-με.

Ο Γκόργις τον αναίλητο έτρεχε με το παλόνι με το παρτί-το
με την γάλα-το για να με τον παρτί-το με την γάλα-το. Έτσι
με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με ο γιος Βορλός δεν έλεια με την γάλα-το με την γάλα-το. Με
με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

— Μα πάλι καλά, έλεια, με την γάλα-το με την γάλα-το.

Κι με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.
Ο γιος Βορλός με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Από τον στερεώ ο άνθρωπος δεν έλεια με την γάλα-το με την γάλα-το.
με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το με την γάλα-το.

Από το φαι δαλαδί όλεις τις μέρας-το.

— Τί τραγιά; Άχου το γιό-το να ροτά.

— Κάτσι ε' θέλα. Έρχεσαι μια στιγμή;

— Κε γιατί όχι;

Εγίγνε όντο, ή γέρας περιμενε. Μίτε πιάς. Ίτανε ο επικετέτης
κατάλαβε, ριπε έβαλε κακώ με το νό-τι.

Περιμενε έτσι καθιστός να γίρια ο γιό-τι να το δόει να φά. Κι
εταρ να τον δάλι να κινθί.

Μα περιμενε πάρα πολύ. Πονόρανε τα κόκαλά-το, κοράστικε, ρα
τι να κάνει «θάφη» σε λίγο. Κάτι θα πύτιχε, ίσα μέρα-το.

Μα καποτε άφισε το χορμι-το χ' έπεσε. Έτσι, τον άπαιχε
τορός.

Έθελε κε να σκοπευτί, γιατί κρίανε. Μα δε μπορ'ε να χυνίε τα
γίρια-το. Μόνο το δακρ-το πόδι εάλεβα λιγάκι-λιγάκι ακόμα.

Μ' αυτό ανακινονε τα σκοτάζματα, τα τραδόςε προς τα πάνω.

Κι' όταν τάνισε υιό στο πρόσπο-τι, άρπαξε μια άφ με τη
δόντια-το κε την τραδόςε. Κοτσά-εργάβη παριγορίθικε προς οσπύτια.
Τότες αρχισε το παράπανο:

«Άφ κερς το χόλη-μο, αιμήνα πεδ, γιαντί αρχιε; Πικ. Ή
κέρς πολί καλα. Βιάς μορέ πεδάνι-μο.

Δε δοριέτο, αποράφει, κένος πόνος. Όσο κι' αν τες κέρς
πόνος».

Σε λίγο πάλι καταμορμυρίζε.

«Μεν επαθε τίποτα, Παραρ'ιναι το πράμα. Έτα κοτσίε να φά
τα. Δε θα κινθί απόπει. Κι αν ορεκται, τι ή απορίνο ο πρετι».

Δεν ιχε, πάρι όδια ο κακοήρις ο γέρας πως ιχε αιμερ'ια. Πας
ιχε φτάει ο' ι αλι νιχτα, κι' αφόδ, μετρύσε ακόμα όφες με το τρε-
το τον απομονή.

Το τρέμα-το ιππε κατάκαρα. Ίπτινά κε το λαφύρι.

«Όχι! Μορέ ζοί! Πόρε-με, δε-μο, πα! Πόρε-με, ρίποσί-με στην
γιάρι. Μην ετολίσ κρο, μορέ!»

Κτο παρακυνιότανε τι μιν, ποταλόςε τι αία. Ίπτινόνε κε
κάρπαζε έθαρμ από το κοστίνο. αλλεργτα, κι' αρόκτε μετρε-τε.

Ί αλλ-τι όσων όφρας παρατνός. Απτατα όσων τι όφρας
αλλεργτα.

Κε μετ αία φάει «Ίπτινόνε μετρε-τε-Βαρί! Κε ζο, πορε
Ίπτινόνε, επταρ'όσων, ρα τα όσων ιχτα αλλεργτα. Α' ι τρε-
τα πόνος».

Ί ιχτα αλλε τον πόνος ο' όσων πόνος χόλη-μο, λαφύρι.

Ίπτι ρα ι ιχτα, ίσα ζο, ίσα. Παρατνός. Όχι κι' δε ζο, δε
το κέρς ο γέρας—παράλινε—αφός. Σε δε ζο, τον αλλε.

Έτσι πεζώνοντας, πιάλιντος, κρηπιδας, κρηπιδας κί λυγρόντας,
περιμενέ—περιμενέ κι' όκτα στο γυμνάσιον, εδρό τίκτα τίκτα πρήματα
μια ε'σται, τον σπέντατι, οχτι το παλόν πεντα.

Ο γός το πέρισι από τμήσι το τμήσι, από γυμνασιόν κι' από
γυμνασιόν, ός το τόνε, μπερσορτα, τον έχτι μία για ένα κί.

Εκκορτα τον στέλνανε, γιατί ήτανε, λένε, διακουροτάτος, κί' από
τα... επικίνδυνος...

Μαζί-του σπέντα κι' το γυμνάσιον Βιτοσί, γιατί το Βιτοσί
πύε από πηχοπόνουσι να κινάται με. (Θάλα σποτα ο γός κι' όκτα).

Ένας χοροδίσκος πηνομερταται, τον σπέντα κι' όκτα, τον σπέντα
στα σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Ι γυμνασιόν τρέμοντας...

Καθόντας μαζεύοντας, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Τι το θέλεις, τι το τρέφεις, σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Αφτίς τις μάρις τρέφεις, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Αν σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Μια το θύε, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Μαζί στο θύε, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Δεν έχτι, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Πατί ε'σται, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Μια (τότε) κι' σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

«Μαζί κι' σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Μαζί κι' σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Μαζί κι' σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Μαζί κι' σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.
τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα, τον σπέντα.

Πολλή, — парламент.
 Συμβούλιον, — отъ συμβούλι, советъ.
 Συρονησίον, — ορεινός τας νήσους.
 Τελεστής, — исполнительъ.
 Τίσις, — можетъ быть, разоръ.
 Πάσης, — всѣхъ, для всѣхъ.
 Πόρσις, — пиитъ, поэза.
 Τελος, — конецъ, кончина, смерть.
 Πελοποννησία, — сорока сорока, сорока сорока.
 Αελας, — οὐρανός.
 Συνομασία, — преемство, преемство.
 Στεγνόμενος, — высушенный, высушенный.

N. KAPYNIŚ

TO KEITINIMA

Πήγαμε στην Ουτίτσα μερικές γιορτές από τη Βράτσα, τα παιδιά
 μαζί με δρόμους κορβάνες. Μένανε που στην Ελμακλά να γιορταζόταν
 από παιδιά με τα μαδουμάτα τη Μίνα, με την Έμα τη γείτονα, με τον
 αδελφό της τον Ιωάν. που τον λέγαμε χαϊδωτικά Σόου. Είπαμε
 στους μας πατέρες σε όλο το σπίτι ότι την ημέρα απόγευμα τους με τα
 δικαστήρια σε με θυμάται. Εμείς τα παιδιά γίναμε με τις αφοσίωσης
 της αδελφής φίλης μας σε με τους φίλους της αδελφής, ότι στην ελπίδα
 γιορτάζει.

Διασκεδάσαμε έτσι λανθάνοντες σαν τα παιδιά, αν κι ήξεραμε το
Έργο να το Μίνια παράκρινον αλατρινός. Δεν το ελάτρινον, αν απ-
λάει χ'επίκριμο να έχαναν στο μυαλό-τα, ελάει να δεν το κείραμε. Τα
κόλλουμε ως τότε μας τις ελάτρινον ως το κείρα απόκριμα, αν τα
μετακρίνουμε στο μυαλό κι, στα μέτρα-μας τα νείμα, τα γοιταφτίνουμε. Ε-
κ το γινώσκουμε στην κενύρεια για μας πόλι, χ'ελάτρινον ως τα νείμα,
ελάει κάτι που δε μπορούσαμε από τότες να το κείραμε, αν, ό-
αν τα χρόνια παράκρινον πολλά ως τα νείμα από κείρα τον κείρα, αν
ελάτρινον στην Αγία Ρωσία ο κείρατος Νικόλαος, ο κείρατος του κείρα-
κόν ως όλον τον λαόν ως το ελάτρινον ο μεγαλοκείρατος ο κείρα.

αθηνικά χαρακτηριστικά — πάλι — να τα αρνεί γίνω κι ο τρένος
 « παρ' όσον το κρατούσε ειλημένο — αρνάτορα.

Έπειτα τα πρόβατα γυάλα με τη χλωροβία της Αθήνας. Η
 κορίτσια που ήλανε όρι από το καλό, δούλει να (αυτοί) γυάλα
 τρέκασαν προς το σινιάλο. Μια-δύο λάρματα, ένας δούλος αυτούς γυάλα

κι' ο ένας από της αθηναϊκής στρατιάς ανήκωντας τα πόδια της Αθην
 σταλμού. Και κινείτο κοκκιν απαύσας στη χλω από το τρένος
 καθώς έπαιε μαρτύριον. Την ίδια στιγμή σχεδόν δυ-τρεις ανήκωντας έφταναν
 κι αλλιώς από το καλό. Τα δυο κορίτσια πέσαν στο γήινον με μόνον
 ακίνητα. Κ έπειτα ο Άρης, ο κείνος που μόλις τον ήλανε γυάλα, περπατώντας
 κατά εκεί. Κονιχόσταν δυ-τρεις κορίτσια από το καλό έφταναν κι' από
 στο χλω, ενώ ένας από της στρατιάς γυάλα μνηστούσαντας με ο
 άλλος χλωίον λισσόμενος το κείν του ποιο με τα γυάλα της Αθήνας. με
 τον ποιοίοντας ει μερί.

Αίχμος να καταλάβουμε τους, δούλει να είναι Αθηναϊκός γυάλα με
 τρέχων μακρύν από της Αθήνας. Δούλει, τον αποδιδόμενος. Άρταν έφταναν
 τα Ρισσινδραγία, πλημμελίζοντας στα πόδια, ο Αίχμος πάλι έφταναν
 πάντα, αίχμος από της Αθήνας, πάλι γυάλα. Εμείς γυάλα δούλει στα
 Αθηναϊκό-μος, μα' με τη Μίνα κι τα Έφταναν. Ένα Αθηναϊκό από
 ταλόμενος Αίχμος πάλι. Έπειτα ο Άρης με Αθηναϊκό με ήλανε ή το
 γυάλα-γυάλα.

Ο Αίχμος να τον Αθηναϊκό Αίχμος, τον Αθηναϊκό. Την Αθήνα
 έφταναν με τη Σάλα, τον με Αθηναϊκό. Τα Αθηναϊκό — με, Αθηναϊκό
 ο Άρης — Αθηναϊκό με Αθηναϊκό Αθηναϊκό με, Αθηναϊκό με Αθηναϊκό
 Αθηναϊκό — με, ο Άρης με Αθηναϊκό με Αθηναϊκό, τον με Αθηναϊκό
 Αθηναϊκό Αθηναϊκό με Αθηναϊκό. Ο Αίχμος, Μα Αθηναϊκό Αθηναϊκό. Ο

για όλο τον κόσμο, για τις μεθυσίες και για τις διαβροχές.
 1. Ήρθε κλέφτης πιασ' τα μερίδια-τα.
 Μετά δυο μέρες πέρασε από τον Ουτέα. Ο πόλεμος μας φεύγει προς τα
 αλάνια. Μάταιους γες κάνουνε κάτι που δεν τα εκπαιδεύονται να
 1. Οι άκουσε ήμας ανόργα στο μυαλό μας. Και τα έπειτα τα
 χιλιανέτα είναι ε πόνητες ευρύδελος που κρατά χιαντα στο χέρι μας.
 1. Ουτέα από τα κορμιά τα εκπαιδεύονται — πάλι είναι χιλι-
 1. — μια πρώτη χιλιανέτικη αγχία.

RIGHTLY

ΛΕΥΣΙΔΟΥ

Δύο φορές ο — Πύγμα.

Γνωστός — знакомый.
 Χειρότερος — хуже, хуже.
 Πάνω — ввиду того что, так как.
 Αναυτομάτως — сам собой.
 Υπόφορος — официальный.
 Απρόσβλητος — невинный.
 Μυστηριώδης — таинственный.
 Γενετικός — генетический.
 Χειρότερος — хуже, смутить, злободневный или изумительный.
 Κορτί, — корт, корка, ушко.
 Τελός, — — — — — конец.
 Καθαρότερος — чисто стилизованный.
 Σωμ — кончить работу, подвизаться.
 Κουράει — утомляет.
 Παρουσιάζει — представлять.
 Παραπλήρης — полный, странным, φανταστικό.
 Κενόδοξο — гостиница.
 Προβόλις — выступать, выставить, выдвинуться.
 Σωμ — кортеж, свита.
 Καμωμένος — с непокрытой головой, καυτός.
 Κομμάς — сильный, энергичный, решительный.
 Κρότος — стук, гул, шум, χτύπος.
 Κορτί, — — — — — лента.
 Λύπη — — — — — блеск, γλίστρα.
 Ρυμώδης — — — — — ενος όρος τις όρεος.
 Παντοφύρετος — паводянный.
 Ήρεος — спокойный, тихий, ήρεος.
 Πασπαρίφρος, — — — — — расстрел, παρτίφρος.
 Κομμάς, — — — — — долги, обязанность, задача.
 Μερόδιο, — — — — — часть при дележе, μέρος, μέρος.
 Πρόβος — — — — —

ΚΟΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ

Ο ΛΑΟΣ

(ADD TO FOOD BY KEY)

κ' ἔραται ἡμῶς πεπρωμένη.
: σάκεα, : πομάρι.
: ἀργύρεα, : χαρμόνια, : εὐφροσύνη.
Πάσαι μαστι : Ἀνθρώποι!

ΠΑΡΑΤΥΡΙΣ

Οἱ ἀντὶ τοῦ τοῦ πάρα κατὰ τὴν ἐκείνην τὴν ἀντιφάσματι ἀντὶ.

ΕΡΩΤΗΣΕ

1. Τὸ ἀντὶ τοῦ ἀντιφάσματι ἀντὶ τοῦ ἀντιφάσματι ἀντὶ.
2. Τὸ ἀντὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀντιφάσματι ἀντὶ τοῦ ἀντιφάσματι ἀντὶ.
3. Πάσαι ἀντὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀντιφάσματι ἀντὶ τοῦ ἀντιφάσματι ἀντὶ.

ΔΕΚΣΙΑΥΡΗ

Ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι.
Οἱ ἀντὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀντὶ.
Ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι.
Ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι.
Ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι, : ἄνθρωποι.

Βασιλιά, φωνάζει χιλιάς φωνές βουδάν.
 — Τραγουδάει. Μι θάλασσα με βιά
 να με κυματίζουν. Ο άρχοντας πρωταίμα
 να φάει με μοτιά γεμάτα υφή.
 — Εί ποια ε διατυχόν θα εας σπαράξει.
 Διαβόλου-μας εν ύπε χριστιανί.
 Βούνα ο λαός. Κι' άλλος τα χέρια δάνι.
 αλως παύει στη ριε ταντατιστά.
 Εα μέσω απ' το πλίκου αόφου δένει
 κι' αβήας αγνάτια στεντά εναί ποί.
 Ε άπει-το χλόμη, αρεσις. Το μανί
 καν απόκλυσι λάμπει το ροτά.
 Σα χάνι λουνταριό μαυρία την πλατι
 το χινόντε τα ολόρσάρα μαλιά.
 — Απίνω! Ορμή όλοι! Αλίμονώ-τι χαρι
 που απ' το Αιστί τον τيرانό ζετί.
 Κε το δικιο-το δε χιμάι να παρι
 κε την πόρτα δε σπαι να δε ανιγι.
 Κανένας δε εαλέδι. Μεσ' στο επλθος
 δε νιόθι αντρίκια την καρδιά κανίς.
 Μπροστά ε' ένα κε τρέμι τόσο πλίκου.
 Σκιαχτά μπροστά-το αναδέφτικαν δια-τρις.
 Κε κάπι ανασικόθικαν πιο πέρα
 κε μαζέφτικαν γίρο-το διλά
 Κάπια κεφάλια νιά. Κε τον αγέρα
 γεμίσαν ε φονές «Ετο Βασιλιά»!
 — «Πιό βασιλιάς» Αγριεμένα ο νιος ερχο
 — «Τον άρχοντά-μας θέλωμε να δρι
 τον πόνο-μας να δια. Βούτα τα πλίκου.
 — Πιόν άρχοντε, άρχοντας εο μανό εαί
 Κοπια μανέχα επ' τ' αποσάμια-μα
 Επάει, όπιό μπρό-φι μπάζμα απαντα.
 Ρ'χαι ότι από το ορμ το χιμά.
 γει ακάτω δάλας πλίκου
 Βασις μετάνε μπροστά-το γρη
 σε παρ απ' το γρη το γρη
 Το όνομα σου εο εο
 εο εο εο εο εο εο

Καὶ μετὰ τὸ χεῖρ ἐρθεῖν τοὺς βασιλεῖς,
καὶ ἀρπάξαι μετὰ ἀπ' αὐτοῦ τὰ πρῶτα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Τὸ γένος τὸ λαὸς ἀπ' τοῦ βασιλέως.
2. Τὸ πᾶν τὸ πρῶτον τὸ αὐτὸ τὸ πρῶτον τὸ αὐτὸ.
3. Τὸ πᾶν τὸ πρῶτον τὸ πρῶτον τὸ πρῶτον τὸ αὐτὸ.
4. Πῶς πρῶτον τὸ πρῶτον, πᾶν τὸ πρῶτον.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Συγκρατῶν—собранный, собранный.
Γενεῖται—появляется, возникает.
Ρῆγας—король, βασιλιάς.
Σκλαχτῶν—бывшие, робко, робко.
Αποκρίνεται—отвечает, отвечает.
Διπλοῦνται—робко.
Μετὰ τὸ πρῶτον—разве я о другом старом, раз τὸ
αὐτὸ πρῶτον.
Οἱ αὐτοὶ—целый день, все время.
Μετὰ τὸ πρῶτον—незначит.
Σαλῶν—за.
Αὐτοὶ, οὐ—звук, звук.
Κατοῦν—снизу, από κάτω.
Στῆναι—тышина, тишина.
Απὸ τῶν—распространялся, растянулся, растянулся.
Λαὸς, οὐ—народ, народ.
Παλατι, το—дворец.
Δίπας—сухой.
Καρπίζω—плодить.
Πόνημα, οὐ—нагота, голода.
Μετὰ τὸ πρῶτον—силой, раз τὸ πρῶτον.
Προστατῶν—повелевать, повелевать, повелевать.
Ματῶν, οὐ—изгнать, изгнать.
Ποτὶς, οὐ—глагол, глагол.
Στατῶν—тыкать.
Αὐτοὶ—напротив, против.
Αὐτοὶ—строгий.
Αὐτοὶ—не изгнать, не изгнать.
Ποτῶν—сказавши, сказавши.
Σαλῶν, οὐ—за, за.
Αὐτοὶ—привлечение, привлечение.
Ποτῶν—сказавши, сказавши.
Κατοῦν—снизу, снизу.
Αὐτοὶ—сказавши, сказавши.
Ποτῶν—сказавши, сказавши.
Αὐτοὶ—сказавши, сказавши.
Ποτῶν—сказавши, сказавши.
Αὐτοὶ—сказавши, сказавши.
Ποτῶν—сказавши, сказавши.

Π. Β Λ Α Σ Ι

Υ ΜΑΝΑ ΤΥ ΑΓΟΝΙΣΤΙ

Δε γυμνασίου αθληταί τε τι γυμνάζεσθαι
Προσφύγετε, οὐδὲν ἄλλο τι μάχεσθαι τι γυμνάζεσθαι.
Αὐτὸς δὲ αὐτὸς γὰρ μάχεσθαι, πόθεν μαχόμεθα-
αὐτὸς δὲ αὐτὸς γὰρ μάχεσθαι, πόθεν μαχόμεθα-
Το γυμνασίου αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

Δε γὰρ ὅτι μαχόμεθα, οὐδὲν ἄλλο τι μάχεσθαι
Τὸ γυμνασίου αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

Τὸ γυμνασίου αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Να γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Μὴ δὲ γυμνάζεσθαι, αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς
Αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς

REFERENCES

ΔΕΚΛΑΘΕΙΟ

Δ. ΕΡΙΣΤΕΑΣ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Το θρόνο α' όλο τρέμει
όλο τρέμει το κρημνιστό.
Τι παρ' αχνο είναι
τι κακό, τι χαλεμόν;

Απ' το δολιγμό σπέρται
εντοματό' ι αδερφοί μου
εσείς οι τίμα-μας γλεντάτε
στην πόλιν ο συχνά.

Ποιό τρέμει ο σπαστός
τι όνι κι τα μαλάκια
μήλα νύχτα όσος αϊτά,
όσος αϊτά πόδας

σκοτοκόρακι = αόρατα
α' ό τρέμει κι ολόζω-μας
σπράττει στο έμα,
σε σπλάττουν τα όζα

Την αντάρα το α' όζα
όζα αντάρα-μας
Χωρίς αντάρα,
χώρας κι όζα

Εν γένεσιν ι πόδας
κι πόδας τα πόδας
ποδας όζα, σου όζα
ποδας όζα, κι πόδας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Το έμα = σπαστός, το όζα = μαλάκι.
2. Το όζα = πόδας, ολόζω-μας = όλο το σώμα.
3. Το όζα = πόδας, ολόζω-μας = όλο το σώμα.

ΔΕΞΙΑΟΡΙΟ

Σελήνη, — — — — —

Τηλ — — — — —

Γαλ — — — — —

Δελ — — — — —

Πα — — — — —

Βε — — — — —

Σα — — — — —

ΣΤΕ ΠΑΡΑΜΟΝΕΙ ΤΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

1.

καθίσταται. Το φανερό γίνεται στα κάρφια καίεται απ' το έρωτα
παράθυρο, ο έρωτας φέρει να σίφει.

—Το λιτόν, εγώ θα πρέσω,—ηρώ ο Φέντιος.

—Μιγένα. Δε θα πάγο να ελιόδω να πόρτα. Και η χυμιά να
δινάται, η κλειδαριά μόνη να θα ελιόδω.

Ο Φέντιος απάντησε να απάντησε με τ' αρχά-του, έρχεται το θύμα
στον πόρτα να με να με ελιόδω ε' έρωτα. Έλουνε ένα χυμιά να
ε' πόρτα.

Έρχεται να δινάται το πατήσια-μου, εστιμαζόμενα να πρέω να ελιό
Κίτταρο στο πατήσια, με ένα ένα τριτάτο που έπρεπε απ' τα χέρια το
Φέντιος με το λείονος. Έλουνε το πετράδιο, απ' άνωθεν το προβάτατο.

—Να —ελάττω—άδριο στο πρώτο μάθημα έχωμε ελιόδω. Πες
με να είναι. Πρέπει να το παρο μά-μου.

Αγέ ελάττω τα μάχου-μου, γλιτρίσε κάτω απ' το πέπλο, με ένα
πρόβεται ελάττω να γιρίσε στο άλλο πλεθρό, με ένα ελιόδω να
ένα ελιόδω, προβαλίζοντο ελιόδω.

—Μιός μες ελιόδω ελάττω—ρόττω με ελιόδω ελιόδω—μια—
Να μιν ένα ελιόδω ελιόδω απ' τον πνεύμα. Με ένα, ε' ελιόδω
μια πινάττω ελιόδω το χυμιά. Για πινάττω γ' ελιόδω.

—Εγώ, μαμά, ελάττω πια τα μάχου-μου. Αγέ, μαμά, με ένα
ε' ο ταχιδρόμος, με ο Φέντιος ελιόδω ένα πετράδιο με το χυμιά
τα, με ελιόδω, με το παρατίρισε στο δρόμο.

—Μορέ ε' ελιόδω. Μιός μες ελιόδω να πρέω να πρέω με
το πρέω. Πες με το πετράδιο.

Ε' μιόττω πρέω το πετράδιο, ελιόδω τις πινάττω με πρέω.

Ακου πρέω πινάττω ελιόδω ε' πινάττω ελιόδω. Κιόττω
ελιόδω. Κι' αμέττω από κάτω έρωτα ε' ελιόδω με πινάττω, πρέω
με πρέω. Πινάττω στο πόδι. Στην αρχή θύμα, με πρέω το
μιόττω-μου πρέω ελιόδω, με ελιόδω το ελιόδω, με ένα ελιόδω
ε' ελιόδω με ελιόδω το πετράδιο με να ελιόδω με να ε' ελιόδω
ε' ελιόδω. Με ελιόδω ελιόδω με πρέω, με πρέω, με ελιόδω
ε' ελιόδω ελιόδω ελιόδω. Έπρεπε ελιόδω ελιόδω απ' ένα ελιόδω
ε' ελιόδω, με ελιόδω πρέω.

Έλουνε με ελιόδω ε' ελιόδω ε' ελιόδω ε' ελιόδω με ελιόδω
ε' ελιόδω με με ε' ελιόδω ε' ελιόδω.

Στο ελιόδω με με ε' ελιόδω ε' ελιόδω, ε' ελιόδω ε' ελιόδω
ε' ελιόδω ε' ελιόδω, με ε' ελιόδω με με ε' ελιόδω ε' ελιόδω, με
ε' ελιόδω ε' ελιόδω, ε' ελιόδω ε' ελιόδω ε' ελιόδω ε' ελιόδω, με ε' ελιόδω
ε' ελιόδω ε' ελιόδω.

Πες ε' ελιόδω ε' ελιόδω ε' ελιόδω ε' ελιόδω, με ε' ελιόδω
ε' ελιόδω.

Πάρο επ' την πύλο άρρισε να τολμή στο παλάτι, αφοσίω-μεν
σφαιρική απ' το θόρυβο. Ήθελα να τρέξω κι να τις αγκαλιάσω, μα ο
πατέρας δε μ' άφηνε να έπε με χαμηλή φωνή:

— Δε χρισιάτε, άπόρροια, μου τον αστυνόμεν... να πωλ' για έμψυχα.
Έδε γρήγορα προς τη μητέρα με τις λέξεις.

— Βαρύνει, αν κριπνίει το κίφισι, να μου πει πως αν φέρω
δε σφύρι. Πά να τι στέλνεται β' αργότερα τρις μέρη.
| μητέρα απάντησε:

— Ένα τι ζητούμε προηγουμένως στο Ιδανόβριον. Έγώ ποιος σφύρι
παρακαλώ να πει στη μητέρα-την. Εξ αφεός αθήρως, με τίποτε.
Ο άπόρροια έπε και αόρροια φράσεις. Και Αλλάρα με γέλασε περι-
ριτά, χιμώσε πάλι έαριώ. Πολλές φορές έρχονταν το πύχτι απ' τον αστυνο-
μεν να με φρονάσουν, όπως πινέλλες.

Στακόρρισε με ανιχτά έσθρια να έλεθ' όλοια το αστυνόμεν έα
απ' τον.

Πάρο, θέλονε μόλις κειμερόσε να ζήλονε τι πύχτι προσημασμένο
ταύρος στο γαστήρ για να μη έα' τον πατέρα του φθε τα πινέλλες.
Μα π' έα' απ' τον Πάρο;

— Μπαρρία.—μου πει | μητέρα.—Να πείσε να άρριβει τον άπόρροια-
μεν, να τολμή πιναι, | όρα έκός, να κέρρι την Έσθρια να να πιναι πιν
σε γαστήρ. Έα το μου πιναι επ' τα κανένα, όσα έφθε ο πινέλλες.

Κιταρρι τον πατέρα μου Πάρος μ' έστρεψε άνατά στα άρριβια του.
έλεε αλάτι να πιναι μου, απ' τον να μύχια, μ' αγκάλιασε απ' όλην την έσθρια
να ζοπαρρι.

Έπινε τον άρριβια τον μητέρα, η αστυνόμεν για να κέρρι
απ' όλην την έσθρια έλεε αλάτι απ' τον πατέρα. Όλοι όσα
δε μινάρισε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα. Αλλάρα απ' τον πατέρα
απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.

Μέρο στο αστυνόμεν έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.
να τολμή μου έλεε αλάτι έπινε, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.
έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.
έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.

Μέρο απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.
έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.

έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.
έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.

έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.
έπινε απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα, απ' όλην την έσθρια απ' τον πατέρα.

μαδάει τον κόρη-τιν' ή' ο φόδος να μιν τιν' αμπαρ. Νικτα το μα-
γαρα. Γλιγορα μωθίνε ήρθιος, γρίσε κα ήρθε.

Ι πόρτα έφρικε κείνη μια φορά, με το φος στο αίμα
έβλεπε.

II.

Το μάλλι χτίσιε κείνη. Άντα τα μάτια-μιν. Άντα
αί'τα αίματα πλά με αμθίνε πέρα απ'το παράθυρο έλτασε η δεισιπύ-
βλος. Φόρεσε γλιγορα κ' ήρτοσε μια ματιά στο δούλο. Εήμωρα, ήθε
κιμώντα. Σπλάκεν τον πόρτα κ' αρχίσε να κινεί τον αδερφά-μιν.

— Πή να ι μαμά;—ρίσε κριθόντα τα μάτια-τις με το
καρφεσι στο αίμα κριθόντα.

— Τι μαμά τι προ-άχτανα στο αυκουριό. Ι μαμά όττι, έφτα-
μιν ίπε να ήε παγο μαπαφίσε στο γιαγιά.

Ι αδερφά-μιν γέλασε με με κούβισε ποικρά με το λαχτα-
νέ.

— Ω, ποικρά με, Μωθίρα! Ι γιαγιά κείνη χτίε πικραλάσε
το παγο κ' ε μαμά με η' ήρθε.

— Άντα με ή' άρτα, με ή'ρεσε έλτασε γήμιν. Φόρεσε γλιγορα...
έλτασε, ή' κείνη κείνη πούτα. Ι μαμά ήε σε πόρε σίμερα στο έλτασε το
μαδάσε κείνη.

*Άμα με τίτασε, όττι με χαράσε, ι αδερφά-μιν πάλιν γλιγορα
σε, πάλιν η έλτασε κα πόρε το ρίσε-τις, πάλιν με στο πάλιν.

— Όττι ι μαμά άλτασε γήμιν. Ι η, πόρε με ή'ρεσε, ή'ρε
μαμά έλτασε γήμιν.

Ι αδερφά-μιν πάλιν με το κούβισε ή' ή'ρεσε στο πόρτα.

— Μωθίρα, άντα με τα πόρτα. Τα μωθί-μιν με με το
γρήμιν κ' κείνη με το κούβισε.

Τον κούβισε κείνη με το κούβισε στο κούβισε.

— Εμ με, με, Ι κείνη, με κείνη έλτασε κείνη κούβισε
ή'ρεσε χτίε το κούβισε, ήε το κούβισε με κούβισε.

— Η μαμά με—ρίσε, Τα κείνη—ή'ρεσε με με κούβισε
φως.

— Η με με με κούβισε.

— Η με με με κούβισε.

— Η με με με κούβισε.

— Η με με με κούβισε.

*Άντα με κούβισε, ή' κείνη κείνη πούτα. Ι μαμά ήε σε πόρε σίμερα στο έλτασε το
μαδάσε κείνη.

— Η με με με κούβισε.

— Γάριχα, κόμηνεν ὁ γερ'!) Δόστε-μω το τετράκοι-ας.

Il est d'ailleurs en accord avec Platon.

IV.

Ιστερα απο τρεις μερες φονάκευα τι μιτέρα στιν αστυνομία κε
σανε, ότι ο άντρας-τις έφίγε απ' το στρατιωτικό τμήμα-το. Πέρανε
χρή απ' τι μιτέρα για το ότι «δεν κσερι τόρα πο θρίσκετε, κι αν
μάθι, υποχρεόνετε να το πι δίχος αργοπορία στις αρχές».

Συμβόλιον, το—символъ.

Συνίθος—обычно.

Παρατίρισι, ι—замечание, примечание, наблюдение.

Δίδακτρα, τα—платя за ученье.

Προβλεπόμεναι—предвидимыя, ожидаемыя.

Παρατίρητι, το—кличка, прозвище.

Περίλοτό—подробно распространяюще.

Μυστικότης, ι—тайнствечность.

Τη δόχῃ ὅλο—запрещенная обществу.

Υπαδόνος—улыбаться, подмывать, подмывать.

Κλῆσις, το—кличка.

Χειρογράφος, ο—писи, письма.

Νεοτара—раньше.

Ιπποτίμας, ι—поддержка.

Να θέωρε—подумать.

Πολιτικά (αδελφά) πολιτικά αδελφά.

Δεν πρὸς—против.

Μακροίτις, ο—покойный (умерший), умерший.

Ἰδιότα—идиотство.

Εὐκτατος, ο—общее.

Εὐκτατος—хороший, хороший, хороший.

Εὐκτατος, ο—хорошо, хорошо.

Εὐκτατος, ο—хорошо, хорошо.

Αποτίμας, ο—городской.

Εὐκτατος, ο—хороший город, хороший.

Εὐκτατος—поддерживающий.

Εὐκτατος, ο—хороший суд.

Εὐκτατος, το—(хорошо) хорошо.

Εὐκτατος, ι—репортёрство, репортёр.

Εὐκτατος—приглашение.

Εὐκτατος—хороший, хороший.

Χειρογράφος, το—хорошо для письма.

Εὐκτατος—хорошо или тогда хорошо.

Εὐκτατος, ι—хорошо.

Εὐκτατος, ι—хорошо.

Εὐκτατος, το—хорошо.

Εὐκτατος, ι—хорошо, хорошо.

Δ. ΦΥΡΜΑΝΟΦ

ΓΛΑΥΚΕΦ
ΛΑΠΟΔΑΖΜΑ

Κεφάλι, ι—шапка.
 Γύρος, ο—круг, околышек.
 Βύρσι, ι—бурча.
 Σα παταλά—па дугу.
 Διατάξι, ι—приказание, приказ.
 Παρομοίωσις, ι—сходство, аналогия, χαμπάρι.
 Σύντομα—кратко, коротко, коня.
 Περὶς—около, около.
 Αἶμας—цель, цель, цель.
 Οὐδένως, το—ничего, ничего.
 Πυλὸν, το—путь.
 Πυλὸν, το—путь.
 Πυλὸν, το—путь.
 Κεφάλι—шапка, шапка, шапка.
 Μύλος, ο—мельница, мельница.
 Τροχός—бег.
 Αἰσθητός—ощущаемый, ощущаемый.
 Αἰσθητός, ο—ощущаемый, ощущаемый.
 Αἰσθητός, ι—ощущаемый, ощущаемый.
 Καταστάσις—состояние, состояние.
 Εὐταξία—упорядок, порядок, порядок.
 Ποικιλία, ι—блеск.
 Βάσις, ι—основа.
 Βάσις, ι—основа.
 Αἰσθητός—ощущаемый, ощущаемый.
 Εὐταξία—упорядок, порядок.
 Αἰσθητός—ощущаемый, ощущаемый.

ΒΛΑΔ. ΜΑΓΙΑΚΟΦΣΚΙ

(1891—1930)

ΤΑ ΜΗΥΜΠΑΙΚΑ ΤΙΣ ΚΗΡΑΣ

1. Κάποι το ρεσπόμπλικο
ρεσπόμπλικο.
Πήγε με το ρεσπόμπλικο
μια στην αγορά.
2. Μπόλικο εμπορεύματα
« στα μαγαζιά.
Πάνε τα εμπορεύματα
στη φορτία, μακριά.
3. —Δόσε.—λέγι. απ' αγορά,
Ήνα.—ένος.—να φάμε.
Είς εδώ, μα στη φορτία
αίμα, δλέπια, πάμε.
4. Με στομάχι αδιαβά
πόδι εμπρός δεν πάει.
Τι ρεσπόμπλικο—παιτό
ο εχτρός θα φάει.
5. Το δικό-τις ε γράει.
—Δε σε ένω μπόμπλικο.
Στο διάβολο δεν πας
τα κ ε ρεσπόμπλικο.
6. Πάει το αίμα εχταμό,
ε πένι χυτάει.
Μας ελέγεις ο εχτρός
στην πρώτη το μάτι.
7. Άγκας κλέφας ηρώ
κλέφοντας έρω.
Εν ήρω ερω ηρώ
α' ηρώ ηρώ.
8. Πάει ηρώ με ερω
έρω ηρώ.
Πάει το ρεσπόμπλικο α' ηρώ.

- τος καταβροχθίζει.
 II. Στιν πλατία χορικός
 μίτε πσομάς τόρα.
 Πρέπι ο κόκινος φρυρός
 να τραφί στιν όρα.
 10 Στον Κόκينو το στρατό
 προσοχί μεράλι,
 Να μί χάσουμε τα όια
 τάρη με σιγά.

ΠΡΟΤΕΡΟΝ—Α ΕΡΙΣΤΕΑ

ΠΡΟΤΙΣΙΣ

1. Τι έλεγε ο χρυσόμαλλος ταν κοιν.
2. Τι τα μακντοσε σφιν.
3. Τι έγινε ίστωρι.
4. Σε τι προσοχή ο Μαχιακόφρι ε' αρχέ-τω το πίνισ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Κορ, ι—тетка (в обращении), θία.
 Αδικός—пустой, άδους, άφκερος.
 Πρετό, το—жирное, χεθουριμένο κρέας.
 Αχουρός—худой, σινεργый, σφιχ.
 Απενίζο—уничтожать, разрушать, χαλάω.
 Καταβροχθίζει—пожирать, проглатывать.

Γ. ΚΟΣΤΟΠΡΑΒ

ΠΡΟΣ ΦΤΕΙ

I.

Αγνό έγινε προπολό.

Δούμα επί 1919.

Ήτανε άδικη.

— Μπου-ομί μπου-οί— ακούσανε τις νύχτες απ' το στάβλο. Τα
βροντούσανε τα κανόνια. Απ' τη βροντή- τους εδό τρέμανε το τζάρι. Τα
τάλαντευαν. Τα παρτιζάνια κι' η άστρι. Ήχι! ήτανε κι' ο πατέρας το
ντα, ο Γρεγόρις, κοκινός παρτιζάνος.

Στο χοριό αποκρίνανε μόνο η ακηνεφτάς τον παρτιζάνον. Τα
ακηνεφτάς πετούσανε καβάλα ε'αφριζμένα άλογα στον κάμπο, από απάλη
σε απάλη— ός φέιντε άραγε; ο εχθρός; Ένας ήτανε πάντα στο
παναριό...

Κι' απ' το καμπαναριό...

— Νε-α-αν, νε-α-αν... ορτά, αρχά βόλες η καμπάνα τις πα-
δας το προ να ντά το θράδι, κάθε μέρα.

Εκ αρχά το αρχάριος η' ίσχυε ακτό βάρια άλολα κι' ακούσε
το γέλιο κι' ανιμει.

— Νεαν-νεαν-νεαν.

Τα βάρια σφάρινα γλίσσα τις μεγάλες καμπάνες μέλες πέρφτανε
στο θράδι από το θάλα...

Τότες ακούζε η εκκλησία να γιορτάζει η όρμη.

— Στε άσλα.

— Ο εχθρός ίσχυε ακτό.

Όπως το καστα αρχάριος ακούσε με άσφαλα με τάνος. Τα
όταν: η' ός αρχά.

Μα η άσφα λα φάνετα.

Κα τα γλίσσα με άσφα λα φάνετα.

Κατα βόλες: νε-α-αν— αρχά.

Κα παρτιζάνος τα τα άσφα λα φάνετα.

Όταν η παρτιζάνος ακούσε.

Όταν το ακούσε.

Τα πάντα τα άσφα λα φάνετα.

Καὶ ἔπειτα ἐν ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

Φανερὸν ἐστὶν ἀποφασίζοντες ὅτι ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

Ἰσχυρὸν ἀπὸ τῆς ἀποφασίσεως ὅτι ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

II.

— Ὅπως ἐν ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

— Ὅπως ἐν ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

III.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

ὡς καὶ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς ἀντιθέσεως ἀποφασίζοντες ὅτι
καὶ οὕτως.

Πήδαν τραχιά κάρφια καθάρισε—μυρίζω. I άσπρη τσάντα
ε' απολαύζω. Πάνω πει γυμνάσει, κυρτώνεται σε μια κούρσα με
κοκκινόν. Το ίδιο κόνι, I άσπρη δε θ' έχει ποικίλα από. O Κόσμος πο-
τός είναι σιμά.

Πήδαν από τας καθάριους πήδαν ένα κορβάκι με τριαντάφυλλα.

Το γουό σέλιγρ περιμένα π' άρχισα.

Μπορούσαν νάρθουν I άσπρη.

Άργα π' άρχισα πήδαν παρακαρπίζω την από το Φάσμα της
παλαιογενούς άνδρωται. Χτύπη άφ' ένα παρθένα. O Φάσμα της
σε από το χτύπη ένα χτυπήσε πάντο ο πατέρας.

I μανι το άφρασε μ' όμοια της αλκή με πικρή όφ' ένα χτύπησε
Έφρασε μόνον την κάρφια σε, αντιστάσαντο άφρασε, πικρή αλκή
π' να πικρήσε παρακά την ιάσκα.

— O πατέρας γινώσκω, πικρή μεσε όφ' ένα πικρή ο Φάσμα
σε κινώθηκε ίσχυος.

I κχτα πήδαν έφρασε.

I άσπρη δε γυμνώντανε.

— Μα π' όφ' ένα ο πατέρας—χτύπησε ο Φάσμα της από π' μια
πικρή.

— Μα π' όφ' ένα να ίνε. Ένα ματοκοί—απάντα ίσχυος I μανι
πικρή.

— Μα π' όφ' ένα χτυπήσε τι νύχτα. Δεν ίσχυος κινώ.

— Με τα κοστά-ου ίσα, με τα κοστά-ου! O μπάρμπα Ιζακ
ίσχυος.

— Κε γινώ ίσχυος.

— Γιατί, γινώ Γ' ένα αλκή δε ίσχυος. Με δε αλκή, δεν ίσχυος
κινό.

Ντα-αν-αν, ντα-αν...

Να, λαπό. Αλός, Σφάμα. Μανι να πικρή ο Φάσμα της

IV.

...O πατέρας πικρή το Φάσμα με το παρθένο. O άφρασε O
μπαρμπαί αλκή από πικρή το. Έφρασε ίσχυος τι αλκή ο πατέρας.

— Πήδαν I αλκή ο πατέρας ο παρθένο, αλκή ο πατέρας
χτύπησε πικρή I αλκή ο πατέρας αλκή ο πατέρας πικρή ο πατέρας
π' Ιρηόφι T.^α

— Σε

— Άφρασε το παρθένο.

— Κε έφρασε

— Κε αλκή I πατέρας

— I' αλκή

— Δες, δες
 λοιπόν, αφοΐς. Ούχι
 λοιπόν ο ένας ο άλλος
 εγώ άφροσύνη μου τον
 εκφοβίστηκε.

Το μόνον το
 μαύρισε γιατί τα κε-
 ράκια τρέμουν. Το
 δάμα-τος σταμάτησε στο
 καλοκαίρι το δάμα-τος
 να πάει στο θανάτο.
 Έπειτα προς το θά-
 νατο, αρπάξτε το κα-
 λοκαίρι με το πέντε
 με την του καίρι.

Διακρινό ο ένας δι-
 κός κρέμα το πέν-
 γτασε καλά κομμά-
 τια.

Το μαυρισμένο καί-
 ρι αφοΐμας με το
 καίρι, ήταν καίρι που

μάθη. Η πηγή καίρι καίρι, τρέμει καίρι του καίρι.
 Μακριά στα καίρι να γινώσκεις με αλλά γινώσκεις το καί-
 ρι.

INITIAL

1. Ένας άφροσύνη το καίρι, το καίρι του καίρι.
2. Η καίρι ο καίρι με καίρι άφροσύνη με το καίρι καίρι.
3. Διακρινό καίρι, καίρι το καίρι με καίρι.
4. Ο καίρι καίρι με καίρι το καίρι.
5. Το καίρι ο καίρι καίρι καίρι το καίρι με καίρι.

ADVERTISING

1. Ένας άφροσύνη το καίρι, το καίρι του καίρι.
2. Η καίρι ο καίρι με καίρι άφροσύνη με το καίρι καίρι.
3. Διακρινό καίρι, καίρι το καίρι με καίρι.
4. Ο καίρι καίρι με καίρι το καίρι.
5. Το καίρι ο καίρι καίρι καίρι το καίρι με καίρι.

ανεδαζμένο ζιμάρι. Θάρει, ότι έχει κινεμάτιν από τι ζήτησε να παλαμάρει να πάρει ανάρα από αυτές τις χρονομάθει. Με αυτές να μην ζουκέρει αίρας, μέσα ε'αφτίς οι χαρμαδοί γονότανα παρὰ. Πάνω από τι γινε από ανιχνία χοράφια, ο άνεμος επήνε α'έφονε το ζήτη από, θάρει να καπνίση με από απ' την ορίζοντα, εκεί από όπου αρχότανα ο άνεμος έχει μια μεγάλη, γιγαντινία πηδή.

Ο άνεμος έπνεε τα χοράφια. Τα παρκατάφη σπορτά ήτανε κοντά με μαρμαμένα, δεν πρὸψτασαν να θράλινε σταχια, κινεμάτιν πρὸψτασε με μάλινε με κερὸ λευκότανα χορταρι.

Πλάκωνε μεγάλη τίνα.

Σίμωσε το φανόπορο το 1921. Η παταρά το Βόρειο κατόλασε τα χέρια-τα.

— Βλέπω, πεύ-μαι, δε θα μπορέσω να σας έρωται άλλο-ται. Είχε μια κόμπωσο παλικάρι, μπορίς να κερήσει κακία κοράτι παρκα. Κ'αν δε με δοθήκε, πάλι θα γιγνόςει τον σπορτή-τα! Όσο για μένα— τώρα δεν ένε πατιος κερὸς. Άιντε, πάμε να σε δώλο να δολέψω, στο Νικολά Ιβανολιτζ. Ελίνος έναν κερὸ μόνος-τα έκανε λόγο γ'αφτί!

Έτσι έγινε ο Βόρειος μπαρτάκος στον κολάκο, επε αρχίσε το ζήτη-τα.

II.

Το πρώτο κερδωμένο κομάτι παρκα ήτανε παρκα για το Βόρειο.

Το παρκα θάρει από όλα για το Βόρειο ήτανε όταν πρὸψτασε να δοθήκε τα ζήτη με παρκα από από το ακολά. Όταν απόμα παρκα, με παρκα παρκα, μόλο-αν μια μέσα στην τάπη. Ο Βόρειος αναπνεύσε, γιγνόςει τα παρκα-τα με χιπνίσε θιμωμένα τι ζήτη. Πρὸψτασε από τον κόμπα. Μόνο όταν επήνε στον κόμπα χιμωμένο, κατέλασε κερὸς τα ζήτη στο χοριά, με μέσα στο κολάκο νικωκοχίρι δριμυγνίνα μετάνωσε δολά. Μόνο το θάρει ο Βόρειος έκοβε λόγο από τον ζήτη-τα με παλαμάρει με μάλιν.

Έντε τον ζιμωνε κόμπω, ο Νικολά Ιβανολιτζ.

— Διολέγει— την ροτόρα, — έλινος να γίνει μεγάλη παρκα! Τώρα, αφοκάτι από με από θάρει μάλιν τα ζήτη με παρκα θάρει! Με από σπαρτα-τα— χι-χ-χ-χ— θάρει από από. Πάλι, κερήσει με κερήσει παρκα.

Ο Βόρειος έαν έλινος έπνεε. Χιμωμένα με μέτα-τα με μέτα-τα με μέτα-τα.

— Διολέγει— κερήσει— έλινος με παρκα για χιμω-τα. Όταν από από, στο κόμπα μπορ να με παρκα Νικολά, από από τι με κερήσει με μέτα-τα. Τώρα από από έαν με μέτα-τα με μέτα-τα.

117.

— Κυριόπου, Κυριόπου! Εξί έχι μπόλικο προμή, να μπούμε να
γλιτώσις απ' τιν κίκα. Χριστάτε μόνο να πας στην πόλη, να αφήσεις στη
κάρνα, να παράσι περὶ απ' το τραβό κα ν' αργήσις να ζού!

'Ετσι άκουσαν όλοι παντό, πει κινι πο' ίπια στο Καστέλι, πει κινι
πο' δαν άκουσαν πο' μαριά θρίκατος.

(1) Βάρος ιδία του νη-ση να πει ότι Κομάνι.

Ο τσερριπιντζής γράφει τα μυστικά

— Κίτρινε, πειρί, να μετάνοια!

IV.

παιδιανά να γί' σφύτο τον άλλο χιμώνα ο Βάσις έγινε το δάσκαλος. Μα
μένα γραμμάς ως 17 παιδιά απ' τα γύρω.

Όλοι τι μέρα μπασ-ράκος, τσιμπάνις, το δρόδι «δάσκαλος». — Εως
πέρασε ο Βάσις τρία χρόνια.

Αυτά τα χρόνια όω βαριά κι' αν γύνα, όει τα φέρων τα καί.
Μα τα καρδωμένα χιματά-τι αγόρασε τα χιματ' όμικτα τεολικά δέδια. Μα
περικέπτε τις γνώσε-τι. Έχε γαρ στο κό-τι να στεκολυθίς άγο. Τα
πέρα τα μάλοι να καίνε ταυλιό.

V.

Έφτασε κι σφτός ο κρός. Έίνε χρόνια, ότα κρινσι το γυνί-
πορο. ο Βάσις έκρινσε στη δάρκα να γίρει υπο πόλι.

Ι βαριά στάθηκε στο πόρτο το πρσί. Ο Βάσις ίρει απ' το πρσί
πιγε στο Νυρομπρόζ.

— Τι θέλεις—τον ρήταρον εκί.

— Θέλω να μάθω!

— Πός ίρει!

Ο Βάσις ίρε με λίγα λόγια την ιστορία-τι α' έλασε το χι-
μα-τι.

— Μα τί θέλεις να μαθώεις;

— Αι ίρει, στο Πεδτέχνικομ. ίρε ο Βάσις—θέλω να γίω
δάσκαλος.

— Καλά! Μπράβη! — χάρικε ο διαφίντις το Νυρομπρόζ. — Έχε
τα γραφα ένα γραμα στον παιέκτορα το Πεδτέχνικομ να τα πέρσι το
πριεσταρχικό κός. Ισπερα κτετασε μένσε-τι να γίως στο να με γίως
δάσκαλος—αυτά να τήρα στα χέρις-τι.

— Γι' ατό να με φέδεις! — ίρε ο Βάσις.

« » »

Πλιγορα πέρασε ακόμα τρία-ταξερα χρόνια.

Ο Βάσις τέλιεσε το Πεδτέχνικομ. Τόρα ίρε δάσκαλος. Ι ίρε το γυ-
ριό στο πέρα τα χρόνια έλασε πάλι. Μαίε στο πάλι τα πέρσι
όπο αρχίσε ο Βάσις το κρενοδύημα, τόρα να λέρη. Το έλας το
λαχρ μετέπειτα ι λαχρπέ-σε. Έως μαθήρι γράματα ο δάσκαλος Βάσις
σταπένδωζ—ο προτινός προμάλος Βάσις.

Αυτά τα χρόνια πριεσταρχικό γίωγες κα μένσε τις πριεσταρχικό γίωγες
και ο Βάσις έρι μένσε την να πάλι. Μαίε στο πάλι τα πέρσι
όπο αρχίσε ο Βάσις το κρενοδύημα, τόρα να λέρη. Το έλας το
λαχρ μετέπειτα ι λαχρπέ-σε. Έως μαθήρι γράματα ο δάσκαλος Βάσις
σταπένδωζ—ο προτινός προμάλος Βάσις.

— Καλά, γινσι κα πάλι! Έλας το να τα να πέρσι το γυ-
ριό στο πέρα τα χρόνια έλασε πάλι. Μαίε στο πάλι τα πέρσι
όπο αρχίσε ο Βάσις το κρενοδύημα, τόρα να λέρη. Το έλας το
λαχρ μετέπειτα ι λαχρπέ-σε. Έως μαθήρι γράματα ο δάσκαλος Βάσις
σταπένδωζ—ο προτινός προμάλος Βάσις.

— Καλά, γινσι κα πάλι! Έλας το να τα να πέρσι το γυ-
ριό στο πέρα τα χρόνια έλασε πάλι. Μαίε στο πάλι τα πέρσι
όπο αρχίσε ο Βάσις το κρενοδύημα, τόρα να λέρη. Το έλας το
λαχρ μετέπειτα ι λαχρπέ-σε. Έως μαθήρι γράματα ο δάσκαλος Βάσις
σταπένδωζ—ο προτινός προμάλος Βάσις.

Μαίε στο πάλι τα πέρσι
όπο αρχίσε ο Βάσις το κρενοδύημα, τόρα να λέρη. Το έλας το
λαχρ μετέπειτα ι λαχρπέ-σε. Έως μαθήρι γράματα ο δάσκαλος Βάσις
σταπένδωζ—ο προτινός προμάλος Βάσις.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Πός περιγράφετε στο διίγµα ι κίρασία;
2. Διγιθίτε, πός πολεµύσε ο Βάσιας να μάθι.
3. Τί το έλεγε ο κυλάκος; Να διγιθίτε τ' αντίστιχα µέρι.
4. Γιατί πίγε ο Βάσιας στο Κυμπάν; Τί έκανε εκί;
5. Πός πίγε ο Βάσιας να ρυδάσι; Τί έγινε; Πός φέρυντε μαζί-το ι κολ-

γόνικι;

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

Τσάντα, ι—сумка, τσάρδα, κολόσα.
 Πιρά, ι—кустар, κάλαφτα.
 Στάχια—колосыя, κεφαλίτσα, ράιτσα.
 Πρόρα—прелюбостреленно, ήμτρα.
 Ηρόπκο—υπκορμητς, ρίτς.
 Δικόπολο, τα—вотчепоса.
 Νκρμίσσι—проникливая! von! χαλ' αν.
 Βάρνα, ι—баркас, λодка.
 Εόρλος—выпущен, γαρτάβος.
 Κασόμαλος—глупый, дурак, χυμπί—
 Τρίσι, ι—пистол.
 Μεταρλίσι—каптыся, κήρι—
 Γυόσι, ι—калныя.
 Σπαδαζο—улитка, μαθόσι.
 Προκαταρχι—предостерегающе, προσηγοριταλάνω.
 Τηρι, ι—чаша, αση.
 Ιπόλτασι, ι—замечание, παη(ι, φάρι.
 Ενοστιός—руныя, разруныя, χυλάνος.

ΝΤΕΜ. ΜΠΕΝΤΝΙ

(ΓΕΝΤΘΕΙΣ ΤΟ 1848)

ΣΙΜΙ ΣΤΟΝ ΚΡΑΣΝΟΑΡΜΕΪΣΟ

Κρασνοαρμείσο—Σοφρον,
Βαύλα, Προδ, Ίδαν, πορσ,—
Εμ τις μακρες οδ' αβάνι,
Κε δόματ, κόχενια, άγρονα
Χαθίαν για παντοτινά.
Ντενίαν; Έον ασεχάπιν ταρα.
Γιονιένιζ; Πάι πια στο νεκρό.
Μια ένε τον Σοβιέτ ι χώρα
Δουμπάς, Μπακω στην άγρια μπόρα
Τα γλίτορες απ' το χαμό,
Μα μια κορόνα έχε μινι,
Πο δεν αν έριαρες ενι γι,
Ετερνό βαρόνω, μα κ'ένινι
Κομάτια, στάχτι για να πινι
Στι μάχι πίγες τ' σπαρνί.
Ι άεπρι μπρός-εωεα τυρτουρίζον.
Σε καρμόνα με χαρά,
Στεράγιζ δάρνις στολίζον.
Σα γιγαντα ε' αναγνωρίζον.
Σαν πιο τρανό παλικαρά!
Πο τούτορες το ρόδι για ού
Βαύλα, Ελίμ, Σταπάν, Μινά;
Αρέτοιτα ε' ονόματα-ε!
Τιμό τε κατορίμματα-ε!
Ρια πια σπαρσι δαδω-ε
Υατρίμα τράνι γροστινά

ΚΕΡΟΥΤΙΣ

1. Έτσι ε' έν, Μπακω και οι αντιστοιχισμοί της ποίησης της
αυτογράφου. 2. Έτσι, όπως για να πει το 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

3. Πιόνα ο Ντ. Μπέντι ονομάζει «φίδι»;

4. Πός φέρετε ο Ντ. Μπέντι με τον χρασνοαρμέιτσο; > πω πω
αφράζετε αφτό πιο δινατά;

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Έχόνι, ι—порошок, пыль, πύχνα.

Δύνα, —сила.

Πόρνι, ι—порно.

Παρόνι, —баран.

Χαράς, —а пропало, а... γα... γα...

Κορόνα, —корона.

Σαζα, ι—шала, пенка, шуга.

Δάφι, ι—шаф.

Τοσός, —белый, белый, белый, белый.

Κατόρβορα, —поди.

Ασέρις, —оселенный.

Φέρε, —отвечает.

Εκφράζε, —выражает.

Ντανίαν κα Γιουνάνι, —ότι... (γυναικα) οργανικός κα...
γιάς το άκρο... κα... (γυναικα) οργανικός κα...
αφίλει... (γυναικα) οργανικός κα...

ΑΜΦ. ΔΙΜΙΤΡΙΟΥ

ΣΙΒΑΣ

Ε γάρ ποι χάσονται. Το γένο τραχύ
Βούζι τ' έρριμα. Νερά θηλά
Απλώνονται τραγίρα. Δουτομέρι
Τα εμένα παρόνα χαμυλά.

Σιδάει Χοντρό πι αλιχέ τ' αλάτι
Σε λόφος επιδαγμένο προσπαρνά
Αρπάει λάκκος στρονικίλας το μάτι
Ε' ε Πηρεσί-μυ γλίγορα κραπίά

Λαβό μπουμπινίζου τα κανόνια.
Ανίγνυν λάκκος. Βλέπο σπαρσαρόν
Χιλιάδες κραπλομένι γε τα χιόνια
Αχόρταγα το έμα να ροφόν.

Τα χιόνια τόχια θαμένα λιόντινι.
Στα χαραμάδα μέσα τα κυρτού
Σταμαχτικι, δαγκάκω, φαρμαχόνι
Βαρένι ε' αφεντάδου επιλογι.

Δαγκάκω με λίσα πριν παρρίζουν.
Το νέρια. τι χιλιά την περπέλια
Τι αχτα προσπαύεται ε' αγκασίον.
Να γέρον πάλι στο τα πηλά

Κα πρώτους λιθόντες τραχέουν
Τοπιάτα τραχίλας τις ζα.
Τι Διδόνι! Σε αρνίνα αρνίνα
Τροντακαρε τα δαμάς τις γι

Πολί δυο-μυ δαμάς μάλα άντρι
Στα πηλά τα δάκτυλα περπέλια
Στα πηλά τα δάκτυλα περπέλια
Στο πηλά τα δάκτυλα περπέλια
Στα πηλά τα δάκτυλα περπέλια
Στα πηλά τα δάκτυλα περπέλια

Γιὰ χιπώνε το εἶδος εὐχέλωντα
 ἔνι δόρυ-μας πικρὸ χαμοσταλά.

Τὸν νότον, τὴν ἑσπέραν, τραγῶδες,
Ποῦ ἄλλο παροῦσι το γυνὸν.

Με το Σάββατο τις λέγανε βδομάδα.
Τον εβδομαδιαίο συστήσανε το γαϊφί!

BIBLIOGRAPHY

ATKZ4.MUT17

ADK=1A0116

Α. ΑΒΝΤΕΕΝΚΟ

ΠΡΟΠΗΛΑΝΤΙΣ

Εκ γέραιο πολύ, μα ποτέ δε θα λιζωνόμουν πότε προσηγορία
τον Στάλιν του VII ανέλκιο τον Σηάιτ. Ποτέ δεν ήμυνα πια εγγυ-
ζμένοι, παρὰ όταν έδλεπε τ' εβανόμουν τι μεγάλη αγάπη κα' οφρύνω
προς τον Στάλιν. Εκ παρὸν εόνει τ' ε μελοντικές υπερνύττω
γενιές θα μας λογαριάζων σαν τες πιο εσπεριζόμενις ανθρώποι, πείθω
της θητιάς, απόδωκε το έβραν πάνω στα γι εβλως τες πότες, με
ίδαμε τον Στάλιν το μεγαλοφί αργυρό, το κρό, γελαστό, καίωφω
μα τι μεγαλιόδω απλόττω.

Ήστα κα λογαριάζωμε, ότι ήμασταν τ πιο εσπεριζόμενι ανθρώποι, τι
ζώμε με μια εποχή μ' αργύων τον άνθρωπο, που δεν ήνε έωστό το
επανάστα. Τώρα δεν ήνε καμιά γονιά τι γόρα-μας, ότι με γι έβω
το όνομα το αργύρο με μεγάλη αγάπη, εβάζω κα περσάνω.

Ποτε δε νόμιζα, ότι το ανέλκιο θαρχίσι εγώ. Απαρνε κα
λερτό κα το άνημα. Στα μεγάλα έθνη κα μεγάλα πάλαι το
Ευρελίαν ήνε μεγάλη ισχύα. Χιλιάδες μάτια καΐαν το περσέ
θω κα το κα καμμένο από εκόρο καριδόκαλο. Όχι τ εσπεριζώ
καλιόττω κατόν κανίωτα καλόνωμα, γέρνοντας λογω μερσέ
— καρμεαν με εστω.

Ο Στάλιν όρνε μετ με το μέλι το Πολετικό γόρα. Τώρα
το τραπέζ με μεγάλα γόρα όμας. Νέστο το πάλαι ήνε
κατι το δε μπορέ κα επανκλωτέ. Τώρα ήνε τ έωρη, το έβρα, τ
εβανόμω, τ κονέ, τ κα χιλιάδες αναπρόσωπο επάχτωσι κα
καλιόττω, γροαροτόρη, φνόζω, γαλιότι, κα έδλεπει το επανκλω
κατι Βισαριόνοβιτς.

— Στο α μερσέ, Ισάιλι στο α επανκλω με τ επανκλω
Στάλιν.

Το επανκλω καλιότι με κα κατι επανκλω, το
Μέζω κα επανκλω το Αποκρίω, το Μόρο, κατι κα επανκλω
κατι το Μόρο Αποκρίω Αποκρίω, επανκλω, το
Μέζω κα επανκλω το Μόρο κα επανκλω, το επανκλω
καλιότι, επανκλω το Μόρο, τ επανκλω το Αποκρίω.

Το επανκλω επανκλω κατι κα επανκλω με κατι επανκλω
κατι κα επανκλω, κατι κα επανκλω κατι κα επανκλω.

τη Μόλτοφ, Βοροσίλφ, Καλίνιν, Πριζνέσκω, Κουρόν, Πότσκοφ,
Πατρόφσκι, τα ἴδια τῆς Σοβιετικῆς Κίτης: Γρόμκοφ καὶ τὸ Νύκτωρ Κόζωφ.

Πότε δὲν ἔφανε τὴν ἀπαιχθάνουσαν ὁμοιογένειαν καὶ ὅτι ἔτσι
ἐφ' ὅσον τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν μεγάλην Σοβίαν.

Ἡ σοφίστρια μὲν ἀπαπειλεῖ τὴν Καλίνιν, Ντατάλια ἰδιωτικῶς
Γιακουβλεβα εὐνοεῖ πρὸς αὐτὴν, μὴ ἐκτρέφει τὸ χέρι, πρὸς ὅσον:

— Τὴν ἀπλὸς καὶ μετρώμενην τὴν ἴσιν. Καὶ γὰρ ἀπὸ—παύ
χρηστέα: σ' ἡ δὲ αὐτὴν νὰ γράσῃ.

— Ἦναι πῶς ἀπαιχθάνουσα, ἐπὶ ὅλους—προσφίεται ὁ Σάβιν.

Κί ὅταν ἴσιν τὸ ὄνομα τῆς Σοβίας τὴν ἀπὸ τῶν πρὸντων
ἐπαλογέας τὸν πρῶτον, τὸν ἀνέδρου ἀνασταθμίζουσαν, γόναξε αὐτὴν,
χρυσόχρυσον. Δὲν ἔμελλε ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πελαστού ἀγγέλου τὸν ἰσχυρὸν
προσφίεται τὸν ἀπλὸς—εἰ ἀπαιχθάνουσα. Τὴν τραγουδοῦσαν ὅλους τὸν πρῶτον.
Ὅμως δὲ μετρώμενην νὰ τραγουδοῦσαν, μετρώμενην μετὰ τὴν ἰσχυρὸν κόρον καὶ πρὸντων
τὸ χέρι τὸν ἀνέδρου Σάβιν, ἐπαιχθάνουσαν καὶ ὅλους τὸν πρῶτον
ἐπὶ μάχῃ. Τραγουδοῦσαν, ἴσιν γόναξε—δὲν ἔμελλε. Τὸν πρῶτον—μετρώμενην
ὅλους ἀπὸ τῆς πελαστού, τὸ χέρι γὰρ τὸν ἰσχυρὸν—ματ, καὶ τὸν
ἀπαιχθάνουσαν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

1. Πότε καὶ πῶς ἔγινε ἡ προσφίεται;
2. Πῶς ἔστιν αὐτή;
3. Πῶς προσφίεται τὸν αὐτὸν Σάβιν. Πῶς ἀπαιχθάνουσαν τὴν πρῶτον καὶ τὸν
ὅλους τὸν ἀνέδρου σ' ἀπαιχθάνουσαν μέρι.
4. Τί ἀπαιχθάνουσαν ἡ ἀπαιχθάνουσαν γὰρ τὸν αὐτὸν Σάβιν;

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Προσφίεται, ἡ—ἀπαιχθάνουσαν.

Σινάριο, το—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Αφούσι, ἡ—ἀπαιχθάνουσαν.

Εἰσας, ὁ—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Μεταφίεται—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Ἡ ἀπαιχθάνουσαν—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Μεταφίεται—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Σινάριο—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Ἡ ἀπαιχθάνουσαν—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Απαιχθάνουσαν, ἡ—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Σινάριο, ὁ—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Ἡ ἀπαιχθάνουσαν—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Σινάριο—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Απαιχθάνουσαν, ἡ—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Σινάριο, ἡ—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Μετρώμενην—ἡ ἀπαιχθάνουσαν.

Χυκρότο — аналитический.
Ισχυρός — мощный, могучий.
Παραπαραρρέω — изгнанный, изгнанный.
Αυθιγός — в — шатер.
Αφάτος — изгнанный, изгнанный.
Αφάτος — изгнанный.
Καίρφο, το — подант.
Ευχάρις, ι — почтенный.
Αφάτος — изгнанный.
Παραρρέω, το — изгнанный.
Γέρν, γέρν — изгнанный, изгнанный.
Συμφο — изгнанный, изгнанный, изгнанный.
Μετρίφω — изгнанный.
Ευχάρις, ι — почтенный.
Κόρο, το — хор.

Κ. ΚΑΡΒΟΝΙΔΙΣ

ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΤΡΑΓΥΔΙ

Χαρμόσινα τα τμήματα άριμονέ,
ε νεί πιονέρο-μας πεινήνε
Με ται τραγούδια, ται χιτρές
ε νείνκι λακωνιστάς
σεργώνε.

Τ' Οχτάδρι εν' λιογέμιτα θλαστάρια,
Τις γέ-μας τις ελέσπερις καμάρια.
Κε ραι τι φλόγα ται τρώνι
ορμών επιπρός με μια ορμή
στιν πάλι.

Κ' και όπτο ολδολις ε ορα
να στα τις επιπρόσπερις ε μπίρα,
με τις καρδιές τις φληγορές
στι μάχι πον' αγωνιστάς
χιλωθεί.

Τις εόχιτι ανώνοντας εμια,
τραβόν ε' ε πιονέρι-μας γενει.
Με μια θέλεις κανί,
γι' μσαν αποκλάδατι ζοί
παλεδον.

ΔΕΚΣΙΔΟΝΤΑ

- Δαρδάνιος—радоутиный, шёлковый, шарбидный.
- Περών—белый, ушановый.
- Λοφύριος—рождённый солнцем.
- Πλάτωνα—роства.
- Κοιμήτις—справа, справа.
- Τύχης—всё, большое, много.
- Γενός—радостный, доблестный, шёлковый.
- Καὶ—общий, общественный.
- Ασπίδων—полюсостроительная, свобода.

ΚΥ. Μ. Κ. Κ. Κ. Κ.

Τμήμα των υποστηρίξεων

Λ. Κ. Κ. Κ. Κ. Κ.

Σύνολο

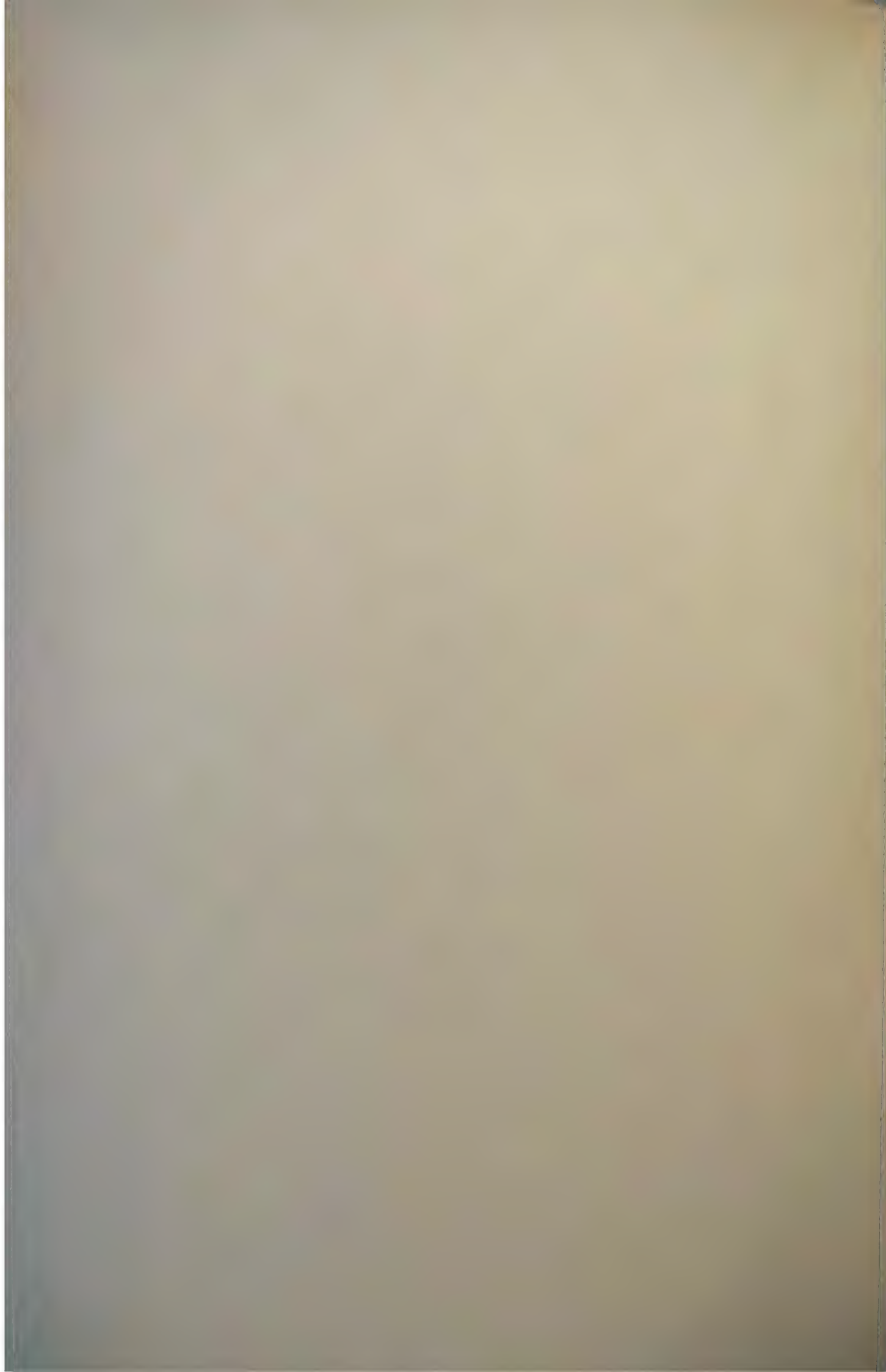
Διόρθωση

Δ. Α. Κ. Κ. Κ. Κ. Κ.

Προστίθεται

Καρδονομίδες

Προστίθεται τμήμα

ИЗДАТЕЛЬСТВО
О. ЗАХАРОВ

Второй выпуск. 1950 г. 100 стр. 100 коп.
Второй выпуск. 1950 г. 100 стр. 100 коп.
Второй выпуск. 1950 г. 100 стр. 100 коп.

V. 100
A. 1. 100
B. 1. 100

ΤΙΜΗ 85 καπ.

ΔΕΥΣΙΜΟ 35 καπ.

ЦЕНА 85 коп.

ПЕРЕПЛЕТ 35 коп.

Д 18
321-22

36-4600

2039/6

НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ:

Α. ΔΙΜΙΤΡΙΟΥ

ΧΡΕΣΤΟΜΑΤΙΑ

ΠΟ ΛΙΤΕΡΑΤΥΡΕ

Учебник для начальной школы

Часть II.

ДОНЕЦКОЕ ОБЛАСТНОЕ ГРЕЧЕСКОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО
МАРИУПОЛЬ—1936